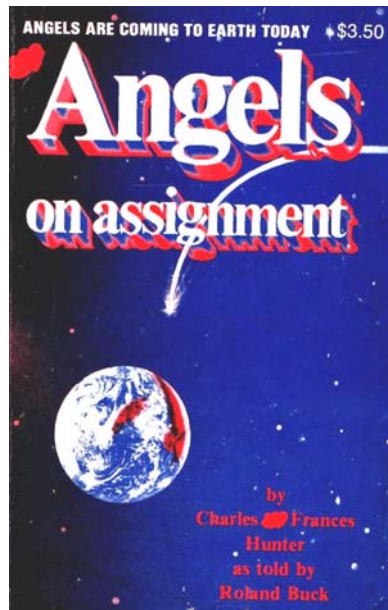

ANDĚLÉ V AKCI

Charles a Frances Hunter
Podle vyprávění Rollanda Bucka

OBSAH:

	Kdo byl Roland Buck?
	Předmluva od manželky Rolanda Bucka
	Předmluva k vydání v němčině
1	Setkání
2	Dobrá zpráva pro vás a vaši rodinu
3	Služba andělů
4	Má návštěva u trůnu milosti
5	Události po zážitku u Božího trůnu
6	Boží priority
7	On okusil smrt
8	Jsi přikrytý (smíření)
9	Varovné Boží signály
10	Když Bůh řekne: „děkuji.“
11	Služba na Filipínách
12	Michael a jeho andělé
13	Úkol andělů
14	Ježíš přijde znovu
15	Doslov od Ch. a F. Hunterových
16	Začátek

(v knižním vydání: 204 stran)

Kdo byl Roland Buck?

Roland Buck se narodil 13. června 1918 v Everettu ve státě Washington. V roce 1939 promoval na Northwest College v Seattlu, Washington. Sloužil jako pastor sborům v Grandgeni a Yakime ve státě Washington a v Goodingu a Boise ve státě Idaho. Od roku 1950 až do své smrti v roce 1979 byl pastorem Křesťanského střediska v Boise. V roce 1978 navštěvovalo nedělní bohoslužby, které vedl, průměrně 1800 lidí. 13 června 1942 se oženil s Charmian Jacobsonovou. V roce 1929 prožil duchovní znovuzrození a zároveň přijal křest v Duchu svatém. Charmian prožila duchovní znovuzrození ve věku 10let, v 21 letech byla pokřtěna Duchem svatým.

Toto je skutečný příběh obyčejného člověka, který prožil řadu neobyčejných událostí.

O Rolandu Buckovi jsme poprvé slyšeli poté, co jsme vyprávěli, jak Bůh pověřil zvláštního válečného anděla, aby nás až do druhého příchodu Ježíše chránil před ohnivými šípy ďábla. Jeden manželský pár se nás zeptal: „Slyšeli jste o pastorovi v Boise, ve státě Idaho, kterého navštěvují andělé? Andělé s ním mluví a přinášejí mu poselství od Boha.“

I když Bůh v dnešní době projevuje svoji nadpřirozenou moc častěji než kdykoliv v minulosti, udělala na nás tato zpráva mimořádný dojem. Doug a Ruth totiž vyprávěli, že tato poselství přinášel Gabriel! Nejdříve jsme mysleli, že se jedná o nejbáznivější věc, s jakou jsme se kdy setkali. Svědectví těch manželů bylo však natolik přesvědčivé, že v našich srdcích vznikla touha, dozvědět se více!

Byli jsme tak zaneprázdněni, že jsme nemohli pastora Bucka zavolat, abychom se dozvěděli bližší podrobnosti, ale Bůh už vše dokonale naplánoval. Stále nám připomínal, abychom se s Rolandem Buckem spojili a společně napsali knihu. Stále jsme však měli mnoho jiné práce, takže jsme k tomu nedostali! Když jsme stále pokračovali v jiné činnosti, tehdy Bůh začal OPRAVDU pracovat! Ze Sitka na Aljašce přivedl jeden manželský pár do Houstonu, v Eugene, ve státě Oregon, si opatřili řadu kazet se záznamem andělských poselství. Chtěli, abychom si je poslechli. Po celou dobu jízdy z Eugene do Houstonu si kazety přehrávali a teď nechtěli o ničem jiném mluvit. Stále opakovali: „Musíte si je poslechnout-musíte si je poslechnout!“ Tak jsme si je poslechli. Vždy, když jsme jeli autem, pustili jsme jednu „andělskou kazetu“. Večer před spaním jsme v posteli poslouchali „andělské kazety“. Pak jednoho pátečního odpoledne Charles řekl: „Musím zavolat pastora Bucka a pokusit se dohodnout termín pro interview. O těchto fantastických andělských poselstvích by měla být napsána kniha, aby se o nich dozvěděl celý svět.“ Frances byla rovněž nadšena myšlenkou, že andělé se mohou bavit s člověkem, šli jsme tedy k telefonu a zavolali.

Pastor Buck nás hned pozval do svého sboru, abychom na večerních bohoslužbách mohli sloužit a řekl, že přes den by pak s námi velmi rád spolupracoval při záznamu rozhovorů. Ujistil nás, že jádro poselství, které mu andělé vyřídili, je na páscích, které jsme už slyšeli. Mohl by však ještě některé věci doplnit. Nemohli jsme se ani dočkat, až se setkáme! Přijeli jsme v neděli večer, krátce před začátkem bohoslužby. Pak jsme šli s Rolandem a Charmian Buckovými na večeři. Jestli jsme předtím měli nějaké pochybnosti, zmizely, když nám Buck sděloval některé vzácné pravdy, které mu andělé přinesli přímo od Boha.

V následujících dvou dnech jsme nahrávali rozhovory. Nahlédli jsme do srdce muže, který řekl: „Chci, aby Bůh stál v centru a byl oslaven. Sám žádnou chválu nechci.“ Položili jsme mu mnoho otázek, které by vás asi také zajímaly: „Byl to zvláštní den, kdy jste učinil první zkušenost s anděly?“ Řekl: „Ne, když jsem toho večera uléhal, měl jsem za sebou úplně obyčejný den. Když jsem byl vzbuzen, na anděly jsem ani nepomyslel.“ Žasli jsme nad jeho znalostí Bible, přesností citace textu a uvedením kapitoly a verše. Zdálo se, že celá jeho řeč byla přímo ze Slova Božího! Zeptali jsme se ho, zda měl vždy tak dobrou paměť, nebo zda mu byla darována po jeho zážitku před trůnem milosti. Odpověděl: „Musím říci, že ne. Před touto zkušeností jsem musel používat biblická místa, která jsem znal, proto jsem tak bibli stále studoval a četl ji znovu a znovu. Byl jsem už mnoho let kazatelem, ale verše jsem hledal vždy pomocí konkordance. Těch 2000 veršů, které mi Bůh tehdy dal, už hledat nemusím, protože je prostě znám z paměti.“ Jednou z věcí, která nás zvláště přesvědčila o opravdovosti těchto zkušeností, byla skutečnost, že jeho zkušenosti vždy souhlasily s Biblií! Jednoho večera Charles řekl: „Dovedeš si představit, že by lidé uvěřili synovi židovského tesaře, který by se objevil a řekl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepříjde k Otci, než skrze mne!“ /J 14,6/.

Zprávám o návštěvách andělů ve 20. století je snažší uvěřit než tomu bylo pro ty lidi, aby uvěřili, že tento obyčejný mladý muž je Ježíš Syn Boží! Někteří lidé Ježíši neuvěřili, někteří uvěřili! Dnes to bude stejné. Někteří tomuto příběhu uvěří, někteří ne. My věříme! Ať už uvěříte či nikoli, tato kniha vám dá hlubší pohled

Předmluva od manželky Rolanda Bucka

Jak nádherné je žít v současné době i přestože všude kolem nás je tma a zloba. Máme od Boha ujištění, že v těchto dnech koná dílo velké nadpřirozené obnovy. Při duchovním probuzení dochází vždy k mnoha zázračným uzdravením a obrácením. Částí zvláštního jednání Boha je, že se zjevuje také skrze poselství přinesené anděly. Je nádherné, že naše rodina a církve by mohla mít podíl na těchto projevech Boží lásky.

Když se lidé dozvědí, že můj drahý manžel prožil mnohá setkání s anděly, ptají se na dvě věci: „Viděla jsi anděla?" a „Proč si Bůh vybral právě vašeho muže?" Ještě nikdy jsem se nesetkala s andělem, ale občas prožívám tak mocný proud Boží přítomnosti, že když v noci ulehám, musím vstát a Pána chválit a velebit. Jsem plná pokoje, protože vím, že Bůh dělá všechno správně. Můj manžel je vedoucím a služebníkem Božího lidu. Proto Bůh položil svoji ruku zvláště na něj. Kdo jsem já, abych o Bohu pochybovala? Máme se s mužem velmi rádi a konáme službu společně. I když jsem neviděla žádného anděla, přijala jsem bohaté požehnání, když mi manžel sdělil pravdy, které mu Bůh ukázal.

Na druhou otázku, proč Bůh vybral jeho, musíte rozumět, že moje vyhodnocení jsou čistě lidská, neboť nemůžeme Boha omezovat. Zaprvé, manžel se nedá snadno něčím ovlivnit. Konáme v Boise v Idahu pastorační službu už 29 let. Během těchto let jsem u manžela poznala důvěru a víru v Boha, která je jako skála Gibraltaru.

Přes všechny módní jevy, vyskytující se v náboženských kruzích, si ve službě zachoval vždy jasný směr a „netočil se větrem každého učení". Sporné věci však vždy pečlivě vážil. Stále studoval Boží Slovo. Svoji službou stavěl nevěřícím lidem vždy most, než aby byl překážkou Božímu království.

Setkání s anděly nebyly jeho prvními zvláštními zkušenostmi s Bohem. Mnohokrát uléhal až k ránu po noci strávené nad Božím slovem, kdy mu Bůh ukazoval zvláštní pravdy a novým způsobem oživoval mnohé biblické verše, aby tak mohl nést to konkrétní poselství, které mu chtěl dát. Jeho stálost a spolehlivost vytvořila u mne a u našich čtyř dětí neotřesitelnou důvěru v Pána. Manžel utrpěl 3 srdeční infarkty a jednu zástavu srdeční činnosti, ale naše rodina vždy pocítovala Boží pokoj. Bůh nám dal bohaté dědictví. Ikdyž můj manžel hodně rozjímal nad Božím Slovem, není nějak tajuplný, nýbrž velmi lidský. Moje láska a důvěra k němu stále roste. Bůh může jednat, jak chce. Což nenavštívil mnoho lidí ve Starém i Novém zákoně? Totéž může činit i dnes - Bůh je Bohem nadpřirozena - kdo to může popřít?

Charmian Bucková

(Překlad této knihy je z ang. originálu, v němčině je ale několik věcí, které v originálu nejsou a je dobré o nich vědět.)

Předmluva k vydání v němčině.

Znám Rolanda Bucka už od mládí. Po všechna ta léta zůstal věrný službě Pánu. Všechny sbory, které vedl, rostly a členové sboru ho měli vždy velmi rádi. V posledních 10 letech jeho života rostla jeho schopnost pomáhat lidem v jejich nouzi. Proto jeho sbor tak rychle rostl. Měl zvláštní dar řešit manželské problémy. V jediném roce jej jako svého duchovního pastýře navštívilo 119 manželských dvojic. Nikdo z těchto lidí nebyl členem nějaké církve, ale Roland z nich získal pro Pána 115 manželských dvojic. 40 už rozvedených dvojic se nechalo kazatelem Buckem znovu oddat.

Advokáti, lékaři a dokonce úřad zdravotní péče mu posílali lidi, kterým už nemohli pomoci. Během jedné schůze představenstva svého sboru jej naléhavě telefonem volali, aby přišel hned do místní nemocnice. Odpověděl: „Momentálně nemohu, máme schůzi představenstva." Hlas na druhém konci byl ještě naléhavější: „Prosím, přijďte okamžitě. Jeden z našich pacientů se zbláznil. Jistě slyšíte, jak tady zuří. Když se mu psycholog chtěl věnovat, uhodil ho do nosu. Přijďte, vy tomu člověku jistě pomůžete!"

Roland se omluvil a jel tam. Když vkročil do místnosti, kde se pacient nacházel, řádění hned přestalo. Roland později řekl: „Bylo to, jako když vytáhnete šňůru od gramofonu ze zásuvky.“ Za toho člověka se ani nemodlil, ani neporučil mocností temnoty a přece se pacient hned uklidnil a brzy mohl normálně myslet.

V Rolandově službě se často stávalo, že nemocní lidé byli okamžitě uzdraveni a duševně nemocní lidé nabyli klid a rovnováhu. Služba Rolanda Bucka byla v každém ohledu jedinečná a plná nadpřirozené síly. Měl velmi blízký vztah k Bohu a věřil mu celým srdcem. Proto Bůh také mohl jeho službu potvrdit. Roland přitom zůstával velmi střízlivý, velmi praktický. Udělal si čas pro svoji rodinu. Zajímal se o všechno, co se dělo ve světě kolem něj. V žádném případě nebylo možné nazvat jej mystikem. Sny a vidění normálně také nemíval. Byl také nadšeným sportovcem. Jeho syn se dokonce stal fotbalovou hvězdou. Jednoho dne navštívila Rolanda žena, která měla ve svém manželství velké problémy. Řekla, že téměř ztratila vztah ke svému muži poté, co se stala křesťankou. Nemá náladu s ním někam chodit a nenachází žádné společné téma pro rozhovor. „Otevírám Bibli na patřičných místech a nechám ji ležet v blízkosti manžela. Nebo někam položím časopisy a traktáty tak, že je nemůže přehlédnout. Doufám, že si je také přečte. Ale připadá mi, jako by se chtěl pořád dívat na fotbal v televizi. Pohrdám touto hrou, vždy si vezmu bibli a čtu si v ní.“ Nato jí Roland řekl: „Od té doby, co jste poznala Pána, překrmovala jste svého ducha duchovní potravou, ale vaše duše vyhladověla. To znamená, že tím utrpěl váš poměr ke světu a jiným lidem. Běžte domů a odložte stranou všechny traktáty a časopisy. Vařte svému muži jako dřív oblíbená jídla a co nejdříve se naučte všemu o fotbalu. Nadchněte se pro tuto hru! Pak si můžete se svým mužem sednout a společně se těšit ze sportovní podívané!“ Tato žena poslechla Rolandovu radu. Její muž měl úplně novou ženu. Krátce nato se rozhodl navštívit pastora, který ji tak pozitivně změnil. Během rozhovoru s ním se obrátil.

Roland se nikdy nemodlil za to, aby směl navštívit trůn milosti, nebo se setkat s anděly. Když se tyto věci staly, velmi ho to překvapilo. Budete také překvapeni, když budete číst tuto knihu. Člověk by však vlastně neměl považovat za neobvyklé, že se andělé objevují i dnes. V bibli máme hodně zpráv o zjevení andělů, např. Abrahamovi, Agar, Lotovi, Jozuovi, Davidovi, Zachariášovi, Josefovi, Petrovi, Pavlovi. Nejdůležitější v této knize však nejsou setkání s anděly, ale poselství, které přinesly. Všechny tyto pravdy jsou založeny na Božím slově a neobyčejně posílí vaši víru. Středem těchto poselství, která se stala tisícům lidí velkým požehnáním, je ukřižování Ježíše. Andělé slíbili, že propůjčí těmto poselstvím křídla a své slovo dodrželi.

V USA byla tato kniha několik měsíců bestsellerem křesťanské literatury. Natáčejí se stále nové kazety s kázáním pastora Bucka. Po tisíci kusech jsou rozesílány do celého světa, aby povzbudily Boží lid a všude přinesly lidem poselství Boží lásky. Čtěte tuto knihu s otevřeným srdcem a i vy budete inspirováni k tomu, abyste vzývali jméno Pána a sloužili Mu jako dosud nikdy.

Paul Williscroft /švagr Rolanda Bucka/

4. listopadu 1979 seděl Roland Buck ve své pracovně v Křesťanském středisku v Boise. Právě přivedl jednu ženu k Pánu. Povzbuzoval ji, aby hleděla na Pána, byla radostná a chválila Ježíše. Když jej žena uposlechla, položil hlavu na psací stůl a odešel k Pánu. Zdravotně byl naprosto v pořádku, ale prostě přišel jeho čas. Pán si ho vzal k sobě. Vedení sboru v Boise převzal jeho syn Ted a jeho žena Charmian. Počet členů sboru stále velmi rychle roste. Každou neděli dopoledne se konají 3 shromáždění. Plánuje se stavba nové, větší budovy.

Kapitola I. Setkání

Návštěvy andělských bytostí, které jsem prožil během posledních dvou let, jsou nejsilnějším a nejzajímavějším zážitkem mého života. Bůh mi velmi jasně ukázal, že tyto zkušenosti mám sdělit dalším lidem. Chtěl bych zde proto popsat všechno, co jsem viděl a prožil, a předat poselství, které jsem obdržel.

V této době před druhým příchodem Ježíše, osvětluje nám Bůh biblické pravdy dosud nepoznaným způsobem. Všichni služebníci Boží, kteří jsou naplnění Duchem svatým, dostávají zjevení od Pána. Právě v této souvislosti mi Pán připomněl /J 16,12-13/: **„Ještě mnoho jiného bych vám měl povědět, ale nyní byste to nesnesli. Jakmile však přijde On, Duch pravdy, uvede vás do veškeré pravdy, neboť nebude mluvit sám ze sebe, ale bude mluvit, co uslyší. A oznámí vám, co má přijít“** Tato slova jsou od Ježíše.

Tato setkání a poselství jsem zapsal v mezích svého lidského chápání. Přitom většinou volně opakuji, co andělé řekli ale nikoliv přesně týmiž slovy, pokud se jedná o doslovný citát, zmiňuji se o tom. Uvážíme-li, že mé rozhovory s anděly trvaly asi 50 hodin, je zřejmé, že tyto pravdy jsem zestručnil vlastními slovy a mohu je vyjádřit jen do té míry, jak je sám chápu. Do Slova Božího jsem nic nepřidal ani neubral, ale Duch otevřel mé oči pro věci, které jsem předtím neviděl. Vždyť On zjevuje svoji pravdu každému křesťanu, který ji hledá v Jeho Slově!

Duch používá různé prostředky, aby nám sloužil. Je to bible, okolnosti, jiní věřící lidé a andělé. Mluví k nám přímo mnoha způsoby: skrze sny, vidění a dary Ducha svatého. Vždy je to však tentýž Duch svatý, který k nám mluví.

„Učíme se moudrostem Božím, skrytým v tajemství... Nám však tyto věci zjevil Bůh skrze Ducha. Duch totiž zkoumá všechno, i hlubiny Boží.“ /1 K 2,7-10/

Pavel přijal také poselství od Boha. Píše: **„O moudrosti mluvíme mezi zralými, ne ovšem o moudrosti tohoto věku ani o moudrosti vládců tohoto věku, kteří zanikají...“ /1 Kor.2,6/.**(KMS) Chvála Bohu, že k nám mluví i dnes.

Vím, že je riskantní mluvit o takových neobyčejných a neobvyklých věcech a zkušenostech. Mojí první reakcí bylo nedávat poselství přinesené anděly dál. Cenil jsem si své věrohodnosti, která by tím mohla být ohrožena. Dále se dočtete, jak mi Bůh pomohl změnit v této věci mé smýšlení. Někteří lidé se ptají, co tato poselství prakticky přinesla. Je zbytečné říkat, že důsledky těchto poselství nemohu nijak změřit. Přesto však je zde dost důkazů o tom, že Duch svatý zůstal věrný svému slibu a dal těmto poselstvím křídla, takže obešla celý svět ve formě magnet. kazet. Ve všech částech světa byli lidé osvobozeni těmito obcerstvivujícími pravdami z Božího srdce. Tisíce lidí přijalo Krista. Celá řada pastorů, které osobně znám, ztratila odvalu a opustila svoji službu. Dnes získali novou naději a vrátili se na svá místa. Když Duch, doprovázející tato poselství, oživil slyšená slova, otevřely se všude věřícím lidem nové dveře víry. Do napsání této knihy jsem měl celkem 16 jednotlivých andělských návštěv. Ikdyž přicházejí často, vždy za 2–3 týdny, nikdy jsem si na ně nezvykl. Každá návštěva mě naplňuje pocitem svatosti a bázně. Pokaždé, když vidím anděly, myslím na živého a neměnicího se Boha, který je poslal. Je nám tak blízký a intenzivně a osobně se zajímá o naše rodiny.

Při každé návštěvě andělé přinesli poselství od Boha světu. Kdybych měl vyjádřit podstatu těchto poselství do jedné věty, musel bych říci: „Starám se o vás, vaše problémy mi leží na srdci!“

Byl bych rád, kdybyste při četbě soustředili svoji pozornost nikoliv na setkání s anděly, ale na přinesené poselství. Jak velmi důležitá musí být tato poselství, když pro jejich vyřízení posílá „zvláštní“ posly! Po obdržení poselství, která jsou uvedena i v této knize, jsem jejich obsah vždy tlumočil svému sboru v kázání. Nejsou to doslovně citáty andělů, nýbrž reprodukce poselství tak, jak ve mně zůstala živá.

Možná vás bude zajímat, že během návštěvy, která trvala 2-4 hodiny, nebyl nikdy citován žádný verš z bible. Pravda mi byla objasněna spíš tak, jako by před mýma očima definovalo živé panorama. Někdy jsem přímo prožíval, co jsem viděl. Andělé nikdy neodešli, aniž by mi dali odkazy na příslušná místa v Bibli. Charakter této knihy by mohl některé čtenáře vést k tomu, aby hledali důvody pro její odmítnutí nebo přijetí. Raději by se měli ptát, proč Bůh tato poselství poslal. Někteří se možná dostanou do rozporu se svou tradiční vírou. To je pochopitelné. Bůh jednoduše ukázal, jak se věci ve skutečnosti mají. Nechtěl podpořit žádný teologický systém, ale spíš zjevit svoji hlubokou lásku světu, který byl sice ztracen, ale opět nalezen pro obět' Pána Ježíše.

Lidé se nejčastěji ptají: „Proč si Bůh vybral právě vás?“ „Stalo se to v důsledku vašeho velkého hladu po duchovních věcech?“ „Hodně jste se modlil a postil?“ Musím upřímně odpovědět, že nevím. Ve všech dotazovaných oblastech jsem vykonal příliš málo. Činnost andělů vás bude fascinovat. Bůh však skrze Gabriela varoval: „Nehleďte anděly! Hleďte Ježíše! On je mnohem větší než kterýkoliv anděl!“

Kapitola II. Dobrá zpráva pro vás a vaši rodinu

18. června 1978 večer jsem šel v obvyklou dobu spát, aniž bych tušil, že se stane něco, co změní celý můj život! Asi ve 3 hodiny ráno mne někdo náhle vzbudil tím, že mě vzal za paže a posadil mě v posteli. V místnosti bylo šero, protože závěsy byly zatažené. Zvenku však vnikalo dovnitř dost světla na to, abych rozeznal obrysy obrovské bytosti.

Byl jsem více než zděšen, protože byla tak silná, že jsem se nemohl uvolnit z jejich sevření. Dlouho jsem se však nebál, protože jsem si rychle uvědomil nadpřirozenou přítomnost. Po krátké době jsem poznal, že tato nebeská bytost byla andělem od Boha. Potvrdil mi to, pustil má ramena a řekl, abych se nebál! Řekl mi, že Bůh ho poslal, protože byly slyšeny modlitby Božího lidu. Měl přinést poselství, že tyto modlitby byly nejen slyšeny, ale vyslyšeny. Haleluja! Nebyl to žádný sen, nýbrž něco absolutně reálného! Pokračovali jsme v rozmluvě. Mluvil tak hlasitě, že jsem myslel, že jistě vzbudí moji ženu, která spala vedle mne. To se však, žel nestalo.

Když se náš pes Queenie občas cítí osamělý, přichází za námi do ložnice a spí vedle postele. Té noci pes také přišel, a teď se zajímal o všechno, co anděl říkal. Stál hned vedle mě, takže jsem na své noze cítil pohyb jeho hlavy, kterou obracel na anděla nebo na mě, podle toho, kdo právě mluvil. Byla to neobvyklá návštěva! Zní to podivně a dovedu si představit, že někteří lidé budou pochybovat o mé hodnověrnosti. Ale to není důležité – Boží poselství je mnohem důležitější! Bůh chtěl, abych jeho poselství vyřídil světu! Tento jedinečný rozhovor trval 2 hodiny, v nichž mi anděl sdělil nádherné pravdy z Božího Slova. Bavil se se mnou o uskutečňování Božího plánu pro celý svět a ukázal mi, s jakou vřelou láskou se Bůh stará o lidi. Jeho láska je tak velká, zajímá se o lidi mnohem víc, než o nějaké metody. On MILUJE lidi! Anděl mi dal různé informace, ale Pán mi ukázal společného jmenovatele všech těchto věcí. Nejdřív jsem nevěděl, jak toto poselství dát dál, až se anděl o tři týdny později vrátil, aby mi ke stejným tématům sdělil ještě více z nádherných Božích pravd. Velmi rád bych byl poznal, jak anděl vypadal, ale v naší tmavé ložnici jsem mohl vidět jen obrys této nebeské bytosti. Ráno po druhé návštěvě se mne má žena ptala, zda jsem měl zase v noci návštěvníka. Nic sice neslyšela, cítila však skutečné teplo Boží přítomnosti naplňující ložnici.

Mám bázeň, když pomyslím, že Bůh vyslal zvláštní posly s nebeskými slovy, která mám vyřídít lidem. Cítím obrovskou zodpovědnost. Žijeme v nádherné době a celým světem prochází velké probuzení. Vedle velkého vanutí Ducha svatého však také nepřítel znovu útočí na Boží dílo. Ve snaze škodit Bohu a zranit jej, napadají satanské síly rodinu, která je Božímu srdci nejbližší věcí na světě. V mnoha rodinách je trápení a lidé nechápou, odkud přichází. Cílem tohoto útoku není jen narušit rodinu, protože satanova aktivita se zvyšuje vždy tehdy, když má být zahájena nová kapitola v Božím díle. Boží nepřátelé sledují strategii, která začala už před dlouhou dobou.

Během naší rozmluvy o satanských útocích mě anděl upozornil na dřívější metody nepřítelova boje. Když se začal rozvíjet Boží plán pro vysvobození dětí Izraele z Egypta, narodilo se dítě jménem Mojžíš. Jeho matka poznala, že byl vybrán pro zvláštní službu. Satan se však snažil bojovat proti Božímu plánu.

Satan totiž nevěděl, koho si Bůh vyvolil. Proto vložil do faraónova srdce, aby nechal zabít všechna nemluvňata a zbavil se tak onoho dítěte, které bylo určeno k sehrání rozhodující role v uskutečnění Božího plánu. Něco podobného se stalo, když byl Izrael v babylonském zajetí. Nepřítel věděl, že doba velkého vysvobození Izraele se téměř přiblížila. Proto pracoval skrze srdce muže jménem Aman. Byl vydán zákon, že všichni židé měli být vyvražďeni. Ještě jednou se nepřítel pokusil zabránit realizaci Božího plánu, ale neuspěl.

Když se narodil Ježíš, začala se rozvíjet největší kapitola všech dob. Ještě jednou řekly satanské mocnosti: „Musíme ho zabít. Je Božím Synem. Musíme tohoto vysvoboditele zastavit, ale nevíme, kde je.“ Pak se ptaly: „Kde je? Kde se narodí?“ Kdyby satan dovedl číst myšlenky, stačilo by jen, aby šel k pastýřům nebo mudrcům od Východu a přečetl si jejich myšlenky! Oni však tajemství nevyzradili! Satan však přece zjistil přibližně krajinu, kde pak začal pracovat. Ještě jednou došlo k hromadnému vyvraždění nemluvňat. Ježíš tam však nebyl!

V našich dnech jsme svědky rozvíjení nové krásné kapitoly Božího plánu. Bůh zaměřil pozornost na rodiny. Dává rodinám vědět, že jeho plán spasení, který se uskutečnil před mnoha lety, zde není jen pro jednotlivce. Bůh rezervuje místo pro celou rodinu, ale každý člen rodiny musí prožít své znovuzrození.

Pomyslel jsem si, „že je to divná teologie! To nezní správně.“ Zjistil jsem však, že původcem těchto myšlenek je sám Bůh! Bylo to obsaženo v plánu svatostánku, který dal Bůh Mojžíšovi. Anděl mě upozornil, že Bůh chtěl, aby jméno každého vedoucího domácnosti a jeho rodina byla zastoupena ve vstupu do svatyně. Stříbrné patky, které držely oponu, byly odlity z peněz odevzdaných jako smírčí oběť. Každý muž obětoval Hospodinu za svoji duši půl šekelu stříbra. Tyto obětní dary byly roztaveny a byly z nich odlity patky. Brány tedy prakticky visely na skutečnosti, že Bůh zahrnul všechny do svého plánu. Tento plán spasení celých rodin byl pro Boha tak důležitý, že od každé rodiny požadoval, aby jako připomínku každoročně obětovala půl šekele. Popis viz v Ex 30,12-16 a 38,25-28.

Vzpomínáte si, jak Raab zachránila vyzvědače, kteří přišli do Jericha? Vyzvědači jí v Boží inspiraci řekli: „Raab, svoluj svoji rodinu sem do domu a budou všichni zachráněni.“ Bůh pracoval v této rodině skrze jednu osobu, se kterou měl spojení. Raab přivedla všechny příslušníky rodiny a všichni byli zachráněni, protože Bůh miloval celou rodinu a pečoval o ni! Boží plán je pro celou rodinu. Dobré vztahy, které existují mezi členy rodiny, jsou věčné. V nebi zažijete radost, o jaké se vám ani nesnilo. Gabriel mi stále opakoval, jak jsou rodiny pro Boha důležité, a že mu můžeme důvěřovat, ikdyž nechápeme, jak Bůh v nebi naplní rodinné vztahy. „*Jak nevyzpytatelné jsou jeho soudy a nevystopovatelné jeho cesty!*“ Ř 11,33.

Nepřítel chce překazit Boží plán tím, že na rodinný život zaměřuje těžké dělostřelectvo. Účelem je, aby muži přestali milovat své ženy, byl zaséván nepokoj, rodiny byly rozděleny, rodiče a děti se navzájem nenáviděli. Ale Bůh říká, že satan s tím neuspěje!

Nejvíce na mne zapůsobilo, když mi anděl řekl, že Bůh má vždy ještě náhradní plán. Boží dílo bude dokončeno, i kdyby měl k tomu použít někoho jiného, nebo to udělat sám!

Překrásně je to popsáno v příběhu Ester. Mardocheus přišel k ní a prorokoval jí, že Bůh jí chtěl mít právě v této době na královském dvoře, aby zde splnila určitý úkol. Ester se mohla rozhodnout, zda přijme nebo nepřijme tento úkol a s ním i bohaté Boží požehnání. Bylo však jisté, že ikdyž odmítne, Boží lid bude přesto vysvobozen /Est 4,14/. Boží plán dojde vždy naplnění. V případě nutnosti způsobí Bůh vysvobození odjinud, než původně plánoval. Nikdy však nezklame! Bůh mi dal vědět, že co rozhodl, TO SE MUSÍ STÁT!

Když Bůh rozhodne, aby se něco stalo, je uvedena do pohybu síla, kterou nic nezastaví. MUSÍ SE TO STÁT! Lidé, které zahrnul do svých plánů, se mohou rozhodnout pro nebo proti. Bůh předurčil události, nikoliv však samostatně jednotlivce. On řekl, „Podáš-li mi svoji ruku, bude ti odměnou radost a štěstí. PŘEDURČIL jsem tě jako svého partnera v tomto velikém díle, které konám, ale nenutím tě ke spolupráci.“ Bůh pracuje! A nepřítel také! Tyto síly stojí proti sobě, ale Bůh již rozhodl, že je vítězem!

Mnoho křesťanů se modlí za své příbuzné, kteří nejsou obráceni. Když mi anděl přinesl poselství, že tyto modlitby byly již vyslyšeny, pomyslel jsem si: „Znamená to, že jsou již všichni zachráněni?“ „Ne, Bůh nechce rušit jejich právo na svobodné rozhodování, které lidem daroval. Chce však učinit vše potřebné k tomu, aby se tyto lidé dostali až k určitému okamžiku, kdy pro ně bude snadné se rozhodnout sloužit Bohu.“

Slyšel jsem názor: „Je dobré, když to děláme lidem těžké, aby přišli k Bohu. Alespoň si ho pak budou více vážit.“ To není Boží způsob! Bůh chce, aby pro lidi bylo snadné k Němu přijít a velmi obtížné odpadnout! Bůh po vás touží. Miluje vás! Nehledá důvod, pro který by vás mohl zavrhnout. Spíše hledá důvody proto, aby si vás mohl udržet! Protože Bůh řekl, že vaše modlitby jsou již vyslyšeny, můžete se hned přestat modlit, pokud jste mu své drahé už jednou ve víře předložili na modlitbě! Ten anděl řekl, že můžete začít Boha chválit právě teď. On je při práci. Uvolnil síly, které vyvolají takové okolnosti, že pro tyto lidi bude velmi těžké obracet se dále k Bohu zády.

Anděl ještě řekl: „Vedu nyní velký zástup andělů, jehož úkolem je uvolnit cestu, rozehnat nepřátele, odstranit překážky a bariéry a dát lidem vědět, že Boží srdce je pro ně plné lásky.“

Ukázal mi ještě mnoho nádherných pravd. Právě při této návštěvě, když ke mně mluvil, jsem si uvědomil, že to byl tentýž anděl, který se zjevil Zachariášovi se stejným poselstvím: "Tvé modlitby jsou vyslyšeny!"

/Lukáš 1,13/. Toto poselství, které mi Bůh dal skrze svého anděla, bylo obrazem velkého Božího srdce a toho, co Bůh dnes koná. Anděl mi řekl, že Bůh má zájem na tom, aby se rodiny spojily a žily podle Jeho vůle, aby jim mohl žehnat. Je Jeho přáním, aby se obnovila komunikace mezi dětmi a rodiči, odbouraly se bariéry nenávisti, aby se generace měly navzájem rády a dobře spolu vycházely. Bůh projevil svůj velký zájem o rodiny tím, že stvořil rodinu ještě před vytvořením církve. Chce, aby nádherná jednota a vzájemná úcta, která se normálně vyskytuje jen ve sboru, zdomácněla i v rodinách.

Anděl dále řekl: „Chci, aby otcové cítili zranění svých rodin. Děti by měly vědět, že doma najdou silnou ruku, o kterou se opřou, když nepřítel zaútočí. Srdce matek by měla být otevřená a plná soucitu s dětmi.“ Již předtím jsem si byl vědom Božího zájmu o rodinu. Po přijetí andělova poselství jsem si však tuto skutečnost ještě více ujasnil! Zdůraznil též, že je Božím úmyslem a zvláštním přáním proniknout ke vzpurným dětem. Chce obrátit srdce otců a matek k jejich dětem. Řekl, „Chci vzpurné a neposlušné děti přivést k tomu, aby poznaly hloubku a skutečnost mého odpuštění. Chci, aby věděly, že když mě budou poslouchat, pak z jejich záznamu v nebi vymažu každý hřích, kterého se v minulosti dopustily. Když odpustím, pak nejen zapomenou, co jsem odpustil, ale také zapomenou, že jsem odpustil!“

Až přijdete znovu k Bohu a řeknete: „Bože, mrzí mne, že jsem už kvůli této věci zase tady, protože vím, že už jsi mi dvacetkrát odpustil, ale prosím, odpustíš mi ještě jednou?“ Bůh se na vás podívá a řekne: „O čem to mluvíš? Nemám o této věci žádný záznam. Ve své paměti o tom nemám vůbec nic. Co se mne týče, přišel jsi kvůli této věci poprvé.“ Věděli jste, že Bůh odpustí tímto způsobem? Slyšel jsem už mnoho kázání o tom, jak nádherné je, že Bůh ospravedlňuje zbožné lidi. To je jistě výborné! Ale Bůh jde ještě o krok dál a říká: „Chci, abyste všude rozhlásili, že jsem připraven ospravedlnit bezbožného" /Ř. 4,5/. Slovo „ospravedlnění“ znamená „jako by se nikdy nestalo“. Bůh řekl: „Kvůli léčkám a útokům ďábla bych byl rád, aby můj lid věděl, jak dokonalé je ospravedlnění! Chci, aby to proniklo do vašeho srdce, rozumu a do vašeho pocitu blaha. Chci, abyste se mi mohli podívat do očí, aniž byste museli sklonit hlavu a stydět se, protože když se dívám na svůj lid, vidím v něm prvotřídní členy své rodiny.“

Toto poselství je možné najít ve zkrácené formě v Lukáši 1,17. Tehdy byla také zjevena nová kapitola v Božím plánu. Vzal jsem si svoji Bibli, abych se ujistil, že je to tam skutečně tak řečeno. Mluví tam o Janu Křtiteli a pomazání Duchem svatým, kterého se mu mělo dostat. Jan měl jít a konat Boží dílo. „*Sám půjde před ním v duchu a moci Eliášově, aby obrátil srdce otců k synům a vzpurné k moudrosti spravedlivých a připravil Pánu lid pohotový.*“ Bůh chtěl, aby lid zakusil, co vlastně znamená ospravedlnění. Bůh chce, abyste pochopili, že není vaším nepřítelem, ale přítelem. Nechce vás zranit, ale pomoci vám! Pak mi anděl připomněl, co je popsáno ve Sk 27,20. Jedná se o Pavlovo ztroskotání na moři. Toto místo mě velmi zaujalo. Přišla hrozná bouře a nebyla naděje na záchranu. Lodní posádka si zoufala. Pak ale Pavel řekl: „*Ale teď vás vyzývám, abyste neztráceli naději, neboť nikdo z vás nepřijde o život, jenom loď vezme za své.*“ /v.22/ Jak to Pavel věděl? „*Dnes v noci ke mně přišel anděl od Boha, kterému patřím a kterému sloužím, a řekl mi: „Neboj se, Pavle, ty se dostaneš před císaře. A Bůh ti daroval všechny, kdo jsou s tebou na lodi.“* /Bůh nenechal překazit své plány bouřkou, ani čímkoliv jiným. /

Všem rodičům Bůh říká totéž: „*Daruji vám všechny, kteří jsou s vámi na lodi.*“

Pavel dále řekl: „*Bud'te proto dobré mysli. Věřím Bohu, že tomu bude tak, jak mi oznámil.*“

Stane se to přesně tak, jak řekl anděl! Pavel jim řekl, aby doufali v záchranu, ale mnozí mu nevěřili. Jistě si někteří mysleli: „Člověče, ten chlap má halucinace. Byli jsme příliš mnoho dní uprostřed bouře.“ Už někdy dřív viděli, jak se rozumní muži v bouři zbláznili. Řekli, „Už je cítit mořské dno a měření hloubky olovnicí to potvrdilo. Brzy uvízneme na mělčině.“ Pak dělali, jako by chtěli spustit kotvy, ale ve skutečnosti spustili člun, ve kterém chtěli uniknout. Ale Pavel jim řekl, „Raději poslechněte. Bůh plánuje vaši záchranu, ale musíte se pro ni rozhodnout ...“ Vojáci přesekali lana a člun spadl do moře. Bůh měl stále ještě plán. Poslal zástup andělů, kteří ulomili lodní zád a rozbili ji na kusy, takže každý se měl čeho přidržet. Anděl mi řekl, že vedl v té době zástup andělů, kteří kontrolovali, zda se všichni námořníci dostali na břeh. Každý ze 276 zachráněných měl při sobě velkého anděla, který ho hlídal!

Pak jsem se anděla zeptal: „Námořníci byli hrubí lidé, věžňové, mnozí z nich vrazi a lidská spodina. Nebylo by lépe, kdyby se utopili?“ „Ne. Velký zázrak se stal proto, že Bůh chce zachraňovat! Ježíš nepřišel, aby odsoudil svět, ale aby svět skrze něho získal život!“

Musím myslet na to, jak nerad a s váháním jsem oznamoval dál první andělské poselství. Vlastně jsem ani nevěděl, kdo všechno by se o něm mohl dozvědět. K čemu všemu to povede? Dvacet devět let jsem se pokoušel kázat ve svém městě Krista. Moje služba byla přijímána. A teď bych mohl v jednom večeru zničit své celoživotní dílo tím, že bych sděloval lidem zkušenosti, které by je pohoršily a odradily. Anděl mi sice řekl, abych dal poselství dál, ale já jsem jednoduše nemohl. Čekal jsem 3 týdny. Pak mě tytéž ruce zvedly v posteli jako při první návštěvě a anděl řekl: „Zamlčel jsi poselství.“ Myslel jsem si: Teď bude zle. Neochotně jsem se anděla zeptal: „Když už jsi tady, nemohl bych tě představit lidem, abys jim poselství vyřídil sám?“ Odpověděl, že Bůh by to nedovolil. Budu muset poselství kázat sám.

Když jsem pak toto poselství vyřizoval ve sboru, byl jsem zvlášť opatrný, protože anděl byl přítomen, aby se ujistil, že řeknu celé poselství. Řekl mi totiž: „I když nebudu ve shromáždění sám kázat, chci, abys věděl, že budu přítomen. Právě teď mám s sebou celé vojsko andělů.“ Když jsem poznal, že andělé byli při bohoslužbě, povzbudilo mě to! Pak mi řekl, že onoho večera bylo přítomno víc andělů než lidí! Velmi jsem si přál, aby se stali viditelnými. Protože Bůh dnes tak rychle pracuje, aby včas naplnil svůj plán, také satan dělá co může. Chce překazit Boží jednání, ale Bůh řekl, že nebude mít úspěch.

Ve 4 Moj. 10,35 čteme, jak Mojžíš, když se oblak začal pohybovat a schrána, /truhla/, i lid měli táhnout dál, vždy říkal: „*Povstaň, Hospodine, ať se rozprchnou tvoji nepřátelé, ať před tebou uteče, kdo tě nenávidí.*“ Bůh mu ukázal, kdy to měl říci. Na cestě totiž cíhalo mnoho nepřátel. Když dal Mojžíš znamení, začaly působit zástupy andělů. Procházely územím, kterým měli Mojžíš a Izraelité cestovat, aby je vyčistili od všech duchovních i fyzických nepřátel. Věděli jste, že jste na zvláštním Božím seznamu, protože někdo ve vaší rodině miluje Ježíše a prosí Ho, aby vás zachránil? I když jste mu ještě neodevzdali svůj život, zástup andělů již přišel! Neboť vyšlo volání: „Nepřátelé rozprchněte se!“ Andělé pracují na tom, aby vás převedli z tábora nepřítele do bezpečí u Boha. Tito andělé odstraňují všechny překážky, protože jste u Boha ve zvláštní přízni. Pokud se modlíte za člena rodiny, který nezná Pána, a pokud jste toho člověka upřímně položili na Boží oltář, přestaňte

jej už obtěžovat! Přestaňte mu kázat! Je už dost zpracováván anděly. Duch svatý sám k němu mluví, a to důkladně.

Jeden z vyšších andělů, kteří se mnou mluvili později, mi vyprávěl, že to byl on, kdo stál vedle Jozue, když řekl: „Jste na naší straně nebo na straně nepřítele?“ Anděl odpověděl: „Ani tak, ani onak. Přicházím jako vůdce úplně jiné armády, která své rozkazy dostává jen z nebe. Tvůj Bůh, který tyto rozkazy vydává, ví, co potřebujete. Právě teď, když je celá armáda andělů při práci. Kdykoliv muži nebo ženy přenesou své drahé na modlitbě Bohu, jsou jejich jména zaznamenána na zvláštním seznamu. To znamená, že Bůh se zajímá jen o tyto rodiny, protože Bůh chce získat všechny lidi a přitáhnout je k sobě v každé jejich životní situaci.

V Žalmu 89,14-38 čteme o takovémto zvláštním seznamu. Bůh řekl, že s námi chce udělat věčnou smlouvu, navěky nám zachová své milosrdenství jako Davidovi a jeho potomstvu. Pak nám říká, jak toto stálé milosrdenství vypadá, že jestliže se tvé děti vzdálí od Boha, pak se dostanou do potíží. „*Ztrestám jejich nevěrnosti metlou a ranami jejich nepravosti.*“ (žalm 89:33 KR.) Budou mít těžké časy, ale protože jsem to slíbil, „*svoje milosrdenství mu neodejmu, aniž zradím svoji věrnost.*“ (34 v.) Bůh bude stále u nich a povzbuzovat je, aby se vrátili k Jeho rodině.

Nežádal jsem tohoto anděla, aby se představil nebo prokázal své pověření. Ale stejně mi řekl, „Abych upokojil tvou mysl, pokud jde o autentičnost mé návštěvy, abych z tvé mysli vymazal všechny pochybnosti, chci ti uvést některá místa z Božího Slova, kde je o mně zmínka.“ A přesně to učinil! Jednalo se o anděla, který se zjevil Zachariášovi a Pavlovi při ztroskotání lodi. Rozehnal Mojžíšovy nepřátele a zjevil se Jozuovi. Slyším ještě dnes ten válečný pokřik, „*Povstaň, Hospodine, ať se rozprchnou tvoji nepřátelé!*“ A už přicházejí do akce andělé!

Když jsem toto první poselství kázal ve svém sboru, Bůh mi dal potvrzení, že je od Něj! Někdo toto kázání DOBRÉ ZPRÁVY nahrál a dal dále svému příteli, který přijel na návštěvu z Kanady. Jednou v sobotu, ve 2 hod. v noci, zvonil telefon. Manželka k němu šla, ale hned mi předala sluchátko: „Někdo opravdu pláče. Nerozumím, co říká.“ Řekl jsem tomu člověku, aby se uklidnil, že mu jinak nebudu rozumět. Řekl mi: „Volám z Kanady. Někdo mi přinesl jednu z vašich kazet. Skupina přátel se rozhodla, že si dnes večer uděláme velký mejdan a výborně se pobavíme, poslechneme si kazety, o andělech. Mysleli jsme, že to bude nejsměšnější věc, jakou jsme kdy slyšeli. Sešli jsme se v hospodě, objednali si pivo a sedli ke stolu. Chtěli jsme si kazetu několikrát přehrát a s chutí se zasmát. Těšili jsme se na vynikající zábavu. Pak jsme kazetu pustili, ale od té chvíle se už piva nikdo nedotkl! Během 5 minut začalo několik z nás plakat a další se přidávali. Celkem nás bylo v hospodě sedmnáct. Přehráli jsme kazetu 3x. Pak někdo řekl: „Co budeme dělat? Musíme něco udělat!“ Připadali jsme si jako omámení. Konečně někdo řekl: „Můžeme zavolat tomu pastorovi.“ Na informacích jsme získali vaše číslo a zavolali vás.“ Když vyprávěl příběh s kazetou, stále se ptal: „Co jen budeme dělat?“ Řekl jsem mu: „Bůh doprovázel tuto kazetu svými anděly. Chce, abyste mu odevzdali svůj život. Podejte mu právě teď svoji ruku!“ Když se ten člověk se mnou přes telefon pomodlil, řekl: „Můj život dnes začíná znovu. Jdu zpět, abych ostatním šestnácti řekl, co mají dělat. Všichni musí vydat svůj život Bohu.“ Halaluja!

V dalším týdnu jsem měl 6 telefonních hovorů, které mi potvrdily, že toto poselství bylo od Boha. Věděl jsem, že ho musím sdělit světu. Nikdo z lidí, kteří mne volali, mě neznal. Kromě onoho muže z Kanady nikdo z nich kazetu neslyšel.

Jindy zase brzy ráno zvonil telefon. Volal nějaký muž z Wyomingu a řekl: „Připadám si jako idiot. Nevím, proč vám volám.“

„Tak tedy proč mi voláte uprostřed noci a budíte mne?“

„Asi mi nebudete věřit, ale dnes večer jsem slyšel silný hlas: zavolej pastora Buckovi v městě Boise v Idaho.“

Napřed myslel, že začíná bláznit. Nedbal příkazu, ale o pět minut později slyšel tentýž hlas, jak s velkou autoritou říká: „Chci, abys zavolal pastora Buckovi v Boise, v Idaho!“ Cítil takový nátlak, že nakonec zavolal informace, aby se zeptal, zda v Boise, Idaho, je pastor Buck. Pokračoval: „Dali mi vaše číslo, tak jsem zavolal. Nevím, proč vám volám. Jednoduše jsem poslechl.“ Poznal jsem, že andělé pracovali!

„Vím, proč voláte,“ řekl jsem. Pak jsem ho přivedl k Pánu. Poté jsem se ho zeptal: „Je ve vaší rodině někdo, nějaký příbuzný, který zná Boha?“

„Mám „praštěnou“ sestru, která Boha zná nebo říká, že ho zná. Vyslechl jsem ji, ale neuvěřil!“

„Kvůli této „praštěné“ sestře jste ve zvláštní Boží přízni. Bůh přislíbil, že bude stále při vás, dokud nepřijmete záchranu!“

Velmi nás potěšilo, když přišel jiný muž, který se trápil tím, že jeho sestra nezná Pána. Když se dověděl, že Boží andělé tyto lidi časem přivedou k služebníkům evangelia, poklekl a řekl: „Pane, chtěl bych ti předložit svou sestru a svou rodinu. Chci tě chválit za to, co ty s nimi učiníš.“ Ještě tentýž týden jeho sestra našla Ježíše jako svého Spasitele a Pána. Nyní Bůh pracuje na zbývajících členech rodiny. Odevšud přicházejí zprávy o tom, jak andělé přivádějí lidi k tomu, aby se rozhodli pro Krista. Boží poselství o spasení se dostává do všech koutů světa. Anděl mi znovu zdůrazňoval skutečnost, že tito andělé pracují na tom, aby přivedli lidi k těm, kteří by je mohli vést k spasení. Také znovu zdůrazňoval, že my křesťané musíme být připraveni a bdělí, abychom jim mohli pomoci, když za námi přijdou. Pak řekl: „Přijal jsi učení, že Ježíš je dveře a cesta. Přinášíš lidi k těmto dveřím. Bůh však chce, abys poznal, že také ty jsi dveře.“ Když Ježíš řekl: „*Jako Otec poslal mne, tak posílám já vás,*“ poslal nás stejně, jako byl sám poslán. Jako On je dveřmi, tak jsme my dveřmi ke Kristu.

Ježíš řekl: „*Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i on bude činit skutky, které já činím, a ještě větší, neboť já jdu k Otci.*“ Dal nám nejen Ducha svatého, ale i svůj úkol!

Ježíš byl pro Boha lidským nástrojem, dveřmi, skrze které lidé našli Boha. „*Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.*“ J 1,14

“*A Kristus se stal lidskou bytostí a přebýval zde na zemi mezi námi.*“ (Jan 1,14 TLB z ang.překlady) Lidé, kteří nemohou v tomto světě najít Ježíše, mohou najít nás! Dnes jde hodně lidí ven do světa, aby se stali dveřmi, skrze které jiní najdou Krista jako svého Spasitele.

Ježíš řekl: „*Já jsem světlo světa*“ /J 8,12/ a „*Vy jste světlo světa*“ /Mt 5,14/.

To z nás nedělá Bohy, protože my nejsme Ježíš. Jsme však lidskými dveřmi, světlem světa, které ON používá na této zemi! Bůh chce, abychom jednali se stejnou autoritou jako tito andělé a neposlouchali různé námitky, když k nám přijdou. Když Duch táhne a volá lidi, často odmítají poslouchat a nacházejí všelijaké výmluvy. Andělé to však neposlouchají. Mají příkaz dostat lidi k bodu, kdy Ježíše přijmou nebo odmítnou. Jestliže odmítnou, začnou andělé znovu, jak je nasměrovává Duch. Ne každý, kdo k vám přijde, bude přiveden Duchem svatým. Bůh vás však chce mít natolik citlivé, abyste z jejich slov vycítili bezradnost nebo znechucení. Pak je třeba říci jim, že andělé pracují na jejich životě a že lidé se andělů prostě nezbaví tím, že je ignorují. Jestliže odmítnou znovu, andělé začnou zase od začátku. Nedají se odradit. Dostávají své příkazy přímo z nebe. Chvála Bohu za to! Můžeme mluvit ve jménu Ježíšově, protože máme Jeho autoritu. Když někdo řekne: „Ježíši, přijímám tě celým srdcem,“ je naší povinností říci mu, že Bůh ho také přijímá. Tuto autoritu nám dal skrze Ježíše Krista. Jsme jeho reprezentanti! Něco takového můžeme říci jen proto, že Bůh potvrdí všechno, co řekneme – pokud to bude v souladu s Jeho Slovem! „Kohokoliv osvobodíte,“ řekl, „toho já osvobodím.“ Dobrá zpráva od Boha pro vás zní takto: Bůh se osobně zajímá o každého jednotlivce a o rodiny. Posílá dokonce andělské posly, aby ty, kdo se od něho vzdálili, přivedl nazpět do své rodiny. Bůh opravdově miluje lidi!

Kapitola III. Služba andělů

Skrze inspirující poselství přinesené anděly mi Pán dal poznat některé vzácné pravdy, které bych vlastním intenzivním studiem nikdy nepoznal. Bůh mi přitom nikdy nedal najevo, že bych měl tyto poznatky uvést v souladu se svojí teologickou doktrínou. Zřejmě se vůbec nezajímá o teologické koncepce. Řekl mi jen: „Je to tak a tak, a stane se to tak a tak!“

Přítomnost andělů mě vždy naplňovala bázní. Chtěl jsem často říci s Marií: „*Staň se mi podle tvého slova.*“ /Luk 1,38 / . Když Pavel řekl: „*Dnes v noci ke mně přišel anděl od Boha, kterému patřím a kterému sloužím*“ /Sk 27,23/, věděl, že všechno se tak stane, jak anděl řekl. Zrovna tak VÍM JÁ, že tato poselství se neminou účinkem, neboť vyvěrají přímo z Božího srdce a neustále okrádají peklo o své budoucí obyvatele. Tyto pravdy jsou živé a skutečné! Pouhá přítomnost těchto nádherných andělských bytostí, které přicházejí přímo od Božího trůnu, vyvolává takovou bázeň, že bych nikdy nemohl kritizovat někoho za to, že před nimi padl na tvář! Nekritizoval bych těch několik málo lidí v Bibli, kteří měli touhu je uctívat, i když to pak neudělali!

Andělé mi otevřeli základní pravdy z Božího Slova nově a v takovém světle, které bych nikdy neviděl! Směl jsem vidět jednoduché biblické principy skrze Boží oči. V bibli stálo všechno tak jasně, a přece šupiny na duchovních očích nám bránily, spatřit je.

Každou pravdu, kterou mi andělé objasnili, byla podložena Slovem Božím. Po těchto slavných zjeveních se pravdy, které jsou těžké na pochopení, staly jednoduché! Jak je jenom možný, že jsem to před tím po celou tu dobu neviděl? Tyto pravdy jsou tak jasné a nádherné. V každém poselství, které mi andělé přinesli, byl kladen velký důraz na Ježíšovu oběť na kříži. Andělé NIKDY nemluvili o Božím věčném plánu, aniž by se nezmínili o oběti Pána Ježíše! Je to vždy někde v poselství, ta nádherná dokonalá oběť Pána Ježíše! Hodně jsem o těchto věcech přemýšlel. Je pochopitelné, že člověk nemůže za tak úžasnou zkušeností zavřít dveře, vyhnat ji ze své mysli a říci: „Tak to bychom měli. Měl jsem zkušenost ze setkání s anděly, ale teď zase nastávají všední dny.“ To prostě není možné. Na tato setkání s mocnou Boží přítomností nemohu zapomenout, ani když v noci zavírám oči. Od té doby, co mě navštívili andělé, mám neustále podvědomou vnímavost na Boha, na jeho přítomnost a jeho realitu. Jedna z nejúžasnějších věcí na těchto navštíveních je pro mne skutečnost, že dávají lidem poznat to, že Bůh žije a nezapomněl na ně.

Nevím, zda se návštěvy andělů budou ještě někdy opakovat. Měly však takový vliv na můj život, že nic na zemi, ani na nebi mi už nemůže vzít ze srdce a mysli! Bůh připravuje lidi na druhý Kristův příchod tím, že je vysvobozuje od strachu a svázanosti. Dává nám moc k existenci a skutkům. Bůh působí v našich dnech!

Chce, abychom zaměřili svoji pozornost na poselství, nikoliv na posla, avšak nemůžeme ignorovat toho posla. Obklopuje mne pocit bázně když jen pomyslím na Boží dobrotu v tom, že dává poselství svému lidu skrze andělské bytosti. Když hledím na anděla a slyším ho, jak říká, že se Bůh o nás stará, pak si uvědomuji, že to není jen anděl, který tam stojí. Ale Bůh sám, který se natolik o nás stará, aby přinesl tohle poselství k našim srdcím.

Občas jsou věci, které zní trochu humorně, co se týče služby a práce andělů, ale je tam vždy ohromný pocit respektu, který je obklopuje, neboť přicházejí přímo z přítomnosti Boží a jeho sláva přichází s nimi. Byl bych úplně spokojen, kdybych prožil jen jednu návštěvu. I tak by to byl můj životní zážitek. Avšak několik týdnů po první návštěvě přišli andělé podruhé a opakovali první poselství.

Ale ani druhá návštěva nebyla poslední. Asi o pět týdnů později, když jsem si lehl do postele, všiml jsem si modravého světla na schodišti. Nejdříve jsem myslel, že jsem zapomněl zhasnout světlo v přízemí. Proto jsem vstal a šel dolů, abych ho zhasl. Když jsem byl uprostřed schodiště, světlo se skutečně rozsvítilo! Předě mnou stáli dva největší muži, jaké jsem kdy potkal! Byl jsem šokován! Ale nebyl jsem vystrašen. Vyzařovali takovou Boží moc, jakou je možno získat jen ve slávě Boží přítomnosti. Nevydržel jsem stát. Kolena se mi podlomila a začal jsem klesat. Pak mě jedna z těchto obrovských bytostí zachytila a síla se mi navrátila!

Anděl mi prostě řekl, že je Gabriel! Byl jsem vyjevený! Mám před sebou Gabriela, o kterém jsem četl v bibli? Nemohu popsat své pocity bázně a úžasu! Pak mi představil druhého anděla, který se jmenoval Chroni. Chroni? To je divné jméno. Nikdy jsem ho neslyšel. Proč ne Mahalaleel nebo Tubalkain, Šadrah, Kešak nebo Abdenago, Asynkrit, Flegon, Filolog, Sosipater nebo Onesifor? Nikdy mě nenapadlo, že všichni andělé mají jména, a jak se také ukázalo, různý vzhled. Zeptal jsem se Gabriela: „Proč jste přišli oba?“ Odpověděl, že je poslal Duch svatý. Pak mi hned začal sdělovat nádherné pravdy. Z teologie jsem věděl, že Duch svatý je všudypřítomný. Tato skutečnost však pro mne nabyla nový význam, když mi Gabriel sdělil, že Duch svatý současně sleduje celý svět a naslouchá mu. Slyší dokonce i ptáka, jak padá k zemi, ať je už kdekoliv. Slyší i ty nejtíšší kroky, a stará se! „*Hospodin je ve svém svatém chrámu. Hospodin má svůj trůn na nebesích. Jeho oči hledí, jeho pohled zkoumá lidské syny.*“ Žalm 11,4.

Řekl, že při sledování událostí na světě objevil Duch svatý silné srocování satanských sil, které mě chtěly napadnout. Proto Duch svatý /který nejen přijímá signály, ale i uděluje rozkazy/ nařídil, aby andělé přišli do Boise v Idaho a odrazili útok nepřítel! Měl jsem trochu starost. Jestliže se nepřítel chystá na mne zaútočit, měli by jít ven a bojovat proti němu! Gabriel mne však ujistil: „Tento úkol je už vykonán!“

Zeptal jsem se, zda je obvyklé, aby andělé přišli, když někdo volá o pomoc. „Ne,“ odpověděl. "Kdyby Duch čekal, až ty se něco dovíš o nepřátelském útoku, už by bylo příliš pozdě! Je pro nás obvyklé zahánět nepřítel na útěk!" Pak mě požádal, abych pohlédl ven z okna. Venku před vjezdem do domu stálo asi 100 VÁLEČNÝCH andělů. Skončili právě svůj úkol a normálně se spolu bavili. Měl jsem dobrý pocit, že Bůh má způsoby a prostředky, kterými chrání svůj lid! Gabriel mi vyprávěl o hrozném duchu zločinnosti, který dnes ve světě pracuje přesčas. Podvodní duchové se usilovně snaží odvést Boží lid od víry v živého Krista. On chce být živou pulzující osobou pro každé Boží dítě. Mnozí však od Ježíše kvůli těmto ďábelským silám odvrátili pohled a začali si hledat lidské učitele, kteří bibli tak dlouho kouskují a kategorizují, až ztrácí svoji sílu. Gabriel mě napomenul: „Čti Slovo, ať se ti stane pokrmem a živým slovem! A ne jen sbírkou pravd nebo lidských názorů.“

Řekl, že mnozí znají Krista jen jako Krista ze školní tabule, Krista z nákresu, vytištěného Krista, Krista jen teoreticky. Ale Ježíš chce být poznán jako živý Kristus, který se nám stává živým skrze Písmo svaté. Haleluja!

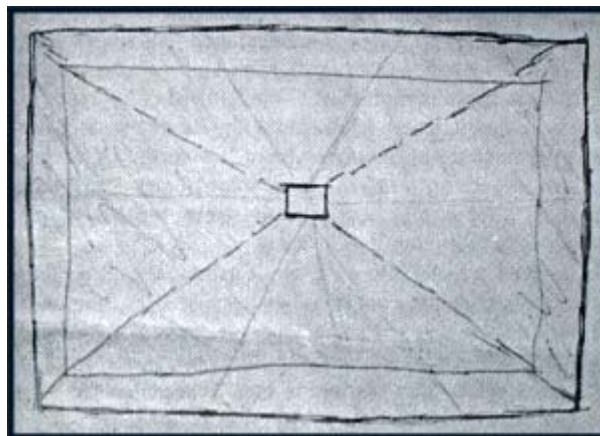
Toto poselství mi připadá zvlášť potřebné. Gabriel podotkl: „Studium se jeví jako zvlášť duchovní záležitost. Jsou však lidé, kteří se sice stále učí, ale nikdy nic nedělají, protože než si osvojí nějaké učení, už je nemoderní, takže musí začínat znovu!“ Řekl dále: „Krm se Slovem Božím.“ A znovu to opakoval, „Krm se Slovem Božím!“ „Nespokoj se s rozpitvaným Slovem rozpolceným na malé kousky a rozebraným na sekce. Udržuj Slovo Živým Slovem! Tohle je vzrušující, protože není nic lepšího, než Ježíš s tebou a v tobě!“

Gabriel mi vyprávěl o různých druzích andělů, například andělé určení k chválení Boha, andělé určení k velebení Boha, sloužící andělé a andělé - bojovníci. Jejich nejvyšším cílem však je OSLAVOVAT jméno Ježíš! Když andělé slyší toto jméno, ať už v nebi, nebo na zemi, padnou na tvář a velebí Jej, protože On je tak slavný!

Když se mnou jedné noci Gabriel a Chrioni rozmlouvali, objevil se náhle modrý paprsek, široký v průměru asi 45 centimetrů. Zářil od stropu až k podlaze studovny. Jakmile se světlo objevilo, padli oba andělé ihned k zemi, kde zůstali nepohnutě ležet, v naprostém ztišení asi po dobu pěti minut. Protože jsem nevěděl, co mám dělat, padl jsem na ruce a na kolena a uctíval jsem Boha. Neřekli mi, co toto světlo znamenalo, ale apoštolu Pavlovi se zjevilo jasné světlo, když byl na cestě do Damašku. Domnívám se, že se zde mohlo rovněž jednat o zjevení Ježíše ve formě jasného světelného paprsku. Tento zážitek vyvolal v mém srdci hlubokou bázeň!

Z lidského hlediska jsou některé zkušenosti, které jsem s Pánem měl, tak neuvěřitelné, že jsem často váhal, než jsem je zveřejnil. Následuje popis některé z nich: Během jedné noční návštěvy mi Gabriel řekl, že mě Bůh chtěl obdařit něčím, co by mě tělesně posílilo. Podal mi malou kulatou oplatku o průměru asi 12 cm. Byla asi 1,5 cm silná a vypadal jako chléb. Řekl mi, abych ji snědl. Chutnala jako med. Když jsem dojedl, dostal jsem stříbrnou lžici plnou tekutiny podobné vodě. Všechno jsem do poslední kapky vypil. Hned jsem pocítil silnou touhu chválit a velebení Boha. Z mého nitra tryskaly prameny chvály Bohu. Ještě několik dní později jsem měl v žilách pocit „šumění“. Byl to nepopsatelně vzrušující a příjemný pocit! Důsledky této zkušenosti byly ohromující. První den po sněžení oplatky a vypití vody jsem ztratil na váze dvě a půl kg. Druhý den dalších dvě a půl kg. Třetí a čtvrtý den opět po dvě a půl kg. Později to už bylo jen půl kg. denně. Předtím jsem byl totiž tlustý, ale teď nadváha zmizela. Dříve jsem při běhu nestačil s dechem, teď jsem mohl běhat bez problémů. Cítil jsem se fantasticky svěží a silný!

Chvála Bohu za Bibli, jeho Věčné Slovo, které nám dává ve všech věcech orientaci. Čteme zde příběh o Eliášovi, kterému, když byl slabý a hladový, poslal Bůh anděla, aby ho posílil pokrmem. Potom šel bez jídla 40 dní a nocí. Platnost Božího slova je potvrzována i dnešními zkušenostmi. Bůh mi Gabrielovými ústy sdělil další z mnoha nádherných pravd, že všechno, co Bůh zaslíbil, je v Boží knize v nebi už dokončeno. Když jsem tomu nemohl porozumět, vzal Gabriel tužku, kterou jsem držel v ruce a načrtl na žlutý papír hrubý náčrt obrazu, který vidíte na fotografii.

Všechno, co Bůh zaslíbil, je v tomto obraze již dokončeno. Je zde však malý puntík (malý obdélník uprostřed), který představuje věci, které jsou zatím nejasné. Často vynakládáš čas tím, že hledíš na tyto věci. Tím se tento puntík stále zvětšuje, až vyplní celý rám a zakryje všechno, co Bůh vlastně udělal. Hledíš-li na Ježíše a ne na problémy, uvidíš dokončený obraz.

V Iz. 43,2 Hospodin říká: „*Když budeš procházet hlubokými vodami a velkým trápením, budu s tebou.*“ Budeš-li hledět na vody problémů, zakryje ti obraz. Budeš-li hledět na Ježíše místo na problémy, pak tento malý

puntík, který vypadá pro tebe tak zlověstně, se musí sevrknout zpět na místo, a ty potom uvidíš úplný obraz se všemi Božími zaslíbeními.

Mnoho lidí se mne ptalo, zda mi Gabriel řekl něco o druhém příchodu Ježíše Krista. Neřekl. Proto jsem ho požádal, zda by mi o tom mohl něco říci. Odpověděl, že Ježíš přijde brzy, ale přesnou dobu Jeho příchodu zná jen Bůh. Gabriel má přehled o všech ostatních věcech, které byly předpovězeny. Toto tajemství si však Bůh drží. Pak mi řekl; „Jedno ti mohu říci. Od doby prvního Ježíšova příchodu ještě nebylo v jednacím síni nebes takové očekávání a aktivita, jako nyní.“ Haleluja! Tito Andělé spolu mluvili nebeskou řečí a stále dostávali od Ducha svatého zprávy. Často se smáli a byli po obdržení takové zprávy velmi veselí. Zjevně se radovali z dosažených vítězství.

Zatímco Gabriel se mnou rozmlouval, Chrioni, druhý anděl, si hrál se psem Quenie. Tahal ho za uši, usazoval ho na záda a škádlil. Quenie se to líbilo. Přál jsem si, aby uměl mluvit a mohl sdělit svoje dojmy, které byly zřejmě ty nejlepší. Při jedné příležitosti šel Gabriel ke dveřím a sáhl na kliku. Duch svatý ho naléhavě volal, takže musel hned odejít. Dodal ještě: „Požádal jsem Chrioni, aby zde s tebou zatím zůstal. Za chvíli se vrátím.“ Bylo zvláštní, že zatímco jsem se na něho díval, JEDNODUŠE ZMIZEL! Žádný blesk, žádný hluk, vůbec nic. Prostě zmizel! Baval jsem se s velkým a silným stvořením, a v příštím okamžiku už tu nikdo nebyl. Viděl jsem jen prázdné místo, kde předtím stál. Dokonale se vytratil!

Každý by se asi chtěl dozvědět něco o tom, jak andělé vypadají. Všichni se navzájem liší. Jsou různě velcí, mají různé účesy a také jejich rysy ve tváři jsou odlišné. Chrioni měl vlasy přistříženy podobně jako většina dnešních mladých mužů a vypadal asi na 25 let. Jeho váhu jsem odhadl asi na téměř 180kg, výšku přes 2 metry. Většinou nosí hnědou košili a volné hnědé kalhoty. Košili má u krku staženou šňůrou. Gabriel se často zjevuje v zářivě bílé tunice se zlatým, asi 22 centimetrů širokým pásem. Kalhoty má bílé, na nohou lesklé boty bronzové barvy. Také vlasy má jako ze zlata. Modravý svit, který jsem předtím viděl na schodišti, je způsoben vyzařováním, které vychází z jejich oděvu i pokožky. A ty oči - poznal bych je kdekoliv. Byly jako ohnivé koule, ale vyzařovaly tolik tepla a milosrdenství, že to člověk přímo cítil v jejich pohledu. Zdálo se mi, jako by viděli přímo skrze mne! Porozuměl jsem tomu, co prožil Jan na Patmosu, když se setkal s Ježíšem: „*Jeho oči byly jako plamen ohně*“ Zj 1,14. Boží přítomnost vyvolává něco jako záření! Když byl Mojžíš 40 dní a nocí u Boha a vrátil se pak dolů mezi lid, museli mu zahalit obličej rouškou, jinak nebylo možno se na něj dívat. Když se Mojžíš a Eliáš zjevili na hoře proměnění a mluvili s Ježíšem, zpozorovali učedníci, že byli oděni nebeskou slávou /Lukáš 9,31/, takže doslova zářili.

Při jedné návštěvě mi Chrioni řekl, že mu Bůh dovolil odpovídat na moje otázky. Byl jsem tak ohromen, že jsem nevěděl, na co se ho mám ptát! Cítil jsem před ním velkou bázeň, ale zároveň mě v jeho přítomnosti naplňovala velká radost. Konečně jsem se odvážil zeptat: „Často jsem přemýšlel o tom, co vy andělé asi děláte, pokud zrovna nevyřizujete poselství lidem?“ Na stránkách bible jsou často popisovány děje, jimž odpovídá období 300-400 let, aniž bychom něco četli o zjevení andělů. Není vám dlouhá chvíle?“ Zdálo se mi že otázka ho velmi překvapila. Pak odpovídal nejhlubším a nejpříjemnějším hlasem, jaký jsem kdy slyšel: „Zjevení v bibli jsou jen zprávy o příležitostech, při nichž Bůh otevřel lidem oči, aby nás viděli. Protože na světě je stále dost lidí, o které se můžeme starat, máme NEUSTÁLE co dělat.“ Andělé jsou bytosti věčnosti. Čas pro ně nic neznamená! Nestárnou!

Pak jsme mluvili o dalších věcech, o nichž jsem ještě nemluvil s Gabrielem. Nejvíce jsme mluvili o službách, které andělé konají. Andělé mají ještě jeden úkol: starat se o zlé a bezbožné lidi. Chrioni řekl: „Nikdy nepochopíš hloubku Boží lásky, protože je příliš velká.“ Je to tak překvapující vidět, jak lidé Boha proklínají a nenávidí a obracejí se k Němu zády, a přece jim On nastavuje svoji náruč, protože je tak miluje. Požádal jsem jsem Chrioni, aby mi vypravoval o svých nejzajímavějších zážitcích. Jeden z jeho nejvíce vzrušujících příběhů mi připomněl, kolik je mu asi let, protože andělé byli stvořeni dříve než svět. Odehrál se v době, kdy Chrioni pomáhal vyvést děti Izraele z Egypta. Řekl: „Bůh nám dal právo potrestat Egyptany a použít všechny Boží zbraně. Vrhali jsme na ně blesky a odtrhávali jsme kola od jejich vozů!“ Neřekl, že by ho to těšilo. Řekl mi že tu událost si zapamatoval proto, že Izrael byl tehdy tak velkolepým způsobem zachráněn, když se rozestoupilo moře. Vyprávěl mi ještě další zajímavou událost, když byl Izrael donucen táhnout do války. „*Gibeonští muži poslali k Jozuovi do tábora v Gilgálu s prosbou: Nenechávej své otroky bez pomoci! Pospěš rychle k nám a zachraň nás! Pomoz nám, neboť se proti nám srotili všichni Amorejští králové, kteří sídlí v pohoří. I vytáhl Jozue z Gilgálu a s ním všechen bojeschopný lid, samí udatní bohatýři. I řekl Hospodin k Jozuovi: Neboj se jich, neboť jsem ti je vydal do rukou. Žádný z nich před tebou neobstojí.*“ (Joz 10,6-8) Bůh rozhodl, že Izrael zvítězí, a proto také museli zvítězit, ikdyž byli příliš unaveni, než aby mohli bojovat. Chrioni pokračoval, že andělé dostali příkaz zasáhnout, přitom však nesměli narušovat působení Boha v normálním životě lidí. Izrael prožil fantastickou zkušenost, když skupina andělů udělala obrovské kamenné kroupy a svrhla je na nepřátelskou armádu! „*Když před Izraelem utíkali a byli na betchorónské stráni, vrhal na ně Hospodin z nebe balvany až do*

Azekyj tak umírali a Těch, kteří zemřeli po kamenném krupobití, bylo více, než těch, které Izraelci pobili mečem." /Jozue 10,11/

Andělské bytosti také dnes různým způsobem pomáhají lidem. Mnoho zdánlivých náhod je výsledkem služby andělů. Doposud jsme o andělech věděli málo, takže jsme si plně neuvědomovali, že Bůh používá pro vykonání svých plánů nebeské vojsko. Bůh dovolil Pavlovi, aby uviděl moc těchto andělských sil. Stejně tak Davidovi, který píše o velkém počtu andělů a o velikosti jejich moci. Pavel říká: „*Zdaliž všichni nejsou služební duchové, kteří posláni bývají k službě těm, kdo mají dědičně obdržet spasení?*” /Židům 1,14/ Bůh si jistě nepřeje, abychom uctívali anděly, ale máme vědět o nich a o jejich významu pro náš život. Andělé nejsou jen postavy z biblických příběhů, ale živé aktivní bytosti, které pracují pro naplnění velkého věčného Božího plánu.

Gabriel mi také sdělil, že Bůh řekl, že mnoho lidí bude „fantazírovat”, že viděli anděla, „zde jsem viděl anděla, tamhle jsem viděl anděla”. Řekl, že to odpovídá normální lidské představivosti a touze svědčit o Božím působení skrze anděly, ale pokračoval, „Nastane však čas, kdy oči lidí budou otevřeny a uvidí skutečné anděly, ne jen výplod jejich představivosti.” Řekl také, že Bůh a zástupy andělů jsou stejně blízké lidem, kteří je nevidí, jako lidem, kteří je směřují vidět!

Raduji se z toho, že mi Bůh dovolil žít v tak vzrušující době! Žijeme v nejlepších dnech dějin! V některých oblastech života vypadají věci černě, ale když v těchto situacích vidíme Ježíše, vidíme je ve světle. Říká nám, že „*Celá země je plná Jeho slávy!*”

Kapitola IV. Má návštěva u trůnu milosti

Jednoho sobotního večera v lednu 1977 – ve 22.30 hod. – jsem seděl u svého psacího stolu. Připravoval jsem své srdce v rozjímání a v modlitbě na neděli. Hlavu jsem měl opřenou o ruce na mém stole, když najednou, bez jakéhokoliv varování, jsem byl vytržen z místnosti! Slyšel jsem hlas: „Pojď se mnou k trůnu milosti, kde jsou držena tajemství vesmíru.” Neměl jsem čas odpovědět, poněvadž u Boha nemají prostorové vzdálenosti žádný význam. V okamžiku se to stalo – byl jsem u cíle! Teprve pak jsem poznal, že to byl hlas Všemohoucího Boha, který ke mně mluvil! Byl jsem vzrušený, ale Bůh mi řekl, abych se uvolnil. Řekl: „Nemůžeš mi nic namluvit, protože tě znám.” Pomalu jsem se uklidňoval, i když v bázni z Boží přítomnosti jsem jen stěží mohl pochopit, co se děje.

Bůh přešel hned k věci a řekl: „Chci ti dát (a tohle je JEHO výraz) přehled o pravdě.” Ve zlomku vteřiny věčnosti, jsme prošli Biblií od Genesis až po Zjevení a viděli v ní nejdříve Boží plán pro jeho lid. V celé bibli mi Bůh ukázal svůj charakter a prohlásil: „Neudělám nic, co by bylo v rozporu s mojí povahou nebo charakterem. Můj plán pro tebe je dobrý a bude uskutečněn.” Odkázal mě na Jr. 29:11, „*Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti.*” Těmito myšlenkami mi Bůh chtěl ukázat, jaký je jeho vztah k člověku. Ještě než stvořil Zemi, myslel na člověka, a stvořil zemi, aby člověk měl místo, kde by žil. Když se dívá na člověka, nevidí zlo, které se stalo, ale dívá se do srdce člověka.

Během této návštěvy mi Bůh dal opravdu nádherný pohled na skryté tajemství vesmíru. Hmota, energie, příroda, kosmos – ve všem je možno poznat Boží slávu. Tato velkolepá přehlídka pravdy mi dala nový pohled na krásu a jednotu celé bible, jak jsem ji dosud neviděl. Určité biblické pravdy, které byly mému duchovnímu zraku skryté, jsem nyní viděl zcela jasně. Všechny části Božího díla do sebe přesně zapadaly! Pak mi Bůh řekl, že mohu klást otázky! Moje mysl se jen vířila! Jak člověk pokládá Bohu otázky? Boží přítomnost mě naplňovala takovou bázní, že jsem sotva mohl myslet, ale nakonec přece přišla myšlenka. Zajímalo mě, zda Bůh dělá skutečně plán pro život každého jednotlivce. Zdálo se mi, že tento úkol by byl i pro Boha příliš složitý!

Bůh odpověděl tím, že mi ukázal, jak obrovský je nebeský archiv! To mi nešlo do hlavy! Nikdy nepochopím, jak Bůh může mít přehled o tolika aktech. Jsou jich biliony!

Bůh řekl: „Protože tě to úplně ohromilo, ukážu ti jeden zápis, k němuž máš vztah.” Vytáhl hned můj osobní zápis, ale nechtěl mi ho ukázat. Uvedl mi jen několik budoucích událostí, které mi později poslouží jako potvrzení pravdivosti dnešního zážitku.

Pak mě Bůh opět překvapil tím, že napsal 120 událostí, k nimž v mém životě ještě dojde. Nepsal to tak jako ty nebo já. Informace se najednou objevily! Nemusel jsem je ani znovu pročitat. Ale VŠECHNO co tam

bylo napsáno, mohu okamžitě opakovat, protože se to vtisklo do mé mysli jako písmenka tiskařského stroje na papír. Tiskařský stroj nemusí číst, co je natištěno. Už to tam je! Přesně tak je každý detail vtištěn do mé mysli, kde zůstal doposud. Bůh mi pak dal najevo, že tyto poznatky smím zveřejnit, až mi to dovolí. Dále Bůh řekl: „Chci ti ukázat jiný spis, kterému snadno porozumíš.“ Vytáhl spis o Kýrovi a připomněl mi poslední verš Iz. 44 a prvních 5 veršů Iz. 45: „*O Kýrovi praví: Hle, můj pastýř. Vyplní každé mé přání. Řekne Jeruzalému: Budeš vybudován! A chrámu: Budeš založen. Toto praví Hospodin o svém pomazaném, o Kýrovi: "Já jsem ho uchopil za pravici, pošlapu před ním pronárody, rozvážu opasky na bedrech králů, zotvírám před ním vrata, železné závory zlomím. Tobě dám poklady v temnotě skryté i sklady nejtajnější a poznáš, že já jsem Hospodin, který tě volá jménem, Bůh Izraele. Kvůli svému služebníkovi Jakobovi, kvůli Izraeli, vyvolenci svému, jsem tě zavolal tvým jménem. Dal jsem ti čestné jméno, ač jsi mě neznal."* Bůh tedy viděl daleko do budoucnosti a viděl přesně všechno, co se stane.

Bůh mi dovolil nahlédnout do spisů a plánů pro mnoho lidí. V jednom spisu šlo o apoštola Pavla. Stálo tam, že má být použit k tomu, aby přinesl evangelium králům, vládcům a vysoce postaveným mužům. Proto mu Bůh dal nadprůměrně velkou mozkovou kapacitu. Pro svoji inteligenci mohl studovat u velkých učitelů své doby. Nakonec se mu dostalo zvláštního vyučování u Gamaliela, který byl v té době nejznamenitějším rabínem. Bůh vyvolil Pavla i k tomu, aby sepsal části Písma svatého, totiž epištoly, Boží plán pro církve, Kristovo tělo. Pro tento úkol byl také připravován.

Velmi mě potěšilo, že jsem směl nahlédnout do záznamů o Abrahamovi a Sáře. Dověděl jsem se věci, o nichž jsem neměl ponětí. Stálo tam, že Abrahám a Sára byli pohostinní k cizincům, milosrdní k těm, kterým se nevedlo tak dobře. Napájeli jejich velbloudy, nabídli jim přístřeší a dali jim najíst. To se Bohu líbilo a bylo to proto zapsáno. V první knize Mojžíšově jsem však o tom nikdy nečetl! Naproti tomu jsem nenašel žádnou zprávu o Abrahamových poklescích. Nic o tom, že Abrahám lhal egyptskému králi, když mu tvrdil, že Sára je jeho sestra. Rovněž tak žádné zprávy o jeho slabé víře, když se smál, protože nemohl uvěřit, že by se ve svém věku mohl stát otcem.

„Bože, kde je ještě další kniha?“

„PRO VĚŘÍCÍ nemám žádnou jinou knihu.“

„Kde jsou Abrahamova selhání, jak je popisuje Bible?“

„Nemám jinou knihu. V NEBI NEVEDU ZÁZNAM O SELHÁNÍCH!“ (PRO VĚŘÍCÍ) Žd. 10,16-18: „*Tatoť jest smlouva, kterouž učiním s nimi po těch dnech, praví Pán: **Dám zákony své v srdce jejich, a na myselech jejich napíši je.***“ Za tím řekl: „**A NA HŘÍCHY JEJICH, I NA NEPRAVOSTI JEJICH NIKOLI NEZPOMENU VÍCE.**“ To znamená pro celé lidstvo nádhernou nadějí! Záznamy pro věčnost jsou jiné než by je udělal člověk. Jsou úplně a puntičkářské. Tohle jsou ty záznamy, které Bůh otevře, když budou čteny knihy u soudu pro věřící, Bůh zaměří pozornost na tyto záznamy. Nebeský archiv podléhá úplně jiným pravidlům, než všechny pozemské archivy, protože je věčný! Bůh mi připravil radost tím, že mě v duchu převedl do domácností několika rodin z mého sboru. Bez jakékoliv ztráty času, jako bychom šli ze dveří do dveří, mě Bůh přivedl z jedné domácnosti do druhé. Vyslechli jsme rozhovory lidí, kteří tam byli. Případlo mi podivné být v místnosti, kde netušili moji přítomnost. Viděl jsem je, ale oni jako by se dívali skrze mne.

Pak jsem myslel na to, že Kristus je v domácnostech, naslouchá a pozoruje, co se děje. Jeho přítomnost si často vůbec neuvědomujeme! Všude byly nespočetné zástupy andělů. Po krátkou dobu jsem viděl, že naše modlitebna je plná andělů. Bylo tam víc andělů než lidí. Haleluja! Není možné vyprávět všechno, co jsem tehdy v Boží slávě prožil. Chtěl jsem však sdělit některé věci, které na mě udělaly největší dojem.

Ke svému překvapení jsem zjistil, že se tam vůbec nevyskytuje vyumělkovaná zbožnost, kterou lze pozorovat na mnohých lidech, když myslí na Boha! Všechno bylo tak světlé, šťastné a uvolněné! Nikdy jsem neměl pocit, že musím jít po špičkách. Cítil jsem se zcela volný. Než jsem něco řekl, nemusel jsem dvakrát uvažovat. Neměl jsem obavu, že bych mohl někoho pohoršit. V nebi je naprostá otevřenost. Na tento zážitek nikdy nezapomenu!

Bůh mi objasnil, že bychom se měli přestat starat o věci, za které je odpovědný On. Ukázal mi lidi, kteří se pokoušejí sloužit Bohu tím, že se snaží naladit svoji mysl na Boha, aby vždy ve vhodný čas říkali a mysleli přesně jen to, co je správné! Bůh mi jednoduše řekl:

„To je moje práce! Budeš mne uctívat, chodit se mnou, svoji ruku vložíš do mojí a svoje srdce naladíš na mne, a já ti dám právo jednat podle mé vůle. Nechej mě starat se o mé věci! Postarám se o splnění zaslíbení, které jsem dal. Ani jednou se nestalo, že bych některé z nich nesplnil.“

Dozvěděl jsem se věci, které mne uvedly v úžas! Bůh mi například ukázal, že peníze nebudou mít velkou hodnotu, leda že by byly vynaloženy na Jeho dílo. Na ty, kdo obětují své příjmy na Boží dílo, vylije proud požehnání, který nikdy nepřestane. Ukázal mi také lidi z mého sboru, kterým zvláště požehná ve financích. Jednalo se o lidi, kteří v té době neměli mnoho peněz. Považovali však za nejdůležitější úkol na zemi dávat peníze na Boží království. Bůh je proto chtěl zahrnout svým požehnáním. Pak jsem se podíval na pokladní knihu sboru. Zpravidla to nedělám, ale chtěl jsem zjistit, zda Bůh těmto lidem už požehnal. VŠICHNI, na které mě Pán upozornil, už dávali daleko větší částky!

Bůh mi ukázal ještě něco velmi zajímavého z oblasti vědy, co na zemi zatím nebylo objeveno. Mluvil jsem o tom se svojí ženou, která byla tímto vědeckým faktem udivena stejně jako já. Bůh řekl, že se brzy o tomto novém objevu dozvíme! O „černých dírách“ ve vesmíru bylo napsáno hodně hypotéz. Bůh mi však vysvětlil, že tato tmavá, prázdná místa vznikají proto, že některé hvězdy mají tak silnou přitažlivost, že přitahují nazpět své vlastní světelné paprsky. Proto tyto hvězdy vyhasínají a nedávají žádné světlo a jeví se nám jako „černé díry“. Tyto hvězdy existují, ale my je nevidíme. Mohli bychom je nazvat jako „hřbitovy hvězd“. Bůh řekl, že když jsou naše myšlenky soustředěny jen dovnitř na sebe sama, stáváme se také takovými vyhaslými hvězdami potulujícími se ve tmě.

Jednoho večera v červnu 1978 mě navštívil jeden inženýr pro kosmický výzkum, se kterým jsem toto zjevení prodiskutoval. Užasl, když jsem mu řekl, co mi Bůh sdělil o „černých dírách“. Odpověděl: „To je neuvěřitelné. Tuto informaci jsme získali z našich kosmických sond teprve před dvěma měsíci. V „černých dírách“ se skutečně nacházejí vyhaslé hvězdy. Podrobnosti ještě nebyly zveřejněny.“ Moje žena Charmian se usmála, když to od něj slyšela, protože o tom se mnou mluvila před několika měsíci. Onen inženýr mi později napsal následující dopis:

„Vaše poznatky o kosmu mě velmi udivily. Byl jsem překvapen vaším přirovnáním křesťanů, kteří dříve vydávali svědectví o Bohu s některými hvězdami na nebi, které kdysi svítily. Tyto hvězdy nejen že přestaly svítit, ale ani neodrážejí světlo, které se k nim dostane. Pro mne jsou to černé díry ve vesmíru. Získal jste vědecké poznatky, které většině služebníků nejsou dostupné. Tyto informace jste musel obdržet od Pána.“

Bůh mi připomněl, jak je země krásná, protože celá země je plná Jeho slávy! Ukázal mi zvyšující se počet lidí, kteří se k Němu obrací. Ne lidi, kteří couvají na zpět, žádné vzdávání se církve, která směřuje pod zem, nýbrž církev vítězí! Úplně jsem se uvolnil a začal jsem se u Boha cítit dobře. U Boha není třeba oblékat ten nejlepší oblek, protože On ví, jak vypadá ten nejhorší! Jemu nelze nikdy nic předstírat, nebo se snažit na něho udělat dojem-prostě jen buď sám sebou! Zjistil jsem, že v nebi to ani jinak nejde!

Zdalo se mi, že jsem byl u Pána několik měsíců, možná i déle. Kdybych měl popsat všechno, co jsem viděl, vznikla by velká kniha s několika stovkami stránek. Je však něco na věčnosti co nelze měřit naším časem. Normálně bych ani neměl čas přečíst si list, který mi Bůh dal, protože mezi mým vytržením z pracovny a návratem neuplynulo ani 5 minut. Věčnost neběží podle hodinek, protože čas se neměří. Čas je měřen jen pro tuto zemi. Věčnost nebude dlouze se vleklá existence. Není to nějaké dlouhé nudné prodloužení si času. Vůbec to není čas! Je to slavné prožívání bytí!

Když jsem začal sdílet tyto nadpřirozené zkušenosti s mojí církví, tak jsem byl trochu nedůvěřivý, protože někteří by si mohli myslet, že se mi „uvolnily některé šroubky!“ Na začátku jsem si říkal, jestli nemám halucinace. Přesně v tu dobu, kdy jsem se tak cítil, začal Bůh uskutečňovat věci přesně, jak je napsal na ten papír!

Když nadejde den, abys opustil tuto zemi, pak s tím neměj žádnou starost, protože nebe není nudné! Když se věci tady stanou nepřijemné, ani o to se nijak nestarej. Bůh chce, abychom měli z našich životů co nejvíce zatím co žijeme na této krásné zemi, abychom žili pro něho, a byly šťastní! Bůh se ani tak nestará o věci, na kterých tak moc lpíme. On chce, abychom hleděli na to, co On dělá, protože milost Boží a Jeho sláva naplňují celou zemi!

Bůh mi také dovolil uvidět naše milované kteří zemřeli. Potom mi dovolil vidět věřící kteří odchází z tohoto života. Viděl jsem jejich rodiny v nebi, jak jsou upozorněny anděly, že jejich milovaný přichází domů, aby se připravili na jejich přivítání. Pavel se zmiňoval o tom, že tito lidé mají "nebeská" těla. Tohle mi objasnilo další věčnou dimenzi. Byly identifikovatelné, a vypadali přesně tak jako na zemi, kromě jejich starostí, zranění a

jiných problémů. Neustále zakoušeli ohromnou radost, nadšení a štěstí, neboť nebe je místem, kde neustále objevujete nádheru Boží!

Bůh mi dovolil spatřit ještě něco jiného, co jsem nikdy neviděl. Existuje oblast mezi našim místem trvalého bydlení v nebi a touto zemí, z níž můžeme být přineseni zpět. Lidé, kteří zemřeli a měli tu výsadu od Boha, aby byli navraceni zpět k životu, byli stále v této oblasti. Ještě nedosáhli to konečné místo jejich bydliště. Tohle jsou některé velmi, velmi zajímavé opatření, ale není to jen otázka. Já jsem to viděl! Byl jsem tam! Jedna věc, kterou mi Bůh řekl, se tak přičila mé teologii, že pro mne bylo těžké přizpůsobit moje chápání skutečným faktům. Kázal jsem, že jakmile přestaneš dýchat a nejsi spasen, a neznáš Boha, tak jsi minul nebe. Bůh mi ale řekl, že tomu tak nezbytně nemusí být. Řekl mi, že je místo, kde duch lidský může na nějakou dobu přetrvávat před tím, než odejde ke svému trvalému domovu. Mnoho lidí, kteří měli klinickou smrt, vědí, že tuto zkušenost měli. Někteří z nich přišli k branám pekla, dokonce i nahlédli dovnitř, a nebo jim bylo dovoleno nahlédnout do nebe, a přesto se vrátili zpět. Bůh se nesnažil, aby to zapadlo do mé teologie tak, aby jsi to mohl dokázat, nebo to učit jako předmět, ale prostě jako fakt! Řekl jsem Bohu, že tohle je naprosto proti mé teologii a on na to prohlásil, že se to nesnaží přirovnat mé teologii!

Viděl jsem něco jako chodbu, nebo spíše tunel mezi životem a smrtí, čekací místnost, odkud putují jednotlivci do konečného místa jejich bydlení. Bůh mi řekl, že osoba, která zemře a vrátí se, se navrátila z tohoto tunelu. Byl jsem naprosto uvolněn po celou tu dobu v Trůní Místnosti, ale velmi rychle to skončilo; najednou jsem byl zpět v mé kanceláři a viděl jsem se s mou hlavou na stole, kde jsem se modlil. V tu chvíli jsem si myslel, že jsem byl v Trůní Místnosti v těle, ale nebyl jsem! Pán má úžasný smysl pro humor a v nebi je spousta smíchu a radosti. Mohl jsem v tu chvíli vidět svou hlavu zezadu a poznamenal jsem: „Pane, nevěděl jsem, že zezadu moje hlava tak zešedivěla!“

Byl jsem opravdu v šoku poté, co jsem našel sám sebe v židli, protože STÁLE JSEM MĚL TEN PAPÍR, KTERÝ MĚ BŮH DAL! Nevěděl jsem co s tím mám dělat, ale měl jsem ho ve své ruce. Věděl jsem, že zatím ještě nechce, abych to někomu řekl a právě tato myšlenka mě naprosto uvolnila. Opatrně jsem to položil na nějaké papíry, co jsem měl na stole tak, aby se tomu nic nestalo a šel jsem domů. Žena se mě ptala, proč jsem tak bledý a tichý. Řekl jsem jí přesně, co se stalo. Mluvili jsme dlouho o mé návštěvě u Božího trůnu. Konečně jsme šli do postele. V neděli ráno jsem brzy vstal a šel do své kanceláře, abych se na list podíval. Zjistil jsem, že se ZMĚNIL V POPEL! Popel vypadal skoro jako kožešina a nadýchané vločky, které se při sebemenším pohybu vzduchu zvířily. Připomínal mi sněhové vločky, ikdyž byly jiné barvy. Nevěděl jsem, co s popelem udělat. Nepřenesl bych přes srdce vyhodit ho a trochu jsem se bál přenášet ho někam jinam, tak jsem ho tam nechal ležet. Do mé kanceláře přišlo mnoho lidí, aby se na popel podívalo. Nakonec jsem ho dal do dopisní obálky, takže pak už nebyl tak načechráný. Tu obálku mám dodnes jako upomínku, na seznam událostí, který jsem nesestavil. Osobně se nestarám o to, zda a kdy se budou konat předpověděné události. Bůh mi jen ukázal, co chce činit a tím posílil moji víru. Kdyby Bůh na této věci neměl účast, nevěděl bych, jak si mám vysvětlit list a popel. Mnoho lidí se o tom doslechlo a přijeli z velké dálky, aby se podívali na popel, který vypadal velice neobyčejně. Několik pastorů vidělo, jak se popel vypaňuje, když si ho dali na dlaň. Za dva a půl týdne nezůstal ani prášek!

Mnoho lidí se mě ptalo, jak list vypadal. Byl silný jako kus kůže, ale bílý a trochu průhledný. Zřejmě byl vytržen a ne vyřezán z něčeho většího a podobal se pergamentu.

Někdo se mě zeptal, zda mi teď současný život nepřipadá prázdný. Nepřipadá, protože současnost je částí Jeho plánu pro Jeho věčné království. Bůh je mi nablízku zde stejně jako tam! Když jsem byl tam, zmínil se Bůh o tom, že nejvyšším účelem Bible je zjevit charakter Boží. Dal mi *Jr 9,22-23*: „*Toto praví Hospodin: At' se moudrý nechlubí svou moudrostí, at' se bohatýr nechlubí svou bohatýrskou silou, at' se boháč nechlubí svým bohatstvím. Chce-li se něčím chlubit, at' se chlubí, že je prozíravý a zná mne, neboť já, Hospodin, prokazuji milosrdenství a vykonávám na zemi soud a spravedlnost. To jsem si oblíbil, je výrok Hospodinův.*“ Pak mě odkázal na *Ex 34,6-7*, kde Mojžíšovi řekl, že ho sice nesmí vidět, ale že mu řekne, jaký on je. „*Hospodin, Hospodin – Bůh plný slitování a milostivý, shovívavý, nejvyšší milosrdný a věrný, který uděluje milosrdenství tisícům pokolení, který odpouští vinu, přestoupení a hřích...*“ Pak pokračoval: „Pro ty, kdo mne odmítnou, je zde druhá stránka.“

Bůh mi dal zvláštní světlo na více než 2 000 veršů Bible. Okamžitě jsem si zapamatoval znění i kapitoly a verš. Nedovedu si to nijak vysvětlit! Nemusím je vůbec hledat v paměti – kdykoliv chci, vidím je před sebou. Možná vám to přijde divné, ale po celou dobu mě nenapadlo, že bych chtěl vidět, jak Bůh vypadá. Byl jsem si jen vědom, jaké světlo vyzařuje jeho sláva. Jak kdysi řekl Pavel, sláva a lesk onoho místa nelze adekvátně popsat lidskou řečí.

Kapitola V. Události po zážitku u Božího trůnu

120 událostí, které mi Bůh ukázal napsané na zvláštní listině, když jsem byl u trůnu milosti, se začala jedna po druhé vyplňovat přesně v tom pořadí, jak byly uvedeny na listině!

Když jsem byl ve stavu vytržení u trůnu milosti, přenesl mě Bůh ve vidění do vlastní kanceláře na zemi, kde jsem spatřil ženu, která se zapletla do čarodějnictví. Její jméno mi Pán neřekl, ale zapamatoval jsem si přesně, jak vypadala. Bůh mi ve vidění řekl, že musím duchy svázat a vyhnat a tu ženu vysvobodit. Udělal jsem přesně to, co řekl! Příští úterý přišla do mé kanceláře žena, oblečená přesně tak, jako žena ve vidění. Byla slavně vysvobozena, přesně tak, jak jsem to viděl z nebe. Na listině byla tato událost zaznamenána pod č. 1.

Když jsem byl v nebi, ukázal mi Pán, že budu kázat ve sboru, který duchovně velmi strádal. Neviděl jsem tu budovu, ale mnoho lidí, různým způsobem duchovně a tělesně svázaných, jimž Pán pak dal nový život a vítězství. Tento sbor měl název „Christian Life Center” /Středisko křesťanského života/, nebyl to však náš sbor v Boise.

Příští pondělí mi telefonoval pastor jednoho sboru v malém městě poblíž Waschingtonu. Bůh mu položil na srdce, aby mi zavolal a pozval mě sloužit do svého sboru. Nechápal sice proč, ale VĚDĚL, že to byla Boží vůle, tak mi zavolal. Našel jsem ve svém pracovním kalendáři volné dny, které mu pak moje žena telefonicky sdělila. Žena byla překvapená, když se ohlásil slovy: „Zde je Christian Life Center!” Přesně tak mi to Bůh ukázal na listině, kde tato událost měla pořadové číslo 2.

Raduji se z toho, že nemusíme stále běhat za Bohem a připomínat mu jeho zaslíbení: "Bože, musím na tebe dávat pozor, abys vykonal, co jsi zaslíbil!" Naopak. Mne musel Bůh několikrát napomenout: „Starej se o své záležitosti a já se postarám o své!"

Pokud Bůh nečiní, co zaslíbil, stejně to nemohu změnit. Víím však jedno: Bůh je věrný! Důvěřuji mu, nikdy mě nezklamal. Jestliže nejedná dnes, zasáhne zítra. Bůh stojí za svým slovem! Není třeba dělat si kvůli tomu starosti!

Událost na listině pod č.4 se měla stát 4. února 1977. Jednalo se o muže, který se měl obrátit a 30. května zahynout při letecké katastrofě! Onen muž přijal spasení přesně v předpovězený den. V pátek před svojí smrtí přišel do sboru a po bohoslužbě mě požádal, abych s ním šel poobědvat. Řekl mi: „Pastore, mám divný pocit, že brzy zemřu. Vyprávějte mi, prosím, všechno, co víte o nebi." Musel jsem se kousat do rtů, protože jsem VĚDĚL, co ho čeká, ale nesměl jsem mu to říci. Bůh mi to zakázal, protože by to mělo vliv i na život dalších lidí! Ale o nebi jsem mu mohl říci dost věcí. A přesně tak, jak Bůh před 4 měsíci předpověděl, odešel k Pánu 30.května 1977 při leteckém neštěstí!

Při události č.34 se jednalo o život jednoho mladého muže, který se zaprodal satanu jako satanský kněz. Pán mi dal jeho jméno a ukázal mi, jak vypadá. V den, který Bůh uvedl, přišel do našeho sboru. Poznal jsem ho, pozdravil a pozval ho do kanceláře. Tam ho Bůh zachránil, vyčistil všechno zlé a černé z jeho života a dal mu své nové vítězství a smysl života. Krátce nato jsem od tohoto mladého muže dostal tento dopis:

Když jsem vám 9.dubna 1977 vyprávěl svůj životní příběh, měl jsem dojem, že nic z toho, co jsem říkal, vás nepřekvapuje. Jako byste už všechno věděl. Později jsem zjistil, že tomu tak skutečně bylo, protože mé jméno bylo uvedeno na listině, kterou jste dostal u trůnu Všemohoucího. Už jste na mne čekal a vůbec vás nepřekvapilo, že jsem pak přijal Ježíše jako svého Pána a Spasitele. Můj život byl střídáním vrcholů a pádů. Byl jsem vychován na faře. Často jsem na výzvu kazatele šel dopředu před oltář, nikdy jsem se však Pánu zcela nevydal. Stále jsem střídal místo pobytu, ale nikde jsem nenašel klid. Žil jsem nedisciplinovaně a beze smyslu. Nakonec jsem se připojil ke spiritistické skupině. Stal jsem se médiem a vedl jsem spiritistické seance a mluvil v tranzu. Byl jsem posedlý demony. Níž už člověk nemůže klesnout. Můj dům byl skutečně zanechán pustý. /Mt 23,38/

Když jsem se pokusil přestat vést takový život, byl můj dům napaden krysami, které nebylo možno zabít. Ztratil jsem svůj domov, důstojnost a nakonec i rodinu. Už jsem neměl kam jít. Pak jsem zavolal svým rodičům v Idaho a zjistil jsem, že mě mají ještě stále rádi. Opustil jsem spiritistickou skupinu a vrátil se zpět do Idaho, kde jsem byl jako marnotratný syn s láskou přivítán. Krátce nato mi Pán vrátil moji rodinu. Odjeli jsme se ženou na dovolenou na Havaj, kde jsme se seznámili s jednou manželskou dvojicí z Boise, která nás pozvala do Vašeho sboru v Boise. CHVÁLA PÁNU! V mé kanceláři teď visí bílá vlajka s nápisem: „Pane, vzdávám se!"

Podepsán: Jim Olson

Bůh mi dovolil uvidět předem do všech podrobností také událost č.63. Jednalo se o jednu manželskou dvojici, která měla vážné manželské problémy. Zatím, co jsem byl v nebi, viděl jsem ji přijít do mé kanceláře. Zjistil jsem, že datum této události bylo na listině poznamenáno. Když nastal ten den, manželé se neukázali. Ptal jsem se, co se stalo a rozhodl jsem se zůstat v kanceláři o trochu déle. Krátce po době mého obvyklého odchodu domů zvonil telefon. Někdo se bez představení zeptal: „Pastore Bucku, zůstanete ještě chvíli v kanceláři?“ Odpověděl jsem, že ano. Nechtěl říci své jméno. Když přišli ke dveřím, oslovil jsem je JEJICH JMÉNEM a pozdravil. To je úplně zmátlo. Pak jsem se zeptal: „Co vás sem přivádí?“ Řekli, že měli hrozný manželské problémy a chtěli si ulevit, svěřit se někomu. Nevědí proč, ale rozhodli se přijít do Boise v Idaho. „Přijeli jsme autem a zaplatili si pokoj v motelu. Když jsme přišli na pokoj, všimli jsme si telefonního seznamu, který byl otevřen na místě, kde byla vaše reklama: duchovní péče dle dojednání termínu.“ Hned jsem věděl, že některý z andělů přišel v dostatečném časovém předstihu, otevřel telefonní seznam na příslušném místě a v recepci se postaral o to, aby se manželé dostali na správný pokoj. Po chvíli paní řekla: „Cesta sem proběhla dobře, prima jsme si rozuměli. Zdá se, že všechno bude v pořádku, takže vás nebudeme zdržovat a raději půjdeme!“

Odpověděl jsem: „Ne, měli byste raději zůstat tady, protože to není tak, jak říkáte.“ Vysvětlil jsem jim, že mi Bůh už před několika měsíci ukázal tuto událost. Řekl jsem ženě: „Máte v kabelce revolver, kterým chcete manžela zastřelit, až se vrátíte do motelu.“

Ten dostal strach a křičel: „Raději mě nestřílejte!“ Ona se celá třásla. Řekl jsem: „Otevřete kabelku a dejte mi ten revolver!“

Otevřela kabelku a podala mi revolver přesně tak, jak jsem to viděl předtím. Ale potom volala z celé duše k Bohu! Bylo jí jasné, že o revolveru bych se nikdy nemohl dovědět, kdyby mi to Bůh neřekl. Oba hned padli na tvář před Bohem a On je očistil od jejich hříchů a ihned uzdravil jejich vztah. Potom jsem od obou dostal pěkný dopis. Navštěvují jeden dobrý sbor v Kalifornii a slouží radostně Bohu!

Bůh mi řekl, že nezaznamenává na listiny všechno, co se má stát. „Chtěl jsem ti ukázat jen několik událostí, abych ti tak potvrdil, že skutečně konám!“ Mezi těmito událostmi se nepochybně odehrály stovky jiných věcí, ale Bůh mi ukázal jen některé z nich, aby mi sloužily jako ukazatele na cestě. Lidé se mě ptali: „Co bude potom, až se uskuteční všech 120 událostí?“ Rád bych k tomu řekl, že všechno, co se děje, je předem naplánováno, nejen těchto 120 událostí. Všechno ostatní přirozeně nevím, ale můžete se spolehnout, že Bůh má dokonalý přehled o všech věcech!

Další zajímavá událost, zaznamenaná na listině, se týkala jednoho Žida, který je majitelem mnoha restaurací. Skrze nádherný sled událostí se setkal s Ježíšem a přijal jej jako Spasitele. Měl proto touhu vyprávět evangelium mnoha zaměstnancům svých restaurací. „Bůh se jistě stará zrovna tak o mé zaměstnance jako o mne,“ řekl. Když mi řekl jméno, zaradoval se můj duch, protože jeho jméno bylo pod č.112!

Ze 120 událostí, které mi Bůh 21.ledna 1977 ukázal, byla volba nového papeže pod č.113. Bůh mi řekl, že papež u něj nemá větší vliv než nejmenší z křesťanů, ani nemá zvláštní práva. Poněvadž však papežův vliv na lidi je velký, je jeho volba Boží záležitostí. Aby Bůh pomohl obnovit rozdělené tělo, vybral muže jménem Karol Wojtyla z Polska. Toto proroctví se splnilo 16.října 1978, kdy byl Karol Wojtyla jmenován papežem Janem Pavlem II.

U pořadového čísla 116 se jednalo o Čínskou lidovou republiku. Bůh mi řekl, abych nepodléhal panice, když USA naváže diplomatické styky s Čínou, kdežto Taiwan zůstane do značné míry odříznut. Bůh na svůj lid nezapomene, ani ho neopustí. Bůh otevřel dveře, takže tímto malým otvorem může do Číny pronikat světlo, které může lidi vysvobodit z řetězů temnosti. Když mě Bůh přivedl z nebe zpět na zem, řekl mi: „Přijdu k tobě zase.“ Jak Jej miluji! Vždy znovu mi posílal nebeské posly s poselstvím pro dnešní svět! Lidem, kteří se ptali, zda by andělé přišli na mé zavolání, odpovídám: „Ne, není to možné! Andělé nereagují na lidské volání, protože poslouchají jen Boha.“ Slyšel jsem mnoho lidí říkat: „Přikážu andělům, aby udělali to nebo ono!“ Tito lidé se namáhají zbytečně, protože člověk nemůže andělovi nic nařídít! Andělé poslouchají jen Boží příkazy! Proto také vím, že když andělé mluví, opakují jen Boží slova. Proto nedbají na lidské námitky, když jim Bůh přikáže, aby někomu sloužili.

„Jestliže už slovo zákona, které vyslovili andělé, bylo pevné a každý přestupek i každá neposlušnost došla spravedlivé odplaty, jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak slavným spasením? První je zvěstoval sám Pán a ti, kdo uslyšeli, dosvědčili toto spasení i nám.“ /Žd 2,2-3/

Má návštěva u trůnu Boží milosti úplně změnila můj život! Znáím Boha lépe a víc osobně, než kdykoliv dřív. MOJE MODLITBY SE STALY SETKÁNÍM S NÍM! Bible pro mne nabyla novou dimenzi a ožila. Zázitek audience u Pána se stal stěžejní událostí mého života, která zaujala všechny mé myšlenky a úvahy. Listinu, kterou mi Bůh dal, už nemám, protože se rozpadla v popel. Každá událost, zapsaná v listině, mi však zůstala vtisknuta do paměti tak, jako bych měl před sebou fotografii. Často jsem v myšlenkách probíral události, které byly na listině a uvažoval, jak je Bůh asi skuteční. U některých z nich se to zdálo zcela nemožné. Příležitostně jsem si některé své myšlenky k těmto událostem zapsal. Nedávno jsem si pro své potěšení tyto poznámky pročítal. Jedna z nich měla datum 4. února 1977, právě 14 dní po zážitku u Božího trůnu, kdy většina z předpověděných událostí byla ještě nenaplněna. Tehdy jsem napsal: „Jak se tyto věci naplní? Dnes byl sice zachráněn pro věčný život, ale 30. května 1977 má přijít při letecké katastrofě o život. Nemohu pochopit proč.“ Když pomyslím na ten dlouhý seznam událostí, z nichž se doposud přesně v uvedeném pořadí vyplnilo 117, musím Bohu děkovat za to, jak věrně dodržuje své Slovo. Zbývající 3 události se jistě také stanou ještě dříve, než dopíšu tuto knihu.

Často jsem dotazován, zda počet událostí má nějaký duchovní význam, nebo zda se po jejich vyplnění stane něco zvláštního. Není tomu tak, neboť těchto 120 událostí je jen malou částí velkého Božího plánu. Jsou to jen jakési ukazatele na cestě, které svědčí o Boží věrnosti!

V Bibli nechal Bůh předpovědět daleko více než 120 událostí. Všechna biblická proroctví, která se do této doby měla vyplnit, se uskutečnila přesně tak, jak Bůh řekl. Doposud nevyplněná proroctví se ještě vyplní. Předpověděné zázraky jsou důkazem, že On je Bůh! Jeho plán se bude nadále naplňovat, i když já už nebudu mít žádné ukazatele na cestě. Toto poselství by nás mělo upozornit především na skutečnost, že Bůh naplánoval každý den našeho života. Když půjdeme s ním, povede nás. Ikdyž si to neuvědomujeme, Bůh vykoná v životě každého z nás svoji vůli zrovna tak, jak uskutečnil 120 událostí, které mi onoho krásného dne ukázal u svého trůnu.

Kapitola VI. Boží priority

Při své poslední návštěvě mě Gabriel požádal, abych napsal sedm pravd, které označil za nejdůležitější pro Boha. Sedm je číslem Boží plnosti. Zatím jsem vždy znovu pročítal tyto pravdy, ukládal je v srdci a přemýšlel o nich. Jsou to pro mne živé pravdy, které jsou v úplném souladu se Slovem Božím.

1/ Ježíšova krev

Každé poselství, které mi anděl přinesl, ukazovalo na smrt Ježíše za hříchy světa. Jeho krev je proto tak důležitá, že činí zadost Božím požadavkům na ospravedlnění a upokojuje Boží hněv. Seznam našich hříchů je touto drahou krví smazán. Proč musel být Boží hněv uspokojen? Protože dokonalá Boží spravedlnost požadovala trest za hříchy světa, které urážely Boží svatost. Tím, že Ježíš prolil svou krev, vzal na sebe spravedlivý Boží trest. Zemřel za nás! Když Ježíš vstoupil na nebesa, pokropil tam svojí krví zápis o našich nepravostech, vinách a selháních. Ve Starém zákoně jsou obsaženy Boží požadavky na člověka, ale v Novém zákoně nám Bůh píše své zákony do srdce. Už neplatí: „Nebudeš činit to a to!“, nýbrž: „Já chci!“ U této pravdy, kterou mi Gabriel objasnil, se jednalo o dokonalou Ježíšovu oběť, nikoliv o naše boje s běžnými problémy. Mnozí křesťané vědí, že jejich hříchy jsou před Bohem smazány, ale dělají si starosti se svým selháním vůči lidem. Gabriel mi řekl, že Bůh smazal i tyto hříchy. Ve Starém zákoně Bůh řekl, že nezapomene na žádný hřích a poklesek. V Novém zákoně říká, že už na ně nevzpomene, protože byly smyty Ježíšovou krví. Ježíš zakusil smrt za každého muže a ženu, aby je vysvobodil z otroctví hříchu a odplaty za něj. /Žd 2,9/

Mnozí lidé se domnívají, že Ježíšova krev nemá význam. Někteří dokonce tvrdí, že Ježíšova krev neměla větší moc, když byla vylita na kříži, než když Ježíšovým tělem proudila ještě zaživa. Bůh však říká, že krev Ježíše byla tak důležitá, že ani kapka nebyla promarněna. Jenom tato krev byla označena jako nepomíjitelná, trvale působící. Tak to bylo v Božím plánu, „...přistoupili jste ku pokropení krví, lépe mluvící než Ábelova“ /Žd. 12,24/ Před Bohem má krev Pána Ježíše význam až na věky skrze celou věčnost!

Bůh chce, abychom s ním měli bohaté, nádherné společenství. To je nám umožněno skrze Jeho slovo a Ducha. Bůh s tebou chce mít společenství! Chce abys si užíval vědomí jeho přítomnosti na každý den! Chce, aby jej nejen blíž poznali křesťané, ale také aby k němu přišli ti, kdo jsou od něj daleko. Zaslíbil, že ti bude nablízku, když k němu budeš volat odkudkoli, třeba i z druhého konce vesmíru, že odstraní veškerou vzdálenost mezi ním samotným a tebou. Bůh tě CHCE! Nehledá důvody pro to, aby se tě zřekl, nýbrž hledá možnosti, jak by ti pomohl a přitáhl tě blíž k sobě. „*I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh*“ /Iz 1,18/

3/ Ježíš žije! (tedy i my s Ním na věky)

Ježíš žije! Smrt je poražena! Na konci našeho fyzického života musíme projít smrtí, která však není skutečnou smrtí. Smrt duše, která je skutečnou smrtí, byla poražena! Když Ježíš prošel druhou smrtí, zakusil na sobě Boží soud nad hříchem. Ikdyž musíme tělesně umřít, nemusíme se bát druhé smrti, protože On ji vytrpěl za všechny, kdo mu důvěřují. Anděl mi připomněl, jak dokonalý je Boží plán a ukázal mi na Sk 2,24, kde je psáno, že smrt Ježíše nemohla udržet ve své moci. Proč to bylo nemožné? Protože v nebi už bylo určeno a zaznamenáno, že On – Ježíš, zvítězí nad smrtí a peklem. Satan byl poražen! V epištole Židům, 2. kap. najdeme krásný popis toho, co Ježíš pro nás vykonal: „*Ale vidíme toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, jak je pro utrpení smrti korunován ctí a slávou, neboť měl z milosti Boží zakusit smrt za všechny.*“

Bylo přirozené, že Bůh, pro něhož je vše a skrze něhož je vše, přivedl mnoho synů k slávě, když skrze utrpení učinil dokonalým původce jejich spásy. A on, který posvěcuje, i ti, kdo jsou posvěcováni, jsou z téhož Otce. Proto se nestydí nazývat je svými bratry, když říká: „*Budu zvěstovat tvé jméno svým bratřím, uprostřed shromáždění tě budu chváliti.*“ A jinde praví: „*Také já svou důvěru složím v Boha.*“ A dále: „*Hle, já a děti, které mi dal Bůh.*“ Protože sourozence spojuje krev a tělo, i On se stal jedním z nich, aby svou smrtí zbavil moci toho, kdo smrtí vládne, totiž d'ábla, a aby tak vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi celý život v otroctví.“ /Žd. 2,9-15/

Když lidé, kteří Ježíše odsoudili k smrti, viděli, že žije dál ve svých následovnicích, poznali, že místo jednoho Ježíše by teď museli odstranit mnoho Ježíšů. Bylo tomu skutečně tak, protože všichni, kteří mu sloužili, vyzářovali jeho Moc a jeho život! Nejlepší způsob, jak lidem ukázat, že Ježíš žije, je nechat jej žít skrze nás!

4/ Zaslíbení Ducha svatého.

Bůh plánuje napřed! Dát moc svým dětem nebyla žádná náhlá myšlenka, o kterou by náhodně zakopl. Toto velké zaslíbení bylo naplánováno před stvořením země. Bible, velké Boží proroctví, nás o tomto zaslíbení informuje dlouho před příchodem Letnic. Zaslíbení Ducha svatého patří k nejdůležitějším částem plánu spasení pro Boží lid. Bůh chtěl, aby každý jednotlivec byl přetvořen do podoby jeho Syna. Na odhalené tváři nás všech se zrcadlí slavná záře Páně, a tak jsme proměňováni k jeho obrazu od slávy k slávě! Abychom mohli konat to, co na zemi konal Ježíš, musíme mít stejnou moc kterou měl On! Abychom byli jako Ježíš, musíme mít Ducha svatého!

Mnoho lidí dnes považuje za nemožné, aby člověk mohl obdržet moc Ducha svatého. Jiní jsou toho názoru, že toto poselství mi nemohl dát žádný anděl: „*Anděl by nikdy nemluvil o křtu Duchem svatým, protože to je sporné téma.. Anděl by jistě zůstal nestranný.*“ Gabriel se nezmínil o tom, zda toto téma je sporné či nikoliv. Jednoduše oznámil, že tato pravda patří dnes u Boha mezi nejdůležitější!

5/ Jděte to říct světu!

Pátou pravdu mi Gabriel objasnil jednoho dne, když se mnou hovořil v mé sborové kanceláři. Během řeči přecházel sem a tam. Poprvé jsem ho uviděl s přísným výrazem ve tváři. Řekl, že Boha zarmucuje, že lidé sice slyší jeho poselství a nastává probuzení pro pravdu, ale pak zase usínají. Boží příkaz k misijní činnosti: „**JDĚTE TO ŘÍCT SVĚTU!**“ má dnes nejvyšší význam. Vždyť Ježíš řekl: „*Jděte do celého světa a kažte evangelium!*“

Boží poselství dnes zní: „*Můžeš teď přijít ke mně! Přehrady jsou zbourány! Jsi se mnou smířen smrtí mého Syna!*“ Toto je to evangelium vykoupení, které máme hlásat všemu stvoření! Bůh nám dal svůj plán a naplnil nás Duchem svatým. A nyní říká: „*Běžte!*“ V této době posílá zvláštní zástupy andělů, aby přitáhly lidi k Bohu. Bůh chce lidem říci, že žádný kámen nenechá neobrácený. Jednoho dne mi Gabriel řekl, že tyto nebeské bytosti jsou na každém kopci, ba i v podzemních dutých prostorách, aby našly muže a ženy, kteří se snaží ukrýt se před Bohem. Tam andělé činí to, co člověk činit nemůže! My máme omezené možnosti, ale oni ne! Bůh říká každému jednotlivci: „*Chci, abys věděl, že na tebe myslím. Můžeš ke mně přijít!*“

Mnoho lidí soustřeďuje svůj pohled na hřích a nikoliv na Boha. Stále připomínají ostatním hrozný stav tohoto světa a špatnost hříchu. Toto poselství však není vůbec zapsáno na seznamu věcí, které Bůh považuje za

nejdůležitější. Bůh chce, aby se lidé dozvěděli, že ze strašného otroctví hříchu existuje východisko. Vždyť lidé už vědí, jak je hřích špatný. Kdo je hříchem svázán a zajat, nepotřebuje to slyšet ještě od druhých. Řekl, že jeho záměrem je nás učinit, abychom si více uvědomovali „Syna“ namísto uvědomování si „hříchu“. Svůj pohled bychom měli soustředit v první řadě na Božího Syna a ne na hřích. Bůh chce, abychom viděli vyvýšeného Ježíše, aby k sobě mohl přitahovat všechny lidi!

Přišli za mnou lidé, kteří měli na srdci obrovské břemeno a cítili, jak je andělé postrkovali dopředu, a jak k nim Duch svatý mluví. Měli takový hlad po Bohu, že chodili od jedné církve do druhé. Místo toho aby tam našli Boha tak slyšeli jen poselství o tom, jak je všechno špatné. Kázání bylo zaměřeno na zlo ve světě, takže museli zase odejít s prázdným srdcem!

Jednou přišel do mé kanceláře muž a ptal se, zda mu někde ještě může být pomoheno. Řekl: „Toto je pátý sbor, který jsem při svém hledání navštívil. Musím najít Boha.“ „Pak jste na správném místě,“ odpověděl jsem. Ani jsem se ho neptal na jeho hřích. Řekl jsem jen: „Když ucítíte mé ruce na své hlavě, pak co nejhlasitěji volejte jméno Ježíš. On vás sem přivedl a teď čeká, že k němu přijdete.“ Tento muž volal jediné slovo JEŽÍŠ a Pán ho hned vyslyšel a daroval mu nový život.

6/ Ježíšova oběť za naše hříchy platí provždy!

Na tuto pravdu je třeba lidi stále upozorňovat. Dílo, které pro ně Ježíš vykonal, je VĚČNÉ! Ježíš na toto vykonané dílo nezapomněl! Jeho dílo by nám mělo pomáhat a provázet nás životem až do nebe. Toto dílo znamená smíření, je to poselství nových začátků. Gabriel mi řekl, že je velmi důležité, aby lidé znali Ježíšovu zástupnou oběť a rozuměli jí. Musejí pochopit, že požehnání, které vyplývá ze smíření, je stále pokračující věcí. Toto požehnání na duchu, duši a těle můžeme zakoušet každý den.

„Ježíšova oběť přikrývá všechny naše potřeby. S tímto přikrytím nad námi nás Bůh může vidět a může nás přijmout. Bez smrti Pána Ježíše na kříži by to nebylo možné,“ řekl Gabriel. „Ale právě proto, že lidé trpí strachem, chce jim Bůh říci, že už od stvoření světa plánoval toto přikrytí a vysvobození člověka smrtí svého Syna na kříži. V Kristu nás Bůh již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří.“ /Ef 1,4/

Bůh o tom mluví v listě Judově, verš 23–25: „*Tomu pak, který má moc nás uchránit před pádem a postavit neposkvrněné a v radosti před tvář své slávy o..*“ Ježíšova zástupná oběť přikrývá, očišťuje a odstraňuje naši vinu. Nemůžeme se Bohu líbit, ani mu sloužit, když se stále budeme bát, že on jen čeká na to, aby nás nachytil při nějakém skrytém hříchu. Smíme ale vědět, že náš celý život je přikrytý, když mu věříme a důvěřujeme!

Toto poselství je proto tak důležité, že Bohu nemůže nikdo ze srdce sloužit, aniž by si byl jist tím, že je v něm bezpečně skryt. Toto vědět je ta OPRAVDOVÁ jistota! Bůh říká, že nikoho, kdo mu patří, už tak snadno nepustí. Dva hříchy nás však přece mohou odloučit od Boha. Je to vzpoura a modloslužba. S výjimkou těchto dvou hříchů nás však naše obvyklé poklesky nemohou odloučit od Boží lásky a od nádherné ochrany Ježíšovy krve. Můžeme tedy žít zcela uvolněně a šťastně pro Pána, který na nás pracuje! Když mluví andělé, nemohou mluvit ze sebe, nýbrž přinášejí poselství, které vychází přímo z Božího srdce. Je to poselství o tom, že v něm máte svoji bezpečnou skrýš!

7/ Druhý příchod Pána Ježíše

Bůh nám říká, abychom se na tento velký den připravili! Pro ty, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života, to bude den slávy! Ale pro ty, jejichž jména tam zapsána nejsou, bude tento den znamenat odchod do věčného zatracení. Dnes si můžeme vybrat: buď sloužit Ježíši, nebo následovat satana do věčného zatracení.

Podívejme se blíže na výsledky tohoto našeho rozhodnutí:

„...*stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.*“ /Sk 1,10-11/

„*Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme, ať posílí vaše srdce, abyste byli bezúhonní a svatí před Bohem, naším Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými. (...se všemi těmi kteří mu patří TLB)*“ /I Tes. 3,12-13/

„*A viděl jsem veliký bělostný trůn a toho, kdo na něm seděl. Před jeho pohledem zmizela země i nebe a už pro ně nebylo místa. Viděl jsem mrtvé, mocné i prosté, jak stojí před trůnem, a byly otevřeny knihy. Ještě jedna kniha byla otevřena, kniha života. A mrtví byli souzeni podle svých činů zapsaných v těch knihách. Moře vydalo své mrtvé, i smrt a její říše vydaly své mrtvé, a všichni byli souzeni podle svých činů. Pak i smrt i její říše*

(peklo) byly uvrženy do hořícího jezera. To je druhá smrt: hořící jezero. A kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do hořícího jezera." /Zj. 20,11-15/

„Ve vytržení ducha mě vyvedl na velikou a vysokou horu a ukázal mi svaté město Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha, zářící Boží slávou. Jeho jas jako nejdražší drahokam a jako průzračný křišťál." /Zj. 21,10-11/

„Avšak chrám jsem v městě nespatriil. Jeho chrámem je Pán Bůh Všemohoucí a Beránek. To město nepotřebuje ani slunce ani měsíc, aby mělo světlo. Zářící nad ním sláva Boží a jeho světlem je Beránek. Národy budou žít v jeho světle. Králové světa mu odevzdají svou slávu. Jeho brány zůstanou otevřené, protože stále trvá den a noc už tam nebude. V něm se shromáždí sláva i čest národů. A nevstoupí tam nic nesvatého, ani ten, kdo se rouhá a lže, nýbrž jen ti, kdo jsou zapsáni v Beránkově knize života." /Zj. 21,22-27/

Pro všechny, kteří se rozhodnou pro Ježíše, je jeho druhý příchod velkou událostí, na kterou se Bůh těší a s ním i andělé. Když Gabriel dokončil poselství o Božích prioritách, dodal, že se jedná o tak důležitou část Božího plánu, že byla ustanovena už před stvořením světa. Pak mě odkázal na 3 Moj.23 a na plány, které Bůh dal pro stánek úmluvy. Stánek úmluvy je malým modelem velkého Božího plánu spasení. K mému úžasu mi pak ukázal, jak každá z těchto velkých priorit souvisí s jedním ze starých svátků v Izraeli! Musel jsem obdivovat, jak Bůh používá starozákonní plány k tomu, aby nám ukázal, co má připraveno pro současnost.

1/ Ježíšova krev - HOSPODINŮV HOD BERÁNKA

Tento svátek je předobrazem Kristovy smrti a jeho drahé krve. Bylo to napsáno už před stvořením světa. Pokrevní příbuznost mezi Bohem a jeho dětmi spočívá v Ježíšově krvi. Tuto krev je možno sledovat jako rudou nit spasení, která se táhne celou biblí. Izraelský národ byl v Egyptě zachráněn tím, že veřeje a práh domovních dveří byly potřeny krví. Tím byly jejich domy chráněny tak, že anděl zhoubce kolem nich prošel, aniž by v každé rodině usmrtil prvorozeného. Náš velký BOŽÍ HOD, svátek Fáze, byl dokonán, když Ježíš pokropil v nebi svojí krví knihy, v nichž byly zapsány naše hříchy, takže Bůh nás mohl přijmout do své věčné rodiny. První Boží pravdou, kterou mi Gabriel ukázal, byla tedy JEŽÍŠOVA KREV. První ze sedmi výročních svátků, které Bůh ustanovil, byl Hospodinův Hod beránka.

2/ Obecenství s Bohem - HOSPODINOVA SLAVNOST NEKVAŠENÝCH CHLEBŮ

Tento svátek se slavil sedm dní bezprostředně po skončení Hospodinova Hodu beránka. Když nás Pán Ježíš svojí krví vykoupil z hříchu, Bůh ihned zaopatřil přikrytí našich hříchů. To neznamená, že by Bůh hřích schvaloval, nýbrž že vytvořil možnost ospravedlnění tak abychom mohli být Bohem přijati.

Kvasnice jsou symbolem hříchu. O svátku nekvašených chlebů nesměli Izraelité jíst kvašený chléb. To symbolizovalo, že hřích je smazán. V Novém zákoně bylo možno opět použít kvašený chléb, protože Bůh zaopatřil ospravedlnění. Místo hříchu, viny a poklesku nás Bůh nyní vidí skrze přikrytí, které zaopatřil SVATÉ, NEVINNÉ a DOKONALÉ.

Kdo se rozhodne pro vzpouru a modloslužbu, **sám dobrovolně z této ochrany Ježíšovy krve vypadne.** Kdo se však rozhodne pro poslušnost, přivlastňuje si účinek krve, volí si milovat Boha a jemu slouží víc než sobě a svým hříšným žádostem.

„Tak jedinou obětí navždy přivedl k dokonalosti ty, které posvěcuje. Dosvědčuje nám to i Duch svatý, když říká: Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán. Dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli, na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevpomenou." /Žd. 10,14-17/

3/ Ježíš žije! - PRVOTINY ŽNĚ

Gabriel řekl, že tento svátek znázorňuje Ježíšovo zmrtvýchvstání a jeho život. V Boží knize je napsáno, že my, kteří mu patříme, jej budeme ve velkém zmrtvýchvstání následovat. Tohle je na velkém Božím srdci!

4/ Zaslíbení Ducha svatého - LETNICE

Příchod Ducha svatého o letnicích není žádná dodatečná Boží myšlenka. Všechno naplánoval už před stvořením světa. Slovo „letnice" znamená jednoduše padesát. Padesát dní po Hospodinovu Hodu beránka! Nebylo to náhodou, když Pán Ježíš řekl učedníkům, aby zůstali v Jeruzalémě. Boží plán se odvíjel. A právě 50 dní po Hospodinovu Hodu Beránka se stalo něco nového a mocného! O svátku letnic stáli učedníci před Pánem jako jednotlivá stébla pšenice. Když se shromáždili v Jeruzalémě, nebyli ještě jednotní. Ještě neexistovala

církev. O letnicích Bůh chtěl říci: „Vezměte pšenici, udělejte z ní mouku a udělejte z ní chléb. Pak přimísíte trochu kvasu, protože církev nebude nikdy bez hříchu nebo bez špatnosti.“ Bůh přikryl náš hřích, ale na druhé straně této příkrývky často hřích vychází na povrch.

Bůh přikrývá svoji církev, i když hřích /kvas/ stále ještě existuje. Skrze Ducha svatého a moc Ježíšovy krve nás Bůh očišťuje! Bůh chce tímto říci: „Umelte pšenici, udělejte z ní mouku a napečte chleby. Vytvořte silnou jednotu, která vytváří moje tělo, které už nebude sestávat z jednotlivých oddělených věřících. Mé tělo se spojí dohromady mocí Ducha svatého. Mé tělo není dokonalé, jak si někteří lidé myslí. Přidejte tedy kvasu, neboť tento chléb má představovat církev takovou, jaká je.“ Neomlouvám hřích. Jsem však rád, že Bůh se předem postaral, neboť jeho plán je postarat se o VŠECHNY VĚCI. Křest Duchem svatým je podle velkého Božího plánu přístupný všem křesťanům. Je nutný k tomu, abychom mohli žít a jednat tak, jak si Bůh přeje. Boží Duch v nás musí přebývat. Nemáme jej nikdy potlačovat. „*Ducha neuhašujte.*“ /I Tes. 5,19/ Křest Duchem svatým nám dává moc, abychom byli jak Ježíš. Je důležitou částí Božího plánu. To nemůže nikdo popřít. Jeho Slovo je navěky platné!

5/ Jděte to říct světu - PAMÁTKA TROUBENÍ

Po letnicích se slavil Svátek troubení. Lid se shromáždil, aby troubil na pozouny. Také my máme dobrou zprávu, kterou bychom měli rozhlašovat do celého světa. Měli bychom jít tam, kde lidé Ježíše ještě neznají a hlásat, vytrubovat, poselství o tom, že Ježíš zachraňuje! Jeho dílo je hotové! Zpráva je dobrá! Můžete přijít k Bohu teď hned! Kristus zvítězil nad ďáblem! Bitva je vyhraná, takže můžeme do světa rozhlašovat vítězství. Toto měl Ježíš na mysli, když řekl: „*Ale přijmete moc Ducha svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až na sám konec země.*“ /Sk 1,8/

6/ Oběť Ježíše na kříži platí na věky - DEN SMÍŘENÍ

Den smíření měl být pro Izrael připomínkou toho, že lhůta jejich smíření s Bohem uplynula a že je třeba obnovit oběť za hříchy. Tohoto dne se Bůh díval zpět na všechny hříchy, kterých se lid v uplynulém roce dopustil. Lid stál bezmocně a beznadějně před tváří Boha jehož oku nic neunikne. Proto lid dostal určité základní pokyny, kterým se musel poslušně podřídit, aby mu Bůh daroval lhůtu milosti. Každoroční oběť za hříchy nemohla učinit lid dokonalým, ale poskytla mu další rok milosti. /3. Moj. 23,27; Sk. 1,8-12/ Po znovuzrození a získání nového života z Ducha už nemusíme znovu před Bohem hledat smíření. Ježíšovou obětí jsou naše hříchy jednou provždy přikryty! Jak je to však s těmi, kdo hřeší a sami se zbavují ochrany krve? Stejně jako tehdy v období Starého zákona dal Bůh východisko, které spočívá v pokání a v návratu k obecenství s Bohem. Už však není třeba žádných obětí za hříchy.

„Jestliže doznáváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti.“ /I J 1,-9/

7/ Druhý příchod Ježíše - SLAVNOST STÁNKŮ

Bůh si přeje, abychom s ním byli navždy. Slavnost stánků je radostný svátek. Prvního dne stavěl lid stánky z větví stromů obtížených ovocem, z palmových listů a větví jiných stromů. Přitom se radovali před Hospodinem, svým Bohem. Stánky byly po dobu sedmi dní jejich příbytkem, v němž s nimi bydlel Bůh. Už dávno Bůh řekl: „Chci tě přivést tam, kde jsem já. Chci s tebou žít skrze svého Ducha a pak tě vzít k sobě, abys byl se mnou navěky.“ Slavnost stánků nebyla zavedena na základě nařízení komise teologů. Sám Bůh přikázal Mojžíšovi, aby zavedl tento svátek – „neboť chci bydlet uprostřed vás.“ Nelze ignorovat poselství o druhém příchodu Krista ani skutečnost, že Bůh nás chce vzít k sobě, abychom byli s ním. Tento plán byl navržen v nebi a proběhne přesně tak, jak Bůh řekl! Máme tu jistotu, že jsme přikryti Boží milostí. Bůh už nevidí náš hřích, vinu a poklesky, ale vidí nás přesně jako Ježíše-svaté a bez poskvrny /Kol. 1,22/. V jeho dokonaném díle můžeme odpočinout. Naše pevná důvěra v tento dokonalý Boží plán přispěje k tomu, aby se i jiní lidé připravovali na velký den jeho příchodu, kdy nás vezme k sobě. Slavnost stánků byla posledním svátkem, který Bůh Mojžíšovi ukázal. Podobně druhý příchod Pána Ježíše dokončí Boží plán spasení.

Tyto svátky byly pro Boha tak důležité, že je Izrael opakoval každý rok, jako symbol zanechání tohoto světa k sedmiletému soudu velkého soužení. Haleluja!

Kapitola VII. On okusil smrt

Jednou brzy ráno ke mně promluvil Duch svatý: „Zapiš a uchovej slova, která k tobě budu mluvit. Stanou se pro mnohé světlem. Budu nejen působit skrze tebe, ale také doprovodím tato slova a dám jim život, kamkoliv je pošlu, stejně tak jako jsem propůjčil křídla poselstvím přineseným anděly od Pána. Neboj se mluvit v jeho jménu protože slova, která ti dám, nejsou tvá, ale jeho a platí navěky. Nenacházíme je v jeho věčném, živém Slově? Dveře k mnohým národům a národnostem, které jsou už tak dlouho zavřené, se těmto slovům otevrou. Jsem velitelem zástupů Hospodinova vojska, které jsem dnes vyslal, aby přivedly lid ke cti Jeho jména a připravily ho na onen velký Hospodinův den. Moji andělé budou provázet tato Otcova slova a připravovat lidi. Zaženou moc temnosti a budou v lásce pečovat o množství lidí, kteří uslyší.“

Lidé mají často smíšené pocity, když k nim hovoříme o nadpřirozených věcech. Když vyprávím o návštěvách andělů nebo tlumočím poselství, pozoruji u různých posluchačů nejrůznější reakce. Pro většinu je moje poselství poněkud neobvyklé, ale jejich skepse brzy zmizí, když si poselství pozorně vyslechnou. Tito lidé v podstatě chtějí slyšet, že Bůh se i dnes zjevuje svému lidu zvláštním způsobem. Od toho rána, kdy jsem měl tato slova zapsat a uchovat, jednal se mnou Pán dál. Nechal jsem si poselství procházet hlavou a ptal jsem se: „Co je jádrem tohoto zjevení? Jakou pravdu chce Pán říci světu? Posílá Bůh anděly se svým poselstvím proto, aby urychlil plné pochopení Božího Slova?“ Bůh nám jistě nedává nové Slovo. Bere však své věčné Slovo - Bibli- a osvětluje nám ho zcela novým způsobem, aby se nám stalo živým!

Stále se mi vracela otázka: „Bože, co je jádrem poselství, které chceš nyní sdělit světu?“ Když jsem pak přemýšlel o všech fantastických poselstvích, která mi Bůh skrze anděly dal, uvědomil jsem si, že všechna ukazují na jednu základní pravdu. Touto pravdou, tímto středem všech poselství, je zjevení pravé podstaty Božího srdce. Jádrem, centrem Božího poselství k nám je JEŽÍŠOVA OBĚŤ! Slovo Boží nám říká, že Ježíš byl už od založení světa zabitým beránkem /Zj. 13,8/. Když Ježíš přinesl sám sebe jako oběť, zjevil nám lidem Boží povahu, Boží srdce. Středem veškerého Božího jednání je dokonalá oběť Ježíše, který na kříži zvolal: „DOKONÁNO JEST!“ Tato Ježíšova oběť byla jádrem Božího poselství, zjevením jeho srdce! Kristus se stal také středem společnosti a civilizace. Dějiny se datují před a po Kristu! Kdekoliv byl v průběhu historie kázán Kristus a Jeho poselství, tam pronikalo světlo. Tam, kde evangelium nebylo kázáno, nebo tam, kde bylo odmítnuto, je tma. Kristus je středem života. Bez Ježíše by životní tep srdce vyprchal ze všeho.

„Bože, dej, ať nezůstaneme po vyslechnutí tohoto poselství stejní! Budeme vidět, poznávat, žít, protože Kristus za nás zemřel. Dej, Pane, abychom přijali smlouvu, kterou jsi zpečetil Ježíšovou krví. Dej, ať poznáme, že jsi tím pro nás vykonal něco velikého a zvláštního!“

Ježíš nebyl umučen k smrti pouze tělesně jako člověk. Tisíce lidí zemřelo podobnou smrtí. Na Golgotě se jednalo ještě o jinou smrt. Nešlo o to, že Ježíšovo srdce přestalo bít, že přestál dýchat, že z něj vyprchal život. Nešlo jen o to, že byl opuštěn svými přáteli, příbuznými a učedníky. Taková utrpení znají i jiní lidé. Bůh řekl Adamovi a Evě, že toho dne, kdy budou jíst ovoce ze stromu poznání, zemřou. Slovo nám také říká, že duše, která hřeší, zemře!

Boží oči hledí na každého člověka, který kdy žil, ať už má nějaký vztah k Ježíši nebo ne. Bůh se stará i o bezbožníka! I hříšníkům otevírá svoji náruč. V Božím Slově stojí, že nás, kteří jsme byli Bohu nepřátelští, tak miloval, že dal Krista, aby za nás zemřel, a to ještě dříve, než jsme jej poznali. Kristus nezemřel proto, aby zrušil náš život na zemi. Všichni musíme buď tělesně zemřít nebo být proměněni, abychom opustili svoje smrtelné tělo. Člověka ale trápí po celý život strach z té druhé smrti, protože existuje ještě druhá smrt, kterou za nás vytrpěl Ježíš. Když visel na kříži, trpěl nejen tělesně, ikdyž míra Jeho tělesné bolesti byla plná. Jeho utrpení také nespočívalo jen v tom, že jej opustili jeho milí. Ježíš trpěl bolesti, které netrpěli ani bezbožníci, neboť nikdy nezakusili, co to znamená ztratit poslední naději a slyšet slova: „Odejdi do věčného zatracení!“ Na této zemi nikdy nepocítili beznaděj a zoufalství z úplné opuštěnosti Bohem. Ježíš prožíval utrpení zatracené DUŠE! Z nejhlubšího srdce volal: „Bože, proč jsi mne opustil?“ A pak jej uchopily ledové prsty věčného zatracení a Ježíš trpěl Boží soud. V tomto okamžiku byl docela sám! Ó Bože! Ó Bože! Ó Bože! Chtěl bych tuto pravdu lidem objasnit. Pane, ukaž nám právě teď, co jsi pro nás vykonal! Ukaž svoji lásku, která byla tak velká, že tvůj jednorozený Syn se stal náhradou za nás! Duch mi řekl, že jim mám vyřídít poselství, že i jejich hřích už byl odsouzen. Překážky mezi Bohem a lidmi jsou odstraněny. Jeho mocí jste vysvobozeni a můžete se opět vrátit k naprosté nevinnosti, k postavení, k tomu originálnímu postavení obecnosti a blízkosti Boží! Důležitost tohoto poselství je zřejmá z toho, že při každé návštěvě mi to bylo připomenuto. Vzpomínám si, že když Gabriel přišel poprvé, ukázal mi nádhernou pravdu ze 3.kapitoly Zachariáše. Řekl: „Znáš Ježíšovu oběť z pozemského, lidského hlediska. Nechtěl by ses na ni podívat z Božího hlediska?“

V jednom okamžiku mi dovolil vidět Ježíše jako neposkvrněného Beránka Božího, který přišel od Otce na tuto zem. Pak Gabriel řekl: „Teď se dívej, jak se vrací do nebe!“ Pak jsem viděl Ježíše v kněžském rouchu, které bylo roztržené a poskvrněné špinou tohoto světa, zpuchřelé a zapáchající hříchem světa. Se sklopenou hlavou přišel Ježíš do přítomnosti Boha. Když jsem to viděl, zlomilo se mi srdce. Viděl jsem Ježíše v jiném světle, než kdykoliv předtím. Viděl jsem ho přicházet do nebe z propasti pekel, nesoucího hříchy celého světa. Zatím co Ježíš stál se skloněnou hlavou a Bůh se k němu otočil zády, zvolal Gabriel, Hospodinův anděl: „Vezměte z něj tyto špinavé šaty, odnese je na místo, kde nemohou být nikdy nalezeny a oblečte jej do nového královského a velekněžského roucha.“ Andělé, kteří stáli před ním, jej pak oblékli do nového roucha a Gabriel řekl: „Vezměte korunu a vložte ji na Jeho hlavu.“ Na koruně bylo napsáno poselství: „Svatost Hospodinu!“ To znamená: Všichni, kdo mne následují, jsou svatí. Přijmi je pro moji oběť! Na koruně to bylo napsáno. Ježíš se stal naším králem a veleknězem! Tolikrát jsem už četl 3.kap. Zachariáše, ale dokud mě na to Gabriel neupozornil, nikdy mě nenapadlo, že jméno Jošua, (Jozue), znamená v řečtině Ježíš. Předtím jsem nevěděl, jaký byl návrat Ježíše do nebe. Cituji zde celou 3.kap.Zachariášovu, abyste i vy viděli, jak Bůh vyplnil toto nádherné proroctví, jak mi je ukázal i ve vidění.

„Potom mi ukázal velekněze Jošuu, jak stojí před Hospodinovým poslem, a po pravici mu stál satan, aby proti němu vznesl žalobu. Hospodin však satanovi řekl: „Hospodin ti dává důtku, satane, důtku ti dává Hospodin, který si vyvolil Jeruzalém. Což to není oharek vyrvaný z ohně?“ Jošua totiž, jak stál před poslem, byl oblečen do špinavého šatu. A Hospodin se obrátil k těm, kteří tu před ním stáli: „Svlékněte z něho ten špinavý šat.“ Jemu pak řekl: „Pohleď, sňal jsem z tebe tvou nepravost a dal jsem tě obléci do slavnostního roucha. Řekl jsem: Vstavte mu na hlavu čistý turban. Tu mu postavili na hlavu čistý turban a oblékli mu šat. Hospodinův posel stál při tom. A Hospodinův posel Jošuuvi dosvědčil: „Toto praví Hospodin zástupů: Budeš-li chodit po mých cestách a budeš-li střežit, co jsem ti svěřil, budeš obhajovat můj dům a střežit má nádvoří, já ti dám právo přicházet mezi ty, kteří zde stojí.“

„Nuže slyš, veleknězi Jošuo, ty i tvoji druhové, kteří sedí před tebou: Tito muži jsou předzvěstí toho, že přivedu svého služebníka, zvaného Výhonek. Hle, tu je kámen, který kladu před Jošuu: jeden kámen, na něm sedm očí. Já sám na něm vyryji znak, je výrok Hospodina zástupů, a odklidím nepravost této země v jediném dni. Onoho dne pak, je výrok Hospodinův, pozvete jeden druhého pod vinnou révu a pod fikovník.“ /Zach. 3/

Pak mě anděl odkázal na Iz. 53. Některé pravdy mi oživil tak, že je nikdy nezapomenu. Začal u 3.verše: *„Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkroušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost všech nás. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel. Jako beránek vedený na porážku, jako ovce před stříhači zůstal němý, ústa neotevřel. Byl zadržen a vzat na soud. Kdopak pomyslí na jeho pokolení? Vždyť byl vyňat ze země živých, raněn pro nevěrnost mého lidu. Byl mu dán hrob se svévolníky, s boháčem smrt našel, ačkoli se nedopustil násilí a v jeho ústech nebylo lsti.“ /Iz 53,3-9/*

V 10. a 11.verši pak následují slova, která vyšla přímo z Božího srdce. Modlím se, aby vás uchvátila, jako tehdy mne: *„Ale Hospodinovou vůlí bylo zkušit jej nemocí, aby položil svůj život v oběť za vinu.“* Bůh vzal tuto nesmrtelnou duši a nechal ji zakusit neobyčejnou smrt, smrt za každého člověka. Jeho věčná duše byla dána jako oběť za hřích. Bible říká, abychom hleděli na Ježíše, jak byl zkušěn nemocí a jeho duše byla dána jako oběť za hřích, aby tak dal život nové rase! Byl při práci, jeho duše se namáhala. 11.verš říká: *„Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohých. Uvidí práci své duše a bude uspokojen.“ Verš 10: "Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu.“* Tím, že Ježíš dal svoji duši za hříchy světa, umožnil vykoupení všech lidí na celém světě! Z utrpení jeho zatracené duše vzešlo nové potomstvo. *„Spatří své potomstvo.“* Viděl vznik církve. Ještě dnes vidí své potomstvo, své vykoupené a vysvobozené duše, kterým svojí smrtí dal život! Když se dívá na tebe, říká: *„Vzpomínám si na námahu své duše. Je to pro mne uspokojení a plnost! Jsi členem rodiny, jsi vykoupěný, jsi Boží dítě! Jsi částí nové rasy - ne židovské ani nějaké pohanské, ale jsi občanem Božího království, jsi jedním z vyvoleného národa, královského kněžstva!*

Když Ježíš zemřel, byl Boží rukou ubit za hříchy celého světa! V okamžiku své smrti byl Ježíš docela oddělen od Otce, který se k němu pro hřích otočil zády! Anděl mi ukázal toto poselství tak živě a mocně, že jsem ulehl do postele a plakal. Postel, na které jsem přitom ležel, se otrásla mým vzlykotem. Musel jsem plakat, když jsem viděl, jakou cenu musel Ježíš zaplatit, a co pro nás znamená jeho oběť. Je hodně, hodně lidí,

kteří k Ježíši nikdy nepřišli, odmítají se s ním ztotožnit a nikdy nepoznali, že za ně zakusil smrt. Tito lidé jdou vstříc dni, kdy uslyší: „*Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně...*“ /Mt 25,41/ Tam poznají utrpení, které Ježíš prožil na kříži, ačkoliv by nemuseli. Bůh a zástupy nebeského vojska pracují na tom, aby vysvobodili muže a ženy z hrůzy onoho velkého dne.

Jednoduše teď řekněte nahlas nebo ze svého srdce: „Ježíši, děkuji ti, že jsi za mě zakusil smrt. Děkuji ti, že jsi zničil obžalobu proti mně a smazal záznam o mých hříších.“ Je to tak jednoduché!

Během tohoto vidění jsem viděl Ježíše jako zabitého beránka. Pak jsem viděl, jak se malý beránek začíná zvedat. Brzy se z něj stal mocný beran se sedmi rohy a sedmi očima. Anděl se mě zeptal: „Víš, co znamenají ty rohy?“ Vysvětlil mi, že rohy znamenají sílu, moc a že Božskost a dokonalost nebeských věcí je vždy spojena s číslem sedm.

Řekl: „Viděl jsi jej umírat jako beránka. Teď se dívej, jak povstane - jako velký vítěz! Jemu je dána veškerá moc na nebi i na zemi.“ Pak mi Gabriel ukázal Mt. 28,18,20b a řekl: „Podívej se a poslouchej, jak mluví se svými učedníky a co jim říká: „*Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.... A hle, já jsem s vámi po všechny dny.*“

Velikost našeho krále, který má veškerou moc, byla soustředěna na jeho oběť. Gabriel mi ukázal na beránka /Zj. 5,6/ a řekl: „Uvidíš čest, která mu byla dána.“ Pak mi dovolil vidět anděly, kteří stáli všude kolem, až kam jsem jen dohlédl a všichni se mu klaněli a volali, že je Král králů a Pán pánů, a že bude vládnout na věky věků. Nikdy ho nic nezastaví. On byl zabitý beránek, ale teď žije na věky věků. Haleluja!

Pak se mnou anděl mluvil ještě jednou o Ježíšově těle, které bylo připraveno Bohem jako oběť. Je zvláště důležité, abychom viděli, proč má Ježíš bezhříšné tělo. Právě proto, aby mohl nést hříchy jiných, sám bez hříchu. Nebyl ubit pro své, nýbrž pro naše hříchy! To poznal i prorok Daniel: „...*tedy ještě jsem rozmlouval v modlitbě, když Gabriel, ten muž, kterého jsem prve viděl ve vidění, spěšně přilétl a dotkl se mě v době večerního obětního daru. Poučil mě, když se mnou mluvil. Řekl: Danieli, nyní jsem vyšel, abych ti posloužil k poučení. Prve při tvých prosbách o smilování vyšlo slovo a já jsem přišel, abych ti je oznámil, neboť jsi vzácný Bohu. Pochop to slovo a poučuj o vidění.*“

„*Sedmdesát týdnů let je stanoveno tvému lidu a tvému svatému městu, než bude skoncováno s nevěrností, než budou zapečetěny hříchy, než dojde ke zproštění viny, k uvedení věčné spravedlnosti, k zapečetění vidění a prorockví, k pomazání svatyně svatých. Věz a pochop! Od vyjití slova k navrácení a vybudování Jeruzaléma až k pomazanému věvodovi uplyne sedm týdnů. Za 62 týdny bude opět vybudováno prostranství a příkop. Ale budou to svízelné doby.*“ /Daniel 9,21-25/

Tentýž Gabriel byl nyní v mém domě a ukazoval mi tytéž pravdy! Řekl Danielovi, že uplyne ještě 483 let než přijde Ježíš a obětuje se za hříchy lidí. Gabriel řekl Danielovi, od kdy má začít počítat - a všechno se přesně vyplnilo! Gabriel dbal totiž na to, aby se Boží plán naplnil včas. Řekl, že ručičky na prorockých hodinách se začaly pohybovat ve chvíli, kdy Kyros (Cyrus) vydal rozkaz, aby byl znovu postaven Jeruzalém. Gabriel mi řekl, že má za úkol provedení Božích plánů. Gabriel velí zástupům andělů. Řekl mi, že je andělem, o němž se mluví v Zachariášovi 1,12-17: „*Nato Hospodinův posel zvolal: Hospodine zástupů, jak dlouho se ještě nechceš slitovat nad Jeruzalémem a nad judskými městy, jimž dáváš pocíťovat svůj hrozný hněv už po 70 let?*“ *Hospodin poslovi, který se mnou mluvil, odpověděl slovy dobrými, slovy útěšnými. Posel, který se mnou mluvil, mi na to řekl: „Provolej, že toto praví Hospodin zástupů: Horlím pro Jeruzalém a Sión velkou horlivostí, jsem hrozně rozlícen na sebejisté národy, které hned přiložily ruku k zlému, jakmile jsem se na svůj lid jen maličko rozlítl. Proto praví Hospodin toto: Obrátím se k Jeruzalému s hojným slitováním. Bude v něm zbudován můj dům, je výrok Hospodina zástupů, a nad Jeruzalémem bude nataženo měřící pásma. Dále provolej, že toto praví Hospodin zástupů: Má města budou znovu oplývat dobrem. Hospodin znovu potěší Sión a znovu si vyvolí Jeruzalém.*“

Jindy mi Gabriel umožnil vidět Ježíše jdoucího do nebe se svou krví, už ne jako oběť ve špinavém rouchu, ale jako velekněze s krví smlouvy. Viděl jsem, jak vstoupil na nebesa a pokropil před Bohem všechny svaté věci. Nikdy jsem tímto způsobem nechápal, že nebeské věci musely být před Bohem pokropeny Ježíšovou krví /srovnej Žd. 9,19-28/. Ježíš vstoupil se svou vlastní krví na nebesa, tam jí pokropil oltář a tak vykonal definitivní oběť - přikrytí našich hříchů!

V Žd. 10,16-23 čtete: „Toto je smlouva, kterou s nimi uzavřu po oněch dnech, praví Pán. Dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli. Na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu.“

„Tam, kde jsou hříchy odpuštěny, není už třeba přinášet za ně oběti, protože Ježíš obětoval svou krev, smíme se, bratři odvážit vejít do svatyně cestou novou a živou, kterou nám otevřel zrušením opony, to jest obětováním svého těla. Máme-li tedy tak velikého kněze nad celým Božím domem, přistupujme před Boha s opravdovým srdcem a v plné jistotě víry, se srdcem očištěným od zlého svědomí a s tělem obmytým čistou vodou. Držme se neotřesitelné naděje, kterou vyznáváme, protože ten, kdo nám dal zaslíbení, je věrný.“

V tomto panoramatu, které mi Pán dovolil vidět, mi několikrát ukázal knihu, která je v nebi velmi důležitá. Tato kniha byla na Boží pokyn pokropena krví. Gabriel řekl, že je to záznam o mezilidských vztazích. Pak mě odkázal na 2 Moj. 23,23. U těchto zákonů se jednalo o vztah lidí k Bohu a naopak. Krátce před tím, než Mojžíš vystoupil na horu, aby přijal desatero přikázání, dal mu Bůh smlouvu a řekl mu: „*Zapiš všechno do knihy a přečti to dětem Izraele. Když Mojžíš přišel nazpět, vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a předložil mu všechna právní ustanovení. Všechnen lid odpověděl jako jedněmi ústy. Řekli: Budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil.*“ /2 Moj. 23,3/

Chtěli tyto zákony skutečně dodržovat, ale ve všedním životě pak na tyto dobré úmysly zapomněli. Dnešní lidé jsou stejní. Dovolí, aby problémy a zájmy tohoto světa odvedly jejich mysl a srdce od Božího požehnání. Pak se do našeho života dostává vina a říkáme: „Vím, že mi Bůh odpustil tyto velké hříchy, které mě trápily, ale mám větší problémy s malými hříchy, zvláště pokud jde o můj vztah k rodině a spolupracovníkům.“ Pak říkáme: „Chci skutečně žít pro Boha! Každý den se Bohu svěřuji, ale tyto maličkosti se mě dost natrápí. Obávám se, že nad nimi nikdy nezvítězím.“ Hospodin mi dovolil vidět Ježíše, jak pokropil knihu svou krví a tak přikryl naše hříchy. V Ježíši je všechno dokonáno! Bůh už nevidí naši vinu, ale vidí krev. Proto nás přijímá! Věřím, že mnoho nemocí a zklamání vzniká mezi věřícím proto, že nepoznáváme, co pro nás plnost Ježíšova těla znamená. Proč? Protože satan nás obviňuje a denně nám připomíná náš hřích, naše selhání. Špatné věci vystupují do popředí a my potřebujeme, aby nám někdo připomněl, že Bůh pro nás vytvořil cestu odpuštění.

Když se zúčastňujeme večere Páně, připomínáme si smrt Pána, dokud nepříjde. On za nás zakusil druhou smrt. Vypil kalich hořkosti až do dna! Slovo Boží říká, že na svém těle vynesl naše hříchy na dřevo kříže. Žádá nás, abychom se dívali na jeho tělo, na které Bůh uvalil naše hříchy a hříchy celého světa. Byla na něj vložena lež, každý hřích proti nám samotným i proti jiným lidem, každá vražda, každé cizoložství, každý nemorální čin, podvody, každá vzpoura, modloslužba, nepřátelství, čarování, okultismus, všechno, čím jsme se provinili. Ježíš se stal obětním beránkem. Stal se dokonce hříchem, protože na sebe vzal koncentrát veškeré hniloby a nečistoty miliard lidí.

Představte si Ježíše jako opevnění proti satanovým útokům. „Hleď na něj, poznej ho! Když tak neučiníš, budeš nemocný a slabý a budeš vydán na pospas nepřátelským útokům. Tvá duchovní síla bude přitom zničena. Dívej se na něj, jak nese všechnu lidskou zkaženost, všechny vraždy, všechny lži, každý nemorální čin, jaký kdy existoval, dokonce hrozný hřích homosexuality, kvůli kterému byla zničena Sodoma. Všechno nesl na golgotském kříži!“ -Když na něho takto hledíš, Bůh chce aby jsi na tom těle uviděl SVŮJ hřích, SVOJE slabosti, SVOJE selhání, VŠECHNO, co tě trápí!

Všechny tyto věci ztratily nad tebou moc! Jsou tam, ale nemají žádnou moc! Jsou pouze popel hříchů, které bývaly. Jsou jen vypáleným popelem! **Když tohle vidíš, ztrácí hřích moc nad tvým životem.** Tvůj hřích shořel na popel, protože ho zasáhl blesk Božího hněvu, který uhodil na kříži do Ježíšova těla. Když tedy byly všechny hříchy vloženy na něj a Boží dobrota vylitá do nás, můžeme stát před Bohem s vědomím, že hřích nad námi ztratil moc. Nyní můžeme sledovat Ježíše, našeho velekněze, který přináší svoji krev před Boha, aby přikryl a smazal všechny naše hříchy. Ano, jeho krev očistila každou stopu našeho provinění, a tak umožnila, aby se v našem životě naplnil Boží plán. Ten plán je obnovení stavu nevinnosti a obecenství s Bohem, z něhož se Adam a Eva těšili v ráji, dokud nepřišel hřích.

V dopise Židům 10,5 mluví Ježíš o díle, které mu Bůh dal vykonat. Říká: „...*dal jsi mi tělo...*“. O kousek dál, ve v. 20 čtete, že skrze Ježíšovo tělo smíme vstoupit do úzkého vztahu s Bohem.

Gabriel mi připomněl, že stánek úmluvy musel být postaven přesně podle Božích požadavků. Také oběti musely být přinášeny ve všech podrobnostech tak, jak Bůh předepsal. Tyto věci totiž byly symbolem pro Boží dějiny spásy. Vysvětlil mi některé zajímavé pravdy o Ježíšově oběti a jejím významu. Uvnitř stánku úmluvy byl nejdříve bronzový oltář pro zápalné oběti. Oběti musely být spáleny na popel. Kněží museli ty, kdož přinesli oběť, pokropit (spolu s krví) popelem, aby je Bůh přijal. Obětované zvíře muselo nést všechny hříchy Izraele a

vytrpět žár ohně. Když se pak lid přiblížil, aby byl Bohem přijat, byli pokropeni krví spolu s popelem. Tím chtěl Bůh Izraeli říci: „Dali jste mi své hříchy. Nyní vám je vracím - podívejte, zůstaly jen prázdné skořápky, popel něčeho, co ztratilo svou moc. Vaše hříchy jsou zničeny, stráveny ohněm soudu. Toto zvíře neslo vaše hříchy za vás. A vaše hříchy položeny na těle zástupce, shořely na prach!"

Gabriel mi dál vysvětloval oběť a její význam. Začal *Žd. 9,13-14*: „*Jestliže již pokropení krví kozlů a býků a popel z jalovice posvěcuje poskvrněné a zevně je očišťuje, čím více krev Kristova očistí naše svědomí od mrtvých skutků k službě živému Bohu! Vždyť on přinesl sebe sama jako neposkvrněnou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomíjí!*”

Taková oběť mohla očistit život lidu Izraele, takže lid mohl říci: „**Je to hotovo, Je dokonáno! Moje hříchy shořely na prach. Hřích už nade mnou nebude mít moc. Ztratil své žihadlo a svou moc!**”

Jestliže Izraelité mohli dosáhnout vysvobození skrze obětování zvířete na dobu jednoho roku, oč víc nás očistí Kristova krev a jeho oběť a odstraní jednou provždy hřích z našeho rozumu, svědomí a citů? Ježíš za nás vytrpěl doslova peklo! Jeho tělo bylo ubito Božím soudem. Když k nám teď přijde nepřítel a chce nás napadnout, můžeme mu odpovědět: „Hříchy, které mi chceš stále připomínat, jsou spáleny na prach, a moc hříchu je zlomena!” Plni radosti můžeme říci: „Boží hněv už není zaměřen na mne, neboť Ježíš vytrpěl trest na mém místě. Když Ježíš trpěl, byl trestán za můj hřích!” Hleďte na velekněze Ježíše! On nese svoji krev do Božího nebeského stánku, protože v nebi je vedena kniha o hříších. Gabriel mi řekl: „Podívej se, jak kropí knihu svojí krví. V té knize byla zapsána všechna přestoupení Božích přikázání. Ale teď, jako by přikrýval hustý mrak všechno, co by proti tobě mohlo být uvedeno. Když poznáme, co zde Ježíš činí, pochopíme smysl Nové smlouvy.”

Žd. 10,16-17: „*Toto je smlouva, kterou s vámi uzavřu po oněch dnech, praví Pán. Dám své zákony do jejich srdce a vepíšu jim je do mysli. Na jejich hříchy a nepravosti už nikdy nevzpomenu.*” Spálil naše hříchy na prach! Vymazal zápis proti nám a dal nám úplně novou smlouvu. Víte, proč to udělal? Protože nás miluje. Nehledá důvody k tomu, aby nás zničil. Chce nás zachránit.

Hleďte na něj jako na neposkvrněného Beránka, který byl připraven pro oběť už od založení světa. Hleď na něho jak na sebe bere naše hříchy a předstupuje před Boha ve špinavém rouchu. Pro naše přestoupení byl ubit od Boha. Pokropil nebeské nástroje svojí krví a splnil podmínky Staré smlouvy. Touto krví jsou přikryty všechny možné hříchy a přestupky. Krev před Bohem říká: „Dokonáno jest!”

V Izraeli bylo každoročně vzpomínáno hříchů. Izraelité byli sice zbaveni hříchů, přesto však byly hříchy připomínány. Hluboce mě dojalo, když mi tonem příkazu řekl: "Když Ježíš přišel, odstranil nutnost oběti za hřích. Oběť za hřích připomíná Bohu hříchy, které už odpustil. Ježíš však naprosto a úplně odstranil špínu a vinu hříchu. Nyní jeho krev mluví před Božím trůnem a říká: „Jsou ospravedlněni, pro Kristovu krev naprosto nevinni." Jsme navraceni do stavu, který existoval před prvním hříchem lidí v ráji.

Ve Starém zákoně byly hříchy odpuštěny skrze víru v oběť. Gabriel však řekl, že JEŽÍŠ jednou PROVŽDY odstranil svojí obětí hříchy. „Proto jste v Božích očích takoví, jako byste nikdy nezhřešili. Protože Ježíš učinil tu oběť, nikomu nebyla tato milost udělena osobně.

(pozn. překl: „osobně“ znamená, že není třeba, aby k vám Bůh osobně přišel a řekl vám, že se nakonec rozhodl, že vám udělí milost a odpustí vám. To již přece vykonal na kříži, je třeba to jen skrze pouhou víru a pokání přijmout!)

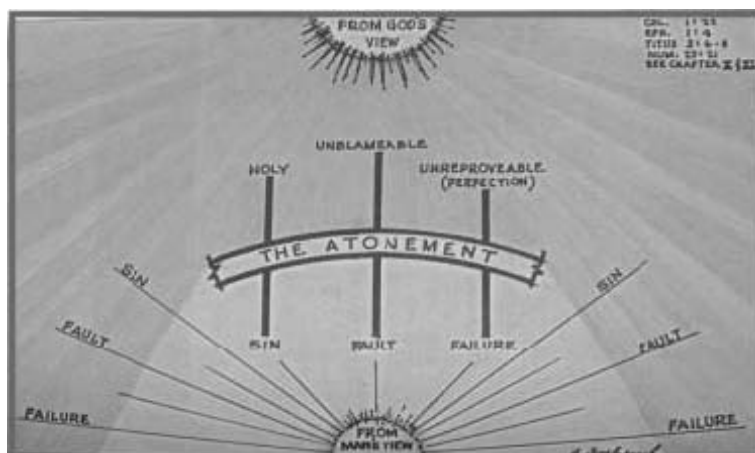
Bůh nechce upomínku na vaše hříchy. Dříve se tak dělo každoročně. Nyní Bůh říká, že už na ně NIKDY znovu nevzpomene!"

Gabriel řekl: „V Nové smlouvě proto nenajdeš žádné poselství o udělování milosti. Není potřeba udělit milost. V Ježíši TO UŽ BYLO DOKONÁNO!"

Kapitola VIII. Jsi přikrytý (Smíření)

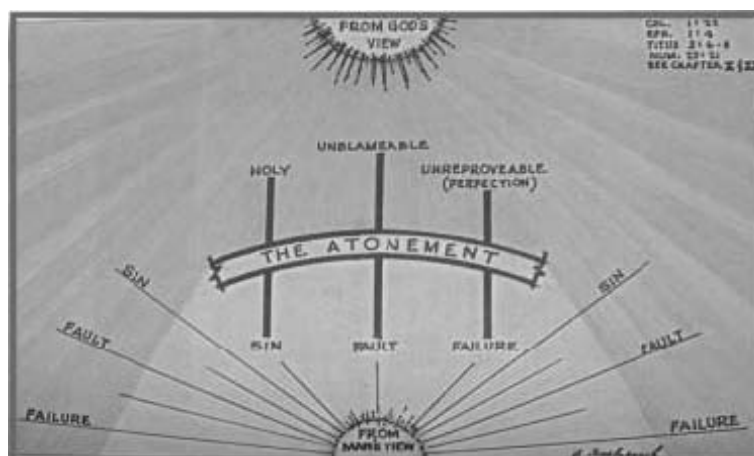
Pro křesťany je poselství o smíření nevyčerpatelným pramenem síly a svobody. Božím plánem je, aby všichni lidé, kteří zde na zemi žijí, toto poselství slyšeli před příchodem našeho Pána, protože platí každému jednotlivci. Smíření vlastně znamená přikrytí, z hebrejského "kaphar" = přikrýt, zrušit, a z řeckého "katallage" = výměna, smíření. Gabriel mi ukázal, jak graficky znázornit působení a význam smíření. Toto poselství má 3 hlediska, z nichž první platí křesťanovi, který žije pro Boha, druhé vlašnému křesťanovi a třetí nevěřícímu.

Všichni by pak měli získat novou bázeň Boží. Poselství je tak důležité, že anděl ho při každé návštěvě opakoval. Je vlastně středem celých dějin a pro všechny lidi-je to centrum Božího plánu vykoupení lidstva. Je to odpalovací rampa pro věčnost. Protože je toto poselství tak důležité, cítím se vyzván Bohem k tomu říci vám o něm, aby toto poselství proniklo do vašeho srdce, do vaší mysli. Vyprávějte o něm lidem, ať už jste kdekoliv. Všichni lidé by měli vědět, co Ježíš vykonal a co ještě může vykonat.

Uprostřed kresby je oblouk podobný duze. Rozprostírá se nad člověkem a představuje smíření, přikrytí hříchů Ježíšovou krví. Nad obloukem smíření je Bůh, který nás vidí skrze tento oblouk smíření. Člověk, který žije pod obloukem nás vidí jinak. Vidí při nás hřích, poklesky a selhání. Bůh na nás však hledí skrze přikrytí, skrze usmíření a vidí svatost namísto hříchu, neboť o hřích se už postaral. Namísto poklesků vidí nevinnost. Namísto selhání nás vidí bezúhonné. Nevidí nic, zač by nás měl kárat nebo trestat /srovnej Kol. 1,22/. Bůh nemůže tolerovat hřích, protože odporuje jeho charakteru. Z jeho pohledu tam musí být naprostá dokonalost, aby nás mohl přijmout. Z našeho zemského pohledu, hledáme cestu a snažíme se často sami vysvobodit svůj život z hříchu a to se podobá snaze povytáhnout se sám za tkaničky, které máme právě na našich botách. Bůh mi však ukázal posvěcení v úplně novém světle. Posvěcení má souvislost s Boží slávou. **Kdo je svatý, vyzařuje podstatu a přítomnost Boží. Nepřítomnost hříchu je jen výsledkem svatosti, nikoli svatosti samotné. Svatost je doslova charakter a přirozenost Boží. BŮH JE SVATÝ!**

Bůh mluví o dálnici svatosti, která vede od něho až na zem. Skrze nezaslouženou Boží milost se člověk na této dálnici blíží k Bohu. **JEŽÍŠ BYL A JE SVATOST BOŽÍ K NÁM PRODLOUŽENÁ**, kterou Bůh zaopatřuje, protože **ON SÁM JE TOUTO CESTOU!** Jsme Bohem přijati proto, že Ježíš byl svatý a potom nás přikrývá svou spravedlností tak, že **BŮH NÁS VIDÍ PŘESNĚ TAKOVÉ, JAKO JE JEŽÍŠ!**

Pod obloukem smíření, (obrázek), se vidíme tak, jak vypadáme v očích lidí! Zespodu člověk vidí naši vinu hřích a naše pády. Satan a lidé způsobují že proti nám přichází obviňování. Bůh však chce, abychom lidi kolem

sebe viděli tak, jak je vidí on. Umožňuje nám to tím, že nám dal své Slovo, svého Ducha svatého a krev jeho Syna, Ježíše! Bůh nemůže vystát hřích, poklesek ani poskvrnu. Když ve starozákonní době byl obětován beránek, musel být bez poskvrny a dokonalý nejen on, ale také kněz. Aby mohl zastávat svůj úřad, musel být bez vady a poskvrny. Na celém těle nesměl mít ani mateřské znaménka, Bůh je Bohem dokonalosti! Velekněz Aron měl od Boha přísné pokyny o způsobu obětování zvířat za hříchy vyvoleného národa. Bůh mi ukázal, jak starozákonní velekněz vešel s obětními zvířaty do svatyně, aby je obětoval za hříchy lidu a smířil ho tak na dobu jednoho roku s Bohem. Toto místo v Písmu jsem dříve chápal vždy tak, že velekněz směl vejít do svatyně, protože předtím správně vykonal všechny pokyny. Myslel jsem, že dosáhl dokonalosti tím, že se co nejpřísněji držel Božích pokynů. Bůh mi však ukázal, že mé chápání obětních ceremonií bylo nedostatečné. Velekněz Áron nebo některý z jeho následovníků se musel na přinášení oběti Bohu připravit. Musel vejít do svatyně svatých. Svatyně svatých tvořila vnitřní část stánku úmluvy. Představovala příbytek Boží. Slitovnice, položená na truhle, byla umístěna za oponou ve svatyni svatých. Bůh řekl: „Já sám budu v oblaku nad slitovnicí.“ Velekněz byl tedy jediným člověkem na zemi, o němž bylo možno říci, že je dokonale připraven absolutně svatý a spravedlivý.

Bůh mi dovolil vidět postup obětování téměř jako živé panorama! Viděl jsem velekněze Arona, jak vchází dovnitř a vede mladého býka, který musel být zabit, aby byl velekněz očištěn od svých hříchů. Krev tohoto telete musela být nanesena na samotného Arona i na předměty nacházející se ve svatyni svatých. Ale nemohl začít svoji práci ve svatyni svatých, až dokud se ještě něco jiného nestalo! Napřed ještě musel vzít hrst kadidla, které bylo roztlučeno na prášek a představovalo ty rány, které za nás Ježíš musel vytrpět. Pak Aron vzal pánev se žhavými uhlíky přímo z ohně, vešel do svatyně svatých a rychle vhodil kadidlo na uhlíky. Ihned vystoupil oblak dýmu, který zakryl slitovnici, která ležela na truhle smlouvy. Aron obklopil vonný dým, který stoupal vzhůru a byl Bohu libý. Když se Bůh díval z nebe dolů, viděl Arona skrze tento oblak, který reprezentoval Ježíše Krista a jeho utrpení. Pouze tímto obřadem mohl Aron zachránit svůj život.

Aronův život byl tedy zachován před Božím hněvem zástupnou obětí. Na základě toho, koho tento dým kadidla představoval, totiž Ježíše, směl doufat, že ho Bůh přijme. Aron byl usmířen s Bohem, protože oheň soudu spálil zástupnou oběť a Izrael získal na další rok odpuštění. Když Ježíš, bezhříšný Boží Syn, předstoupil před Boha jako velekněz, aby přinesl sebe jako oběť za hříchy celého světa, nevezal si s sebou žádné obětní zvíře. Přišel s prázdnými rukama! Nebyl obklopen oblakem a Boží hněv dopadl na něj místo na nás. Ježíš na sebe vzal Boží soud za nás.

Z hořícího kadidla, které reprezentovalo Ježíše, se zvedl oblak a rozšířil se po celém světě. Pohyboval se nazpět dějinami až k počátku lidstva. Pohybuje se dále od Golgoty až po den Ježíšova druhého příchodu. Při tomto pohybu přikryl tento oblak všechny lidi všech dob, kteří složili svoji důvěru ve věčné Boží přikrytí, v Boží oběť Ježíše!

Po tomto nádherném vidění mi Gabriel řekl, abych si ve 3. M. 16, 6.11-12 přečetl, co se stalo s lidem po přinesení oběti Aronem. Krev jednoho z kozlů /rovněž symbol Ježíše/, který byl také obětován za hříchy lidu, byla přinesena za oponu a pokropilo se jí na slitovnici a před slitovnicí. Tím byla přikázání, které lid přestoupil což jsou hříchy lidí, přikryta, protože v truhle smlouvy byly uschovány desky Desatera. Po ukončení obřadu smíření byl dovnitř přinesen živý kozel. Aron na něj vložil obě ruce a vyznal všechny hříchy lidu. Pak tohoto kozla, který teď nesl všechny tyto hříchy na sobě, pustil na poušť, kde nikdo nežil. Tohle byl „obětní kozel“, protože převzal a odnesl pryč všechny hříchy, aby mohl Bůh svůj lid přijmout k sobě. Takto byla odstraněna každá stopa hříchu. Bůh chce, abychom věděli, že když on přikrývá náš hřích, pak nezůstává žádná zbytková hromádka hříchu. Nejdřív to přikryje, aby nás mohl přijmout, potom to všechno bere pryč, kde už to nemůže být nalezeno. Naše hříchy jsou nejen zastřené, ale jsou od nás vzdáleny jako východ od západu. Pro Ježíšovu oběť, která byla smířením za naše hříchy, nás Bůh může vidět a na vše, co se děje v normálním běhu tohoto života, a naše hříchy jsou před ním schovány. Toto je jeho cesta, kterou připravil pro naše přijetí do svatyně svatých, kde bydlí Bůh v oblaku nad slitovnicí.

Když mi Bůh daroval toto vidění, přinesl mi od něj Gabriel poselství, že křesťané se mohou zcela uvolnit, protože slavně vědí, že Bůh se ve svém království o všechno stará. Křesťan, který poznal své postavení před Bohem, se už nemusí cítit ničím tížen. Řekl mi, že když se Bůh na nás dívá a vidí naši víru v Ježíše a jeho oběť, **PAK NÁS VIDÍ PŘESNĚ TAK JAK VYPADÁ JEŽÍŠ!** Ježíšovou krví jsme přijati a zahaleni do jeho lásky. Ukázal na list Efezským 1,4-5 a řekl, že je Božím záměrem, aby lidé byli před ním svatí a bez vady před jeho tváří: „...v něm nás již před stvořením světa vyvolil, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří. Ve své lásce nám předem určil, abychom rozhodnutím jeho dobroty byli skrze Ježíše Krista přijati za syny...“ Haleluja!

Bůh nám dal své slovo a svého svatého Ducha, protože chce, aby nás svět viděl tak, jak nás vidí On, což je vypadat jako Ježíš! V listu Titovi 2,11 stojí psáno: „*Ukázala se, (byla zjevena), Boží milost, která přináší spásu*

všem lidem." Ne všichni lidé přijali tuto spásu, Bůh ji však všem umožnil. Před Bohem jsme tedy spravedliví a bezhříšní. „...vychovává nás k tomu, abychom se zřekli bezbožnosti a světských vášní, žili rozumně, spravedlivě a zbožně v tomto věku...“ /Tit 2,12/.

Pak mě Gabriel připomněl skutečnost, že skrze ospravedlnění jsme Bohem přijati, ať už tedy děláme tyto jiné věci z vlastní snahy, našeho vlastního duchovního výkonu, neslouží k tomu, abychom byli Bohem přijati, ale abychom před lidmi měli Ježíšovu podobu. „*To je dobré a lidem prospěšné*“ /Tit 3,8/. Lidé v nás potřebují vidět Ježíše, tak jako i Bůh Ho vidí v nás, potom se opravdu stáváme rozšířením nádhery Krista!

Dal mi odkaz na Kol. 1,21-22, kde Bůh stručně vyjádřil poselství, které mi dříve graficky naznačil: „*I vás, kteří jste dříve byli odcizeni a nepřátelští Bohu svým smýšlením i zlými skutky, nyní s ním smířil, když ve svém pozemském těle podstoupil smrt, aby vás přivedl PŘED BOŽÍ TVÁŘÍ svaté, neposkrvněné a bez úhony.*“ Podívejte se ještě jednou na náčrtek smíření-z Božího pohledu. Tento verš ukazuje Boží perspektivu. Ve 23. verši Bůh dává seznam podmínek, které musíme splnit, aby toto bylo PŘED JEHO TVÁŘÍ: "Musíme pevně zakotvení (spoléhající se na..) setrvat ve VÍŘE (v jeho přikrytí) a nenechat se odtrhnout od NADĚJE EVANGELIA (těchto Dobrých Zpráv)...“

„*Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna tak, aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími, které předem určil, ty také povolal / které povolal, ty také ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy.*“ /Ř. 8,29-30/.

Zde Bůh říká, že nám daruje nebeskou atmosféru a dá nám okusit předchůť, prvotiny nebeského života. Proto jsou křesťané radostní lidé. Pán nám daroval nádherný vzorek toho, co pro nás chystá v nebi, protože nám slíbil svoji slávu!

„*Kdo vznese žalobu proti vyvoleným Božím? Vždyť Bůh ospravedlňuje! Kdo je odsoudí? Vždyť Ježíš Kristus, který zemřel, a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? Jak je psáno: Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku. Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval.*“ /Ř 8,33-37/

Pro svoji velkou lásku nás Bůh nechce nikdy odsoudit. Sám to řekl: „*Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby skrze něj byl svět spasen!*“ /J 3,16-17/

Mnoho lidí si myslí, že Ježíš přišel, aby je odsoudil, ale pravda je docela jiná: „*Kdo v něho věří, není souzen. Kdo nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.*“ (Jan 3,18) V tomto textu Bůh říká, že svět zabloudil a potřeboval najít východisko. Tím, že poslal Ježíše, chtěl pro nás vytvořit toto východisko, abychom mohli vejít do Boží přítomnosti, a odstranit tento mrak odsouzení. Kolem nás jsou mocní andělé, aby nás nesli na rukou a chránili před uklouznutím /viz Ž. 91, 11-12/. Bůh nás nezachránil proto, aby nás pak zase odsoudil, ale aby nám dal život. V jeho plánu je obnovit nás do obecenství s ním a pak nás s ním opět sjednotit. Tohle je Boží plán! Haleluja!

Protože mu patříme, stále nás očišťuje proud jeho krve. Nejsme očišťováni pouze slovním vyznáním, protože naše rty mohou říkat slova, které nemyslíme vážně. Je-li však naším přáním líbit se Bohu, pak vyznání hříchů začíná už v srdci. Bůh nás miluje tak, že chce, abychom věděli, že v jeho přítomnosti se nemusíme chovat jako bychom chodili po jehlách, ve strachu, že něco špatně řekneme, pomyslíme, nebo uděláme. Když malé věci odvrátí naši pozornost od něho, máme-li někdy špatnou náladu, převrácené myšlenky, a pak zapomeneme prosit Boha za odpuštění, vezme, že on se dívá na naše srdce a naše úmysly. Jsme ospravedlnění pod novým zákonem na základě toho, co Ježíš pro nás vykonal, když za nás zemřel. A tato drahá Ježíšova krev nás bude očišťovat tak dlouho, dokud budeme chtít zůstat pod tímto přikrytím, které pro nás Bůh připravil. Bůh nám dal také signály vedení od Ducha svatého, které jsou vždy přítomné, aby nám pomohl zůstat pod jeho přikrytím.

V těchto dnech před voláním trumpety k vytržení má Bůh pro lidstvo důležité poselství: smíření! Je to v souladu s plánem spasení, který Bůh navrhl před založením světa. Lidé by dnes měli pochopit, že jejich hřích je přikryt a hříšníci by měli poznat, že Bůh pro ně vytvořil východisko, aby k němu mohli přijít a být s ním v pokoji.

I když Boha odmítnete a zavrhnete, stále vás miluje. Bůh skutečně miluje i toho nejhoršího bezbožníka. V Ex 2,34,7 Bůh zjevuje, že jeho milost a milosrdenství platí pro všechny generace. Avšak samotná skutečnost, že Bůh je milostivý a milosrdný, nemůže nikoho ospravedlnit. Hříšníka ospravedlní jen víra v Ježíšovu oběť. Lidé, kteří se Bohu vzdálili a jsou obtíženi vinou, mohou často pocítit Boží lásku. To jim však ještě zdaleka nedává vstupenku do nebe. To znamená, že Bůh tě miluje a dává ti PŘÍLEŽITOST rozhodnout se pro Něj. Tvá vina zmizí jen tím, že přijmeš to, co pro tebe Ježíš vykonal.

Měli bychom však vědět, že Bůh je nejen laskavý, ale i hněvivý. Mnoho lidí na to zapomíná. Někdy lidé hledají výmluvy, aby mohli hřešit dál. Tito lidé si vlastně nepřejí odvrácení od zla. Přece by však chtěli mít také pokoj z tohoto přikrytí a snaží se o to. **Bůh ale chce, aby lidé věděli, že existují meze, ke kterým toto přikrytí nedosahuje.**

Pro křesťany není největším problémem hříchy proti Bohu, nýbrž jejich prohřešky proti bližnímu v denním kontaktu. A řekl: „*Co vychází z člověka, to ho znesvěcuje. Z nitra totiž, z lidského srdce vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, cizoložství, chamtivost, urážky, nadutost, opovázlivost.*“ /Mk 7,20-21/

Opakovaný prohřešek se stává hříchem, vzpourou proti Bohu, která není přikryta Ježíšovou krví. Jestliže však s prohřeškem skončujeme, jsme poslušní Božím přáním a tím opět přikrytí krví: „*Víte přece, když se někomu zavazujete k poslušné službě, že se stáváte služebníky toho, koho posloucháte, buď otročíte hříchu, a to vede k smrti, nebo posloucháte Boha, a to vede k spravedlnosti.*“ /Ř 6,1.6/

Mojžíš a Aron žili s izraelským národem a viděli z lidského hlediska v táboře mnoho hříchů. Bůh však viděl skrze pohled přikrytí, nikoliv jejich hřích, ale poslušnost.

„*Nepatříť na nepravosti v Jákobovi, aniž hledí na přestoupení v Izraeli; Hospodin Bůh jeho jestiť s ním, a zvuk krále vítězího v něm.*“ /Numeri 23:21/.

(pozn. překladatele: V „Living Bible“ překladu tento verš zní: „*Neviděl hřích v Jákobovi.*“

Bůh řekl Balámovi, že se dívá na Izrael stále z lidského hlediska, ale teď ať se podívá z Boží perspektivy. V Nu. 24 pak Balám přiznává, že teď, když Bůh otevřel jeho oči, vidí něco docela jiného: „*Výrok Bileáma, výrok muže jasnozřivého, výrok toho, jenž slyší řeč Boží, jenž mívá vidění od Všemocného, když upadá do vytržení, má odkryté oči. Jak skvělé (teď už nejsou zlé) jsou tvé stany, Jákobe, tvé příbytky, Izraeli! Rozprostírají se jako úvaly, jako zahrady nad řekou, jako vonné stromy vysázené Hospodinem, jako cedry při vodách.*“

Bůh nevytváří žádný velký zavlažovací systém, aby přivedl vodu současně ke všem stromům, ale pečuje s láskou o každý zvlášť. Bůh chce, abychom v něm byli silní a zdraví.

Když Hospodin o tom mluvil, zeptal jsem se: „*Pane, jak je to s Izraelem? Když byl lid v té době smířen, proč jsi jej mezi oběťmi smíření vždy znovu trestal?*“

Bůh mi vysvětlil, že vzpoura a modloslužba jsou dva hříchy, které člověka odvedou mimo dosah Božího přikrytí. Jestliže se člověk dopustí některého z těchto hříchů, dostane se mimo ochranu oblouku smíření. Není to tak, že by Bůh odebral toto přikrytí, ani to není tak že by Bůh sestoupil a nahlédl pod toto přikrytí, ale člověk sám tohle ze sebe snímá. Při čtení dějin Izraele je možno zjistit, že Bůh trestal lid jen tehdy, když se zapletl do hříchu vzpoury a modloslužby. Když lidé vkládají svou víru v něco jiného, než to, co pro ně Ježíš udělal, dostávají se dobrovolně mimo dosah jeho ochranného přikrytí. Kdo se tak rozhodne, odkryje se před Bohem, který pak vidí hřích, selhání a vinu člověka. Všechny naše hříchy byly smyty krví Beránkovou. Bůh se na nás dívá jen skrze očišťující Ježíšovu krev a potom vidí: svatost místo hříchu, neposkvrněnost místo prohřešků, dokonalost místo selhání.

Činíme-li pokání ze svých hříchů, pak JSME POD ochranou tohoto přikrytí. ZŮSTÁVÁME POD tímto přikrytím tím, že se chceme Bohu líbit i v myšlenkách a záměrech našeho srdce. Z oblasti přikrytí unikáme, když se oddáváme vzpouře a modloslužbě. "JÁ PAK A MŮJ DŮM BUDEME SLOUŽIT HOSPODINU!" /Joz. 24,15/

Kapitola IX. Varovné Boží signály

Bůh si přeje, abychom se těšili z bruslení na jezeře jeho radosti mezitím co jsme zde na zemi, ale také chce, abychom se drželi daleko od oblasti označené jako „TENKÝ LED!“ Je to celkem jednoduché, protože v bibli nacházíme dostatek varovných signálů. Náš křesťanský život by neměl být zatížen starostmi a obavami o to, jak žít křesťanský život. Chodíme-li s ním v jeho světle, máme plnou svobodu od strachu a nemusíme se bát! Náš Bůh nikdy nespí a nedřímá. On nás zachová na věky mezitím, co mu sloužíme. Bůh nás tak miluje, že nám daruje všechno na nebi i na zemi, protože jsme Kristovi spoludědicové. Přesto však se někteří lidé dobrovolně vzdalují Boží ochraně (přikrytí, nebo krev Ježíše) a požehnání a oddávají se VZPOURE a MODLOSLUŽBĚ. Rebel odmítá autoritu, která je nad ním, nebo proti ní aktivně bojuje. Autoritou nad námi je Bůh! Když se obracíme zády k jeho ochraně a požehnání, k jeho lásce a zaslíbení, bouříme se proti němu. V celé Bibli Bůh jasně mluví o přebohatém požehnání těm, kdo se podrobí jeho absolutní vůli, a o prokletí těm, kdo mu odporují a bouří se proti němu.

Modloslužba je: kdo si nadměrně váží nebo uctívá,(ctí), nějakou osobu nebo věc, je to obdivování, které hraničí s uctíváním. Modloslužba neznamená jen uctívání modly. Modloslužebníkem je člověk, který povoluje vlastním přáním a žádostem, místo aby konal Boží vůli.

Toto poselství o vzpouře a modloslužbě je jedním z Božích varovných signálů, které by nám měly zabránit, abychom se Bohu vzdálili.

Gabriel mě odkázal na 1. Korintským 10. Ukázal mi Mojžíše a Izrael, vyvolený Boží lid, který se tehdy vzdálil z ochrany oblaku zrovna tak, jako se někdy vzdalujeme z ochrany krve.

„Chtěl bych vám připomenout, bratři, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem...“ /1Korintským 10,1/ Měli všechno na své straně! Vyšli z Egypta, který byl předobrazem tohoto zlého světa a byli chráněni a dobře vedeni nádherným oblakem! Potom řekl: „A všichni byli oblakem a mořem pokřtěni v Mojžíše; a všichni jedli tentýž duchovní pokrm; a všichni pili tentýž duchovní nápoj (neboť pili z duchovní skály, která šla za nimi, a ta skála byl Kristus); ale ve většině z nich Bůh nenašel zalíbení, neboť byli pobiti na poušti. /1 Korintským 10,2-5/ Přesto, že měli nadpřirozené zkušenosti, chodili pod oblakem, nebyl Bůh spokojen. Proč v nich nenalezl zalíbení? „...poušť byla poseta jejich těly...“ Proč? Protože chodili podle zlych žádostí! Rebelovali proti Božímu plánu a **klaněli se modle sebe-potěšení!**

Co je to zlá žádost? Je to touha po věcech, které Bůh zapověděl, protože dobře ví, že člověka přivedou do konečného zahynutí.

Boží Slovo to vyjadřuje takto: „*To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni. A také nebudte modláři jako někteří z nich, jako je psáno: Usadil se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům. Ani se neoddávejte smilstvu, jako někteří z nich a padlo jich za jeden den třiadvacet tisíc.*“ /1. Korintským 10,6-8/

Upadli do modloslužby, protože nahradili Boha něčím jiným. Říkali mu sice „Pane“, ale neposlouchali jej. Totéž se děje dnes, protože světem obchází bludné učení, podle něhož smilstvo není hříchem! Falešní učitelé, před nimiž nás bible varuje, učí, že biblický zákaz smilstva je dnes už překonaný. Tento staro-módní zákaz prý vymyslela dřívější generace, aby nám pokazila naši zábavu! Tento příkaz však nepochází z období před jednou nebo dvěma generacemi. Bůh ho vydal před 3000 lety. Nesesmilníš! Je součástí Božích přikázání, protože Bůh tento hřích nenávidí. Jestliže se v tomto bodu začneme proti Bohu bouřit, dostaneme se na špatnou cestu, která nás odvede z oblasti ochrany Ježíšovy krve. Mladý muž a mladá žena, kteří podle nové morálky žili „na hromádce“ odevzdali nedávno své životy Pánu. Radovali se, když zjistili, že jim byly odpuštěny hříchy. Po nějakou dobu však si mysleli, že mohou hřešit ještě dál. Jako mnoho dnešních mladých lidí byli i oni zajati životní filosofií, která schvaluje smilstvo a jiné formy vzpoury a modloslužby. Chvála Bohu, tato dvojice brzy spatřila to světlo a uzavřela manželství!

Někteří lidé dnes nemají žádný respekt před Božím Slovem. „*Ani nepokoušejme Krista, jako někteří z nich pokoušeli, a hynuli od hadího uštknutí;*“ /1 Korintským 10,9/. Bůh ukázal, jak velmi nenáviděl jejich neposlušnost. Když lid proti němu reptal, poslal anděla, který jich v jednom dni zahubil 23 000!

POZOR! „*verš12 Proto ať ten, kdo se domnívá, že stojí, dá pozor, aby nepadl. Nezachvátilo vás jiné pokušení než lidské. Ale věrný je Bůh, který vás nenechá pokoušet nad vaše možnosti, ale způsobí se zkouškou také východisko, abyste ji mohli unést. A proto, moji milovaní, utíkejte před modlářstvím. Mluvím jako k*

rozumným lidem; sami posuďte, co říkám. Kalich požehnání, který žehnáme - není to snad společenství Kristovy krve? Chléb, který lámeme - není to snad společenství Kristova těla? Vždyť jsme, ač mnozí, jedním chlebem, jedním tělem, neboť máme všichni podíl na tom jednom chlebu. Pohlédte na Izrael podle těla: nejsou snad ti, kdo jedí z obětí, účastníky oltáře? Co tedy říkám? Že modla je něco? Anebo, že modlám obětované je něco? Říkám spíše, že to, co obětují pohané, obětují démonům a ne Bohu. A já nechci, abyste byli účastníky démonů. Nemůžete pít Pánův kalich i kalich démonů; nemůžete mít podíl na Pánově stolu i na stole démonů. Anebo chceme Pána popouzet k žárlivosti? Jsme snad silnější než on? Všechno smím, ale ne všechno je prospěšné; všechno smím, ale ne všechno buduje. Nikdo ať nehledá svůj prospěch, ale každý prospěch toho druhého." /I K 10,12-24/.

Rozumíte teď, jak funguje smíření s Bohem? Bůh nikdy neschvaluje hřích, nýbrž chce, aby lidé všude slyšeli dobrou novinu a našli Boží moc, která by je osvobodila z hříchů. Jen ti, kteří Bohu odporují a jdou po vlastních cestách, dostávají se na tenký led, protože nedbali na výstražné znamení. Bůh nehledá důvody, aby nás zatratil, a proto také lidi varuje. Volání jeho srdce je: „chci tě zachránit a chci, abys měl život a to život plný hojnosti!"

POZOR! V Bibli, kde Bůh vysvětluje plán spasení a své přání zachránit člověka a přikrýt jeho hřích, je několik výrazných varovných signálů. Existence Božího plánu spasení nijak nezmenšuje důležitost těchto varovných signálů. Je Boží vůlí, abychom s ním chodili a žili pro něj. Platnost varování je však trvalá. Musíme je však vidět ze správné perspektivy. Lidé, kteří Boha milují a chtějí mu cele sloužit, jsou v něm skryti. Ale lidé, kteří Boha neberou vážně, jsou na cestě do záhuby. Lidé, kteří dodržují zákony, nejsou znepokojeni tím, že v hlavním městě je vězení, mohou klidně přijít za policistou, podívat se mu do očí, podat mu ruku a přátelsky ho pozdravit. Nemusejí se bát, protože nic zlého neudělali. Stejně tak k Bohu bychom měli mít upřímný poměr bez strachu!

POZOR! Dbejte na to, abyste neztratili smysl pro důležitost duchovních věcí!

Mnoho, mnoho křesťanů jde po cestě, která má název „lhostejnost"! Lhostejnost se dostavuje, když zapomínáme, jak důležité jsou Boží věci. Je charakterizována nedostatkem radosti v Bohu a duchovní energie. Lhostejnost z nás mluví, když říkáme: "Je jednodušší zůstat doma. Je těžké, nadchnout se a horlit pro Boží věci. Dnes mám hodně práce, nemohu jít do shromáždění!" Bůh má proti tomu správný prostředek: „*Nezanebávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.*" /Žd. 10,25/

Jste-li duchovně vyprahlí a přistihnete-li se při myšlence: „Teď zase musím jít do shromáždění. To je ale práce!" potom **POZOR! NEBEZPEČÍ! TENKÝ LED! VAROVÁNÍ! NEVĚRA!**

Bůh si přeje, abychom měli živé vědomí toho, co dělá. On je nadpřirozeným Bohem a chce, abychom věřili v nadpřirozené věci. Pokud se v tomto bodě držíte zpátky, dejte si pozor!

"Dejte si pozor, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha." /Žd. 3,12/

Možná jste měli dříve živý zájem o církve a práci pro Boží království, ale dali jste prostor duchu pochybnosti a nevěry. Tím jste se vzdálili Bohu, protože pochybování a nevěra jsou Boží nepřátelé. Pokud říkáte, že věříte v nadpřirozené věci a pro tuto svoji víru uvedete jen jeden důvod, kdežto proti máte 9 důvodů, pak jsou vaše slova prázdná. Chtěl bych vás varovat, že nevěříte. Aniž jste ochotni to přiznat, pochybujete v myšlenkách o Božích cestách. Je snadné být nezúčastněným pozorovatelem, který všechno sleduje z bezpečné vzdálenosti a říká: "Nerad bych se příliš angažoval. Raději chci zůstat neutrální." Ale neutrální území prostě neexistuje. Buď táhnete jedním nebo druhým směrem. Je třeba, abychom byli jako Petr a Pavel a někteří jiní učedníci, kteří Ježíše skutečně následovali a byli ochotni položit za Boží věc i svůj život! Jsem rád, že mohu říci, že v celých dějinách světa ještě nebyla taková doba, kdy by Boží lid byl vydán Bohu a jeho věci tak, jak je tomu dnes.

POZOR! „*Odpadlík (v srdci) se sytí svými cestami*" /Př. 14,14/. Odpadnutí od Boha začíná tím, že se zajímáte jen o věci, které se vás osobně týkají, a nestaráte se o Boží věci. To je také varování.

POZOR! „*Co tedy máme říci? Že máme dále žít v hříchu aby se rozhojnila milost?*" /Ř. 6,1/. Naše hříchy jsou z Boží milosti nádherně přikryty. To však neznamená, že máme povoleno hřešit. Boží milost jsme si nezasloužili ani nekoupili. Kdo si myslí, že si může dělat, co se mu zachce, rebeluje proti Bohu a bruslí po nejtenčím ledě!

POZOR! „*Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno.*“ /2 Kor. 6,1/ Boží milost je dar, který nemá být přijímán zbytečně, nadarmo. Pavel to připomíná ve spojitosti s učením o odpuštění hříchů a důrazně nás varuje. „*Toho, který nepoznal hřích, kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.*“ /2. K. 5,21/.

To pro nás Bůh udělal a můžete v tom spočinout. Zároveň však varuje, abyste tento dar neodložili kvůli světským radovánkám:

„*Jako spolupracovníci na tomto díle vás napomínáme, abyste milost Boží nepřijímali naprázdno, vždyť je psáno: V čas příhodný jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti přispěl na pomoc. Hle, nyní je čas příhodný, nyní je den spásy! Nikomu nedáváme v ničem příležitost k pohoršení, aby tato služba nebyla uvedena v potupu, ale ve všem se prokazujeme jako Boží služebníci.*“ /2 Kor. 6,1-4/ Haleluja!

Dejme tomu, že jste si právě koupili myčku na mytí nádobí do vaší kuchyně. Máte radost z toho, že přístroj je tak moderní a ušetří vám čas. Přečtěte si návod k použití, abyste myčku správně používali. Přitom objevíte štítek, na kterém je napsáno: „Pozor! V zájmu docílení nejlepšího využití stroje je třeba udělat následující...“ A teď si představte, že by vás napadlo: „Tento nový stroj nebudu doma raději mít, mohl by se porouchat!“ Jen na okamžik jste své oči spustili z výhod tohoto stroje a okamžitě se všechny výhody tohoto stroje ve vaší mysli zmenšily! Zapomněli jste na všechny výhody stroje a přehnali význam upozornění.

S Božími zaslíbeními a varováním je tomu podobně. Když přijmeme Ježíše a poznáme, kolik pro nás vykonal, jsme výhodami nového života nadšeni. Jsme si jisti tím, že Bůh zůstává věrný svým zaslíbením. Ve svém Slově nám dává neomezenou záruku! Nechybí však ani varování, které zde není zbytečné. Má nám však pomoci brát maximální užitek! Když se k železničnímu přejezdu blíží vlak, bliká červené světlo, abychom nejeli na koleje a nesrazili se s vlakem. Hasičský vůz nás varuje sirénou. Policejní auto nebo sanitka používá v naléhavých případech rovněž světelnou signalizaci. Tyto signály jsou pro ostatní účastníky provozu upozorněním, aby zajeli na stranu, aby nedošlo k nehodě. Nebo, když máme horečku, je to pro nás varovným znamením, že jsme nemocni, nakaženi. Všechny tyto signály jsou pro naše dobro. Totéž platí o Božích varovných signálech., Mají nás chránit před duchovním zahynutím, Bůh nás tak miluje, že všude, kde je to potřebné, umístil pro naši ochranu varovné tabule /signály/.

Kapitola X. Když Bůh řekne „Děkuji“

Velice se raduji z toho, že Bůh nás lidi tak miluje, že nás konkrétně vede a dává nám směr. Proto bych chtěl tyto pravdy s hlubokou odpovědností, kterou mi Bůh vložil na srdce, oznámit celému světu. Tyto pravdy většina z nás již zná, je jim však většinou věnována malá pozornost. Bůh na ně znovu zvláště poukázal tím, že je nechal oznámit anděly! Tyto moje zkušenosti, které Pán dovolil, nejsou prázdné sny a představy. Bůh mi při různých příležitostech mocně otevřel své Slovo.

Už při první návštěvě mluvil anděl o třech hlavních tématech. Prvním byl Boží charakter. Vysvětloval, jaký Bůh ve skutečnosti je, jaký je jeho vztah k člověku, a které věci jsou pro něj zvláště důležité. Druhým tématem byl náš vztah k Bohu, třetím pak poslední soud a potřebná příprava na něj! První poselství je obsaženo ve 2.kapitole této knihy /Dobrá zpráva pro vás a vaši rodinu/. Druhé poselství o tom, jak nás Bůh vidí, najdete v 8.kapitole /Smíření/. Zeptal jsem se tehdy: "Kde je to všechno v Bibli zapsáno?" Bůh odpověděl: „Zaznamenal jsem to v Nu. 23,21“ a zároveň podal vysvětlení, co to znamená. Oběť, do které tehdy Izrael vkládal svoji důvěru, byla předobrazem velké Kristovy oběti, ve kterou věříme. Na tomto základě byli přijati Bohem tehdy skrze tyto oběti.

Tolikrát jsem přečetl bibli, ale tuto nádhernou Boží pravdu jsem neviděl. Bůh vidí člověka jinak, než se člověk vidí sám. Bůh se dívá shora dolů skrze krev smíření a vidí nás čisté. My se vidíme z lidské perspektivy z pod tohoto oblouku. Téměř po každé, když Bůh se mnou mluvil, se o této pravdě zmínil. Bůh chce, abychom poznali, jaké postavení v něm máme. Pokud toužíme žít pro Pána a přijímáme jej jako Spasitele, je naše vina přikryta jeho krví! Bůh nás vidí skrze tohle přikrytí jako květiny a stromy které On sám zasadil. Vidí nás jako Krista, protože jsme přijati, jsme zahaleni do jeho lásky. Proto smíme pokojně a s důvěrou čekat na den, o němž psal apoštol Pavel: „*Proto také všechno snáším a nestydím se vydávat svědectví, neboť vím, komu jsem uvěřil. Jsem přesvědčen, že on má moc chránit co mi svěřil, až do onoho dne.*“ /2 Tim. 1,12/. Tento nádherný den bude dnem naší odměny! Měli bychom dobře znát věci, které jsou před Bohem důležité, aby se staly práva tak důležité nám. Bohu záleží především na lidech. „*Zdalipak půst, který já schvaluji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému,*

přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi?" /Iz. 58,6-7/

V těchto verších nám Bůh dává najevo, že chce, abychom měli zájem o věci, o které se On sám zajímá, co je pro něj důležité, a to jsou lidé! „*Abys lámal lačnému chléb svůj, a chudé vypověděné, abys uvedl do domu? Viděl-li bys nahého, abys jej přioděl, a před tělem svým, abys se neskrýval.*” Bůh nám dává vnitřní obrázek svého srdce. Mluví o věcech které jsou OPRAVDU důležité! Anděl řekl, že my lidé děláme mnoho „dobrých“ věcí, potřebných věcí, věcí tohoto života, věci, které je potřeba dělat, které však nemají věčnou hodnotu. Možná, že jsou to činy neodmyslitelné od našeho denního života, ale nebudou mít trvání do věčnosti. Zvlášť se anděl zmínil o jistých knihách, které samy o sobě jsou cenné, na kterých lidé pracují po celý život, ale které se nedotýkají potřeb člověka. Zpěv, pokud se nedotýká potřeb života, je jen dočasný a nemá trvalou hodnotu. I kázání, takové kázání, které poskytuje mnoho vzácných informací, a mají úspěch u ZÁSTUPU lidí, neslouží samo o sobě k POTŘEBĚ a bídě lidí! Taková kázání mohou snad ukázat na jistý směr nebo poskytnout námět. Trvalou hodnotu však nemají. S našimi církevními budovami je tomu podobně. Slouží dobrému účelu, ale Bůh může působit i bez nich. V nebi má stejně příbytky, které daleko předčí i ty naše nejlepší.

Anděl se také zmínil o **kampaních na „dávání“**. Daruje-li někdo peníze jen proto, aby získal uznání, ztrácí odměnu, kterou by měl v nebi. Lidé selhávají v misijní činnosti, protože očekávají uznání. Je v pořádku, pokud je třeba, aby lidé byly motivováni k dávání, ale tento druh dávání nebude zaznamenán v Boží knize. On chce dávání ze srdce! Anděl shrnul celou tuto zvěst takto: „Tyto činnosti mohou v tomto životě uspokojovat, ale nevytrvají na věky.“ Když jsem se pak ptal: „Co tedy vytrvá?“, odkázal mne na text Filip 4,17-18, kde apoštol Pavel napomíná sbor, aby dávali, protože chtějí dát. Neměl zapotřebí jejich darů, ale hledal jejich plody, *„aby vám to bylo bohatě připočteno“*. Až budou stát před soudnou stolicí Kristovou, bude zjeveno, že tito lidé vykonali něco zvláštního, a to ne pro odplatu zde na zemi, ale pro Pána. Ježíš se modlil /J. 15,16/, aby plody našeho života vytrvaly. Protože nás Bůh miluje, chce, abychom přinášeli ovoce, které bude na věky zaznamenáno v jeho knize!

Jsem si jist, že tento služební anděl byl se mnou již mnohokrát před tím, ikdyž jsem ho neviděl. Mezitím, co jsem ležel v nemocnici již před mnoha lety, mezitím co jsem byl velmi, velmi nemocný, slyšel jsem hlas. Tento hlas říkal téměř každý den: „Posilni ty věci, které zůstávají.“ Dnes mluví o té stejné věci. On chce, abychom posilnili ty věci, které zůstávají na věky. My lidé jsme Bohu zvlášť milí. Kdo chce vědět, kde bydlí Bůh, ať, se podívá tam, kde žijí lidé. Bůh přebývá všude tam, kde je lidská bída a různé zranění. Bůh vzal na sebe bídu a problémy každého člověka a chce pomáhat. Až dojdeme i my tak daleko, že nám nebude lhodstojná žádná lidská potřeba a vezmeme si do srdce někoho a vskutku naplníme jeho potřebu, tehdy teprve bude něco zaznamenáno do naší knihy v nebi. Ostatní věci mohou pomoci, ale to ovoce, které On chce je tvoje osobní láska, tvoje osobní pomoc, a tvůj osobní zájem. Tam, kde vidíme někoho v nouzi a naše vlastní srdce doslova trpí spolu s ním, tehdy opravdu máme zájem!

Nedávno jsem se ptal dětí v našem sboru, jak si představují Ježíše. Zde jsou některé odpovědi:

„Ježíš je takový, že ti strašně moc rád pomáhá.“

„Vím, že by mi dal najíst, kdybych měl hlad.“

„Kdybych onemocněl, chtěl by mě uzdravit!“

„On tě miluje!“

Takto malé děti rozumí poselství od Boha. Boží vůlí je, abychom se podobali Ježíši a Ježíše bylo možno nalézt vždy tam, kde lidé prožívali nějakou potřebu.

Anděl mi také předal poselství, týkající se našich rodinných vztahů. Ne to, co DĚLÁME pro naši rodinu, ale to čím JSME pro naši rodinu. To, čím pro nás rodina je! Možná nás někdo z rodiny rozhněval, nebo využil, či obelhal. Naše trpělivost byla u konce a my jsme s ním už nechtěli mít nic společného. Je ale nutné ukázat mu Boží charakter, milovat ho, a být mu nápomocen, jak je to jen možné. Toto je Boží přirozenost. Toto samozřejmě neplatí jen o naší pozemské rodině, ale zároveň o Boží rodině. V Galatským 6,10, je psáno, že Bůh touží, abychom konali dobro všem lidem a zvlášť členům rodiny Boží. On chce, abychom reprezentovali Ježíše, a abychom byli, jako je On. To je to, co je zaznamenáno na našem nebeském kontě. Můžeme dělat společnost osamělému člověku! Můžeme pomoci tomu, kdo je nějak raněn! Můžeme pomoci někomu, kdo je plný

zklamání! Ježíš řekl: „*Co jste učinili jednomu z těchto mých nejmenších bratří, mně jste učinili.*“ /Matouš 25,40/ Tohle jsou ty skutky, které jsou zapsány do naší knihy.

Anděl řekl, že je důležitější být jako Ježíš v tom, že naplňujeme oblasti lidských potřeb, než jen dávat svědectví lidem o spasení. To mě opravdu překvapilo. Přivykli jsme si příliš na myšlenku že pro Boha nic ve skutečnosti neděláme pokud nejdeme vydávat svědectví a dovedně používat Slovo. Ale tento anděl mi řekl: „**Pomůžeš-li člověku, staneš se mu živým Slovem. Tím mu říkáš: "Já tě mám rád a Bůh tě má také rád!"**“ To neznamená, že se vyvýšíme na úroveň Ježíše, to jednoduše znamená, že Ježíš žije svůj život skrze nás.

Staneme se pro ně slovem, které je živé, ne mrtvé, ne tištěné slovo, ale živé slovo. Všichni tak můžeme žít. Je to důležitější a působivější, věrohodnější než pouhé svědectví slovem, citování biblických pravd nebo dokonce vyučování ve sborech. Na místo svědectví slovem, se STANEME svědectvím toho, co Ježíš opravdu je. Tohle může dělat každý! Není k tomu zapotřebí žádného zvláštního nadání, abychom si hromadili poklad v nebi. Na zemi existuje tolik různého utrpení a bídy, že každý křesťan má každý den příležitost přispět nějakým obnosem na nebeské konto! Když se o ně staráme, tehdy jim přinášíme Boží srdce na místě jejich potřeby. Když tohle pro Boha děláme, něco jde na náš účet! Mezitím, co čekáme na příchod Ježíše, vyjděme a naplníme naši knihu, nikoliv pro tento určitý důvod, ale dělat to proto, že tímto směrem bije Boží srdce pro lidi. Když jsme mu dostatečně blízko, budeme se také tak cítit. Věci, které děláme v kvůli jeho lásce a jeho Duchu v nás, jsou umístěny na naše konto v archivech nebe!

V Mt 25,35-40 Ježíš říká, že sloužíme doopravdy Jemu, dáme-li hladovému najíst, žíznivému napít apod. Návštěva v domově důchodců a povzbuzení člověka, který je v depresi, několik hodin věnovaných dítěti, jehož matka je velmi unavena. Ikdyž jsme sami unaveni, ale řekneme: „Chci ti s tímto břemenem pomoci,“ a nehledíme k odměně, tehdy toto děláme jakoby pro Ježíše. Tyhle skutky jsou zaznamenány v té knize! Budeme dělat to, co dělal Ježíš, když ukážeme laskavost jednotlivcům tím, že jim pomůžeme pocítit jejich vlastní hodnotu, když byli ubytí a jsou v depresi, když jejich vlastní hodnota a jejich sebeúcta byla rozdracena.

Bůh se o lidi stará. Ta jediná cesta, jak lidé poznají, že se o ně stará, je skrze tebe a mne. Proto je tak pro nás důležité poznat, jaký On je. Bůh řekl, abychom se nechlubili majetkem, moudrostí, mocí, nebo jinými věcmi tohoto světa, ale abychom se chlubili v tom, že známe Boha, v tom že On je Bohem spravedlnosti a Bohem plným laskavosti. Lidé jsou často zmateni myšlenkou, že pro Boha lze něco udělat jen tehdy, je-li provedeno vše obzvláště duchovně. Může být těžké sloužit někomu duchovně. Ale není těžké pomoci v ostatních oblastech nouze - tělesné, materiální nebo emocionální. Ježíš vždy sloužil jak duchovním, tak i materiálním potřebám.

Uvedu příklad. Jednoho dne přišel ke mně do kanceláře homosexuál. Osobně tuto nepřirozenost naprosto nenávidím a během hovoru jsem musel velmi bojovat sám se sebou, protože onen člověk ani nechtěl, abych se s ním modlil a dokonce ani nechtěl uznat, že musí být od homosexuality osvobozen. Neměl již delší dobu nic k jídlu a byl hladový. Musel jsem si klást otázku: „Co by na mém místě udělal Ježíš?“ Věděl jsem, že Ježíš miluje hříšníka a nenávidí hřích. Totéž tedy platí i pro mne. Odvrátil jsem zrak od temnoty v jeho životě a zjistil jsem, že je to také Boží tvor. Vždyť ten člověk má hlad!

Ježíš řekl: „Má-li tvůj nepřítel hlad, dej mu najíst.“ V tomto případě to bylo pro mne opravdu velice těžké, protože jsem přitom musel myslet na lidi, kteří by si zasloužili pokrm daleko více, než právě tento člověk. Řekl jsem tedy: „Vím, jak žijete. Nemůžete váš hřích zakrýt, ale jste hladový, a Bůh chce utišit váš hlad a stejně tak i já.“ Potom jsem mu dal najíst.

Neudělal jsem to proto, abych si u Boha něco vysloužil, ikdyž vím, že takový skutek je v nebi zapsán. Nemyslel jsem na odplatu, ale cítil jsem působení ve svém srdci skrze Ducha svatého, On vám dává lásku k lidem a to je váš motiv. „*Ovocem Ducha je pak láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, krotkost, zdrženlivost.*“/Galats. 5,22/ Tyto Boží vlastnosti chce Bůh skrze nás zjevit lidem. Přál bych si abych již mnohem dříve věděl co Bůh k lidem cítí a jak moc je miluje. Když Ježíš chodil po zemi, hledal lidi v nouzi, a stále je hledá. Má mnoho poslů, kteří chodí kolem, a on jim říká, „Chci se dostat tam kde je potřeba.“ Když jsme s láskou připravili jídlo pro někoho kdo je nemocný a rozzářily jsme jejich den tím, že jsme se postaraly, potom bylo něco zapsáno v té knize.

Je také velmi důležité, abychom milovali ty, kteří nepatří do Boží rodiny. K lásce patří také pomáhat vdovám a sirotkům, kteří nemají kam jít se svými problémy. Bůh skrze anděla pověděl: „Tohle je čistá a neposkvrněná zbožnost, mající věčnou hodnotu a bude zaznamenána v archivech nebe.“

Pamatuji si na některá ta evangelizační poselství pekla, ohně a síry, ze kterých se lidem ježily vlasy na hlavě, snažíc se vystrašit lidi proto, aby šli do nebe. Slyšel jsem, jak jeden muž řekl: „Bůh bere všechny hříchy, které má v rezervě proti tobě a drží ti je nad hlavou a to pro to, abys šel správným směrem!“ Potom hromově pokračoval: „Budeš se muset setkat tváří v tvář s každým svým hříchem, protože jsou všechny zapsány ve tvé knize v rezervě. V den soudu ti Bůh ukáže velkou obrazovku a promítačku a ukáže všechny tvoje hříchy světu a

to i tvojí rodině a přátelům." Potom řekl: „vše špatné co jsi kdy udělal před tím než jsi byl spasen je odpuštěno, ale všechno co jsi kdy udělal po té, co jsi byl spasen je drženo v rezervě proti tobě."

Lidé se doslova kroutili v lavicích, když takové poselství slyšeli, a zdálo se, že někteří lidé byli pohnuti směrem k Bohu. Ale Chvála Bohu, není to pravda!

Když mě anděl dával toto poselství, řekl, že je to v rozporu a v protikladu s charakterem Božím. Když vyznáš svůj hřích, On ho zničí, vymaže ho a říká, že už na něj nikdy nevzpomene. Pokud jsi byl sveden k tomu, aby jsi věřil, že v ten slavný den soudu bude proti tobě vyneseno spoustu odsouzení, pak mám pro tebe dobrou zprávu! Tímto způsobem se to jednoduše nestane. Bude to PŘEKRÁSNÝ den, kdy, místo odsouzení, BŮH ŘEKNE: „DĚKUJI!"

Naším základem je Kristus, který se nemění. Tvoje víra a důvěra v Ježíše tě klade na základ, který nemůže být nikdy zničen. Pak vám Bůh poví, že vše, co děláte podle Ježíše, bude mít věčnou hodnotu.

Evangelista Lukáš /3,17/ nám říká, že Bůh v onen den oddělí zrna od plev. I ve vašem životě Bůh hledá jen cenné zrno. Anděl doslova řekl: „Bůh se nezajímá o plevy." **Bůh ve vašem životě musí odstranit plevy, aby zůstalo to, co je dokonalé, to co je jako Ježíš.** Vše o co se zajímá, je uvnitř. On chce to malé jádro a proto odstraní slupku a uvnitř najde ten život, který zůstane navěky! Haleluja!

V 1Korintským 3,12-13 mluví Pavel o věčném základě: „*Zda někdo na tomto základě staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, slámy – dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni, a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka.*" Tyto verše popisují oddělení a spálení plev. Zjeveno bude jen to, co bylo v našem životě hodnotné a cenné, co zůstane na věky. Před soudnou stolicí Kristovou pomínou všechny věci tohoto života, ale věřící obdrží toho dne velkou odplatu. Bůh vysloví svému lidu pochvalu. Na soudu pro věřící nezazní žádná káravá slova odsouzení k nikomu, protože všechen trest vytrpěl Pán Ježíš skrze svoji smrt. Tak jako světlo nebe před námi začíná žhnout, a věci této země se začínají rozpouštět a odpadávat, tehdy se ukáže tělo věřících ze všech různých vrstev duchovního růstu a duchovního života. Všechny ty věci, které jsou pomíjející, pomínou, a ti kteří se Bohu zalíbili, budou stát na tom pevném základě v Božích očích!

Bůh se na tento den obzvláště těší! Apoštol Pavel o tomto dni píše: „*Jsem přesvědčen, že On má moc ochránit, co mi svěřil, až do onoho dne.*" Pokračuje dál v 1 Korintským 4:5, kde říká: „*1. Korintským 4:5 Proto nic nesudte předčasně, dokud nepřijde Pán, který osvítl i věci skryté ve tmě a zjeví úmysly srdcí. A tehdy se KAŽDĚMU dostane POCHVALY OD BOHA!*"

Každý, uslyší tato slova: „Děkuji, děkuji! odvedl jsi dobrou práci!" Někteří z nás pracují více, jiní méně, ale KAŽDÝ uslyší slovo pochvaly. „Pak KAŽDÝ obdrží od Boha slovo pochvaly." Apoštol Pavel řekl, že onen den to jasně ukáže. Všechno dobré, co Bůh zaznamená o vás, bude v tom slavném dni zveřejněno. A protože Bůh nedělá nic bezvýznamného, tak víme, že to pro něho znamená hodně, až vás uchopí za ruku, pohledí vám do očí a řekne vám přímo do tváře: "Děkuji! Děkuji za vše, co jsi pro mne vykonal!" Každý Křesťan uslyší tato slova: „Děkuji! vykonal jsi dobrou práci!" Ze svého lidského hlediska nemohu pochopit, že by se mi kdy Bůh chtěl poděkovat. Nikdy nezapomenu na ten uctivý moment kdy mne anděl ujistil, že v onen slavný den pro lásku Boží, která je mimo schopnost mého chápání uslyším tato slova: „Děkuji, Rolande Bucku!"

Žádal jsem anděla, aby mi blíže vysvětlil co je myšleno slovy „*věci skryté ve tmě* a ...úmysly srdcí*" a toto byla jeho odpověď: „Bůh osvětlí svým světlem skryté koutky srdce těch, kdo mu sloužili z lásky, nikoliv z touhy po lidské chvále. Proto uslyší Boží dík také za skryté věci." To se netýká zlých činů. **Anděl to uvedl jako krásné, ale skryté věci, které jiní lidé nevěděli o vašem životě. Bůh vám pak řekne dobré věci o vás samotných, o nichž jste nevěděli ani vy sami!** Vždyť on zná také vaše myšlenky, a všechny dobré myšlenky jsou hodné chvály!

(* pozn. překl. *Matouš 10:27 Což vám pravím ve tmách, pravte na světle, a co v uši slyšíte, hlásejte na domích.*“ Tohle dosvědčuje pravdivost těchto slov anděla.)

Nevím kdy Ježíš přijde! Bylo by krásné, kdyby mi to anděl mohl povědět, ale to právě nemohl. Před našima očima se však rychle odehrávají události, které ukazují na jeho příchod a právě andělé vše připravují, odstraňují překážky. Bůh dnes působí na lidi mnohem intenzivněji než dříve. Mnoho lidí ještě bude zachráněno a obrátí se k Bohu, když uvidí, že křesťané plní Boží příkaz a snaží se jim pomoci v jejich nouzi a potřebách. Tímto způsobem to jde mnohem lépe, než když chceme lidi přinutit, aby přišli ke Kristu. Lidé jsou duchovně hladoví a touží po někom, kdo by se jim stal slovem tělem učiněným. A to právě může každý křesťan i bez zvláštního vzdělání, všichni máme schopnost vyzařovat Boží lásku. Když víš, že tě Bůh jednoho dne pochválí, nemáš takový pocit že by jsi chtěl najít někoho v potřebě a pomoci mu?

Ve všech poselstvích předaných anděly, kladl Bůh zvláštní důraz na naše rodinné vztahy. Možná máte i ve své rodině někoho, s nímž jste už dlouho nemluvil. Zavolejte mu a řekněte mu třeba: „Už se těším na nebe! Tam bude náš vztah úplně uzdraven, protože Bůh má v úmyslu přivést k sobě celé rodiny.“ Často je pro nás velmi těžké mluvit právě s vlastními příbuznými, ale právě jim je snadněji praktické ukázat Ježíšovu lásku. Co tento svět potřebuje je Ježíš! Jen letmý pohled na Něj, a to je možné skrze nás.

Poslední věc, kterou mi anděl řekl, na toto téma bylo, že půjdeme-li na místě Ježíše a budeme se starat o odstranění nouze bližních, postará se Bůh také o naše opravdové touhy. Anděl tím mínil, abychom pochopili a prakticky vyzkoušeli Boží vůli, jak je zapsaná v Izaiáši 58. Stojí to tam přesně tak, jak to řekl anděl:

„Zdalipak půst, který já schvaluji, není toto: rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidiš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi? Tehdy vyrazí jak jitřenka tvé světlo a rychle se zhojí tvá rána. Před tebou půjde tvá spravedlnost, za tebou se bude ubírat Hospodinova sláva. Tehdy zavoláš a Hospodin odpoví, vykřikneš o pomoc a on se ozve: Tu jsem! Odstraníš-li ze svého středu jho, hrozící prst a ničemná slova, budeš-li štedrý k hladovému a nasytíš-li ztrápeného, vzejde ti v temnotě světlo a tvůj soumrak bude jako poledne. Hospodin tě povede neustále, bude tě sytit i v krajinách vyprahlých, zdatnost dodá tvým kostem. Budeš jako zahrada zavlažovaná, jako vodní zřídlo, jemuž se vody neztrácejí.“ /Iz 58. 6-11/

Když spravedlivým životem ukážete světu, že ve vás žije Ježíš, nechť z vás poselství o spasení v Ježíši neustále vyvěrá jako z pramene, jako z dobře zavlažované zahrady. Tak to dělal Ježíš. Nikdy nezapomínal na duchovní potřeby člověka. To bychom měli mít vždy na paměti! Uspokojení obou potřeb, hmotných i duchovních, je životně důležité! Kdykoliv se staráme o lidi a ukazujeme jim Boží lásku, Bůh to zapisuje do nebeského archivu a díky tomu každému z nás za to řekne, „DĚKUJI!“ Lidským rozumem to ovšem nelze pochopit. Je to však pravda. Onoho dne nás Bůh srdečně přivítá a řekne: „Dobře jsi pracoval, služebníku dobrý a věrný. Děkuji!“

Kapitola XI. Služba na Filipínách

Člověk má zvláštní pocit když sedí před odletem do ciziny na letišti a ptá se, jak asi bude jeho pobyt v zahraničí probíhat! Zrovna tak jsem se cítil jednou v sobotu večer na letišti v San Francisku. Byl jsem doslova přinucen, abych na Filipíny odletěl.

Týden předtím jsem se setkal s andělem Gabrielem. Mluvil se mnou o službě, kterou tam mám konat a ujistil mě, že cesta byla naplánována samotným Bohem. Dal mi jména lidí, na které působil a řekl, že je tam v každém případě potkám. Všichni z nich nebyli důležití pro moji misijní službu, ale jejich jména mi měla potvrdit, že tato služba je od Boha, že se nejedná jen o návštěvu! V San Francisku jsem musel čekat 6 a půl hodiny, protože letadlo mělo odletět až o půlnoci. Asi v 23.00 hod. jsem si vyzvedl místenku a posadil se v hale, abych pozoroval kolemjdoucí lidi. V duchu jsem byl plně naladěn na sledování Božího působení a plný očekávání dalších událostí! Vedle mne bylo volné místo, na které se brzy posadil mladý Filipínek. Měli jsme spolu zajímavý rozhovor, a pak po nástupu do letadla jsem zjistil, že tento člověk sedí zase vedle mne! Hned jsem probíral jména na seznamu, který mi dal Gabriel. První jméno bylo SARIANO. Nadechl jsem se a zeptal se mladíka, zda se jeho jméno vyslovuje S-a-r-i-a-n-o. Měli byste vidět jeho překvapení! Velmi ho zmátlo, že znám jeho jméno a rozhlížel se kolem sebe, zda jsem odněkud jeho jméno nepřečetl. Když nic nezjistil, rychle vstal a vyhledal si jiné volné místo, protože letadlo nebylo plně obsazené. Tak jsem pro sebe získal dvě sedadla, na nichž jsem mohl spát až do příletu na Havaj. Před odletem z Havaje hosteska oznámila, abychom obsadili rezervované místo, protože do letadla přijdou noví cestující. Mladý muž se neochotně vrátil na své místo vedle mne. Chtěl jsem ho uklidnit, aby se necítil nepříjemně po zbývajících 10 hodin letu. Prostě a upřímně jsem mu řekl, že znám jeho jméno, protože mi ho dal anděl Gabriel. Když jsem mu to řekl, zase hleděl, kam by utekl! Nebylo však už žádné prázdné místo, takže musel zůstat. Vysvětlil jsem mu, že Bůh ho miluje, že tato cesta není pouhou dovolenou, neboť byl Bohem zvolen k tomu, aby přinesl své rodině dobrou zprávu. Ujistil jsem ho, že Bůh zná celý jeho život a že o něj po celý život pečuje.

Odpověděl: „Jak mě může Bůh znát? Já ho neznám. Chodím ke knězi, který možná Bohu o mně něco řekne, ale osobně Boha neznám.“

Vysvětlil jsme mu, že Bůh ho zná a naplánoval tuto cestu. Bůh mi dokonce řekl jeho jméno a postaral se o to, aby seděl vedle mne, přestože v letadle je 300 míst! Když jsem mu to všechno vyprávěl, překvapeně na mne hleděl.

„Opravdu myslíte, že má o mě Bůh zájem? vždyť má přece spoustu práce! Může se skutečně starat o někoho, koho ani nezná?“

Odpověděl jsem: „Jistě, jste sice bezvýznamný člověk a Bůh je tak veliký, ale On vás přesto miluje a chtěl by, abyste se mu vydal. Tím mu můžete ukázat, že jste mu za jeho lásku vděčný.“

Tento mladý muž hned na místě přijal Ježíše jako svého Pána a Spasitele! Pak řekl nadšeně: "Musím vám vyprávět něco o svém otci a svojí rodině. Otec se často díval do noční oblohy a říkal: „Někde přece musí být Bůh, jen kdybychom jej mohli najít!" a pokračoval: „Vrátím se k němu a řeknu mu, že má pravdu. Existuje skutečně Bůh a já jsem jej našel.“

Vyptával jsem se ho ještě trochu na jeho rodinu. Myslel jsem, že ke své rodině počítá jen nejbližší příbuzné. Vysvětlil mi: „Moje rodina bydlí v takovém malém seskupení. Když jsem před 13ti lety vycestoval do USA, měla moje rodina asi 400 členů. Nevím, kolik jich je dnes - pravděpodobně 700 nebo víc, ale všem oznámím tuto dobrou zprávu! Všichni se dovědí, že Bůh je osobně miluje!" Ještě více mne nadchlo, když připojil: „Andělé se o mne zajímají, nemyslíte snad, že se zajímají také i o moji rodinu?. Co myslíte, mohu to říci i jim?“

„Ale ovšem, to je vašim úkolem od Boha. Bůh tak miluje vaši rodinu, že mi řekl vaše jméno. Vracíte se domů jako Boží vyslanec.“

Byl velmi pohnut. Podíval se mi zpřímá do očí a řekl: „To je nejdůležitější úkol, jaký jsem kdy měl." Věděl, že se muselo stát něco zvláštního, neboť jeho jméno bych se bez Božího zjevení nikdy nemohl dozvědět, a z tohoto mladého muže se hned stal misionář! Tato cesta na Filipíny byla jednou ze 120 událostí, které mi Bůh předem napsal, ale pozvání od bratří z Filipín jsem dostal teprve dva měsíce před datem svého odjezdu. Náklady na cestu jsem odhadl na 1730 dolarů. Jak mi Bůh opatří tolik peněz najednou? Odpověď jsem zjistil velmi brzy, neboť hned příštího dne jsem obdržel šek na částku přesahující 1730 dolarů od někoho, od něhož bych něco takového nečekal!

Gabriel přišel ke mně do kanceláře, aby mi dal některé pokyny pro službu na Filipínách. Vypadal velmi vážně a stále přecházel sem a tam, téměř to vypadalo jako by ho něco znepokojovalo. Řekl že Bohu dělá starosti, že lidé slyší poselství o tom že máme jít do celého světa ale potom že znovu usnou. Tato cesta nebyla pouze nějakou ojedinelou věcí v určitém momentu, ale byla zahrnuta do Božího rozvinutého plánu.

Gabriel řekl, že poselství pro Filipíny najdu v 96.Žalmu a v prvních dvou verších 97.Žalmu: „*Zpívejte Hospodinu píseň novou, zpívej Hospodinu celá země! Zpívejte Hospodinu, dobrořečte jeho jménu, zvěstujte den ze dne jeho spásu, vypravujte mezi pronárody o jeho slávě, mezi všemi národy o jeho divech, neboť Hospodin je velký, nejvyšší chvály hodný, budí bázeň, je nad všechny bohy. Všechna božstva národů jsou bůžci, ale Hospodin učinil nebe. Před jeho tváří velebná důstojnost, moc a lesk ve svatyni jeho. Lidské čeledi, přiznejte Hospodinu, přiznejte Hospodinu slávu a moc, přiznejte Hospodinu slávu jeho jména! Přineste dar, vstupte do nádvoří jeho, v nádheře svatyně se klaňte Hospodinu! Svíjej se před ním celá země! Říkejte mezi pronárody: Hospodin kraluje! Pevně je založen svět, nic jím neatřese. On povede při národů podle práva. Nebesa se zaradují, rozjásá se země, moře i s tím, co je v něm, se rozburácí, pole zazní jáсотem, i všechno, co je na něm. Tehdy zaplesají všechny stromy v lese vstříc Hospodinu, že přichází, že přichází soudit zemi. On bude soudit svět spravedlivě a národy podle pravdy. Hospodin kraluje! Zajásej, země, raduj se, ostrovů množství! Oblak a mrákota jsou kolem něho, spravedlnost a právo jsou pilíře jeho trůnu.“*

Neděle byla neobvyklým dnem. Moje první bohoslužby byly v hotelu Holiday Inn a byly součástí Mezinárodní Hotelové Služby, což je celosvětová organizace. Sál byl plný lidí, kteří vypadali jako lidé s vysokým společenským postavením. To mě velmi zajímalo, protože jsem si představoval, že Filipíny jsou velmi chudé a evangelium je zde třeba kázat těm nejchudším. Právě tyto první bohoslužby se však konaly v jedné z nejkrásnějších budov, jaké jsem kdy viděl. Všichni muži měli obleky a vázanky, ženy krásné šaty. Dlouhé černé vlasy měly upraveny do bohatého uzlu. Vypadali tak civilizovaně, že bych si mohl myslet, že jsem přiletěl jen do jiného amerického města! To vůbec neodpovídalo mým představám o Filipínských ostrovech!

Večer jsem vedl druhé shromáždění ve „Sboru víry“ v Manile. Tam už jsem neviděl nic z bohatství, které jsem viděl dopoledne, zato však mnohé lidi, kteří i přes svoji chudobu milovali Boha z celého srdce. Sál je v městské čtvrti, kde vládne násilí a zločin. Před každým oknem byla mříž jako ve vězení. Jaký rozdíl oproti nádheře, kterou jsem viděl dopoledne!

Zpočátku jsem nocoval v domě pro hosty Wycliffových překladatelů. Je to velký komplex budov, kde se může ubytovat až 70 hostů. Tam jsem se s těmito milými lidmi seznámil a sloužil jim. Zasvětili celý svůj život studiu jazyků kmenů, které neznají abecedu a překládají Bibli do těchto jazyků. Bůh mi dal příležitost setkat se snad s nejdůležitější skupinou lidí, kteří chtějí přinášet evangelium vzdáleným kmenům. Byli zde lékaři, letci, profesori, učitelé a jiní pracovníci, kteří spojili své síly k evangelizaci obyvatelstva ostrova.

Během večerních bohoslužeb jsem mluvil se skupinou misionářů o návštěvách andělů. Během rozhovoru jsem zjistil, že je to pro ně úplně nové a mohlo by jim dělat potíže toto přijmout. Bůh to však věděl také a věděl přesně co má dělat se situací! Během následujících modliteb ucítil vedoucí biblické školy na svém rameni silnou ruku. Myslel, že někdo na něj vložil ruku, aby se s ním modlil. Zvědavě se ohlédl, ale nikdo tam nebyl! Pak řekl shromážděným: „Je to pravda! Je to pravda! Bůh poselství potvrdil! Nevidím sice žádného anděla, ale vím docela přesně, že na moje rameno položil ruku!“ Zůstal pak se svojí ženou po celou noc vzhůru a mluvil ještě o tom, že cítil na svém rameni Boží ruku. Gabriela jsem zde neviděl, ale věděl jsem už, že si sem našel cestu! Na tomto místě jsem obdržel seznam shromáždění, která jsem měl na Filipínách vést. Vadilo mi, že jsem měl všech 7 dní prožít jen ve dvou sborech. To bylo velmi překvapující, protože plánování cesty jsem přenechal filipínským bratřím. Ptal jsem se, proč musím tak daleko cestovat, abych jen tak málo dělal! Kdybych měl mluvit jen ve dvou sborech, to jsem přece mohl vykonat i v Idaho!

Bavil jsem se s lidmi, kteří byli v domě pro hosty Wycliffovy školy. Vyprávěli mi napínavé příběhy o životě mezi kmeny, kde nikdo nezná anglicky. Mnoho kmenů je ještě úplně primitivních, nosí jen zástěru a střílejí otrávenými šípy. To mě zaujalo. Měl jsem pocit, že tato skutečnost mě povede jistým směrem. Také tomu tak později skutečně bylo, ale jinak, než jsem myslel! V pondělí jsem se setkal s jedním lékařem, jedním profesorem a dvěma letci. Právě se vrátili z Mindanao, kde byl před půldruhým rokem objeven nový kmen žijící uprostřed džungle. Profesorovi se podařilo navázat s kmenem první kontakt a způsob, jak se mezi sebou dorozumět. Když jsem těmto mužům vysvětlil, že Bůh mě poslal na Filipíny, hned řekli: „Původně jsme si zde chtěli trochu odpočinout, ale vlastně žádný odpočinek nepotřebujeme. Vraťme se zítra zpět a půjdete s námi! Jistě je v tomto Bůh!“ Byl jsem touto myšlenkou úplně nadšen. Pak jsem si však uvědomil, že byla neproveditelná, protože jsem měl jiné povinnosti. Přemýšlel jsem, jestli by to přece jen nějak nešlo zařídit, abych mohl letět. Misionáři měli malé letadlo, ve kterém by mě mohli dopravit na letiště v blízkosti kmene, odkud by mě do džungle dopravili vrtulníkem. Ti muži stále opakovali: „Chceme, abyste šel!“ Ale nešlo to, protože jsem se zavázal k jiným službám!

V pondělí večer jsem šel do postele a přitom jsem si pomyslel: „tentokrát jsem zklamal! V Božím plánu bylo, abych tomuto nově objevenému kmeni pomohl, a já jsem propásl šanci! To už se teď nemůže změnit, protože všechny ostatní bohoslužby už byly oznámeny!“ Bylo tam horko a dusno, takže jsem nemohl dobře spát. Trápily mě myšlenky. Potýkal jsem se s tímto problémem až do dvou hodin ráno. Než jsem k ránu usnul, úplně jsem zmačkal prostěradlo.

Asi ve 4 hod. ráno jsem se vzbudil, protože se v mém pokoji rozsvítilo světlo. Dům pro hosty byl velmi jednoduše zařízen, v každém pokoji byly dvě lůžka. Když jsem se podíval ke druhé posteli, uviděl jsem na ní sedět anděla Gabriela s druhým andělem Chrionim, který ho normálně doprovází. Byl jsem ještě v polospánku a řekl jsem: „Jak jste mě zde našli?“ Za normálních okolností bych anděly takto neoslovil, ale byl jsem tak unaven, že jsem v tom okamžiku zapomněl na důstojnost těchto Božích poslů.

Gabriel řekl: „To pro nás nebyl žádný problém, vždyť jsme pro tebe naplánovali, abys byl tady! Měli jsme pro to také dobrý důvod, totiž, aby ses dostal mezi lidi a srozumitelně jim vyřídil poselství. Oni ho pak ponесou do své oblasti.“ Hned jsem se cítil lépe a Gabriel pokračoval: „Přišli jsme, protože Bůh viděl, že se obáváš, že zde budeš ztrácet čas. Nedělej si však žádné starosti s plánem cesty. Bůh už všechno naplánoval. Každý člověk, se kterým se zde setkáš, je vyvolený Bohem a má slyšet to co máš říci.“

Bylo pro mě povzbuzující vědět, že každé moje setkání s lidmi bude v Božím plánu. Přestal jsem si dělat starosti. Začal jsem vyhlížet lidi, které mi Bůh pošle. Byl jsem v pokušení udělat něco sám, ale to by nebylo správné. Snad bych pak někam šel, místo abych počkal, co chce činit Bůh! Během mého pobytu v Manile jsem měl kázání na Teologické akademii pro Dálný východ. Uvědomil jsem si, že tyto bohoslužby byly také Bohem připraveny. Akademie má v Jižní Asii značný vliv, protože ji navštěvují mladí lidé ze všech zemí této části světa. Bůh se postaral nejdříve o to, aby spolupracovníci Wycliffovy překladatelské společnosti obsáhli oblast celých Filipín. Teď se staral o to, aby biblickou zvěst slyšeli i v jiných asijských zemích. Mezi studenty byli

někteří z Barmy. Barma je země, která je pro misionáře ze západu uzavřena. Pak jsem byl na Iloilo, kde jsem byl ubytován v nejlepším hotelu, vzdáleném několik kilometrů od hlavní ulice s obchody a tržnicí. A s napětím jsem očekával, co se bude dít zde. Myslel jsem si: „jestliže mi andělé řekli pravdu – a kdo by také mohl anděla nařknout ze lži? – pak mi lidi přivedou. Nemohu sice vědět, které lidi přivedou, ale andělé v každém případě vědí, kde jsem.“ Nezůstal jsem dlouho ve svém pokoji, ale šel jsem se raději posadit do haly a pozoroval lidi. Chtěl jsem být ve správný čas na správném místě. Prvního večer se však toho moc nestalo.

Příští ráno jsem šel dolů na snídani a Boží plán se začal rozvíjet. U stolu seděli dva obchodníci, kteří mě oslovili: „Viděli jsme vás už včera večer, a ptali jsme se, co zde asi děláte. Nevypadáte jako turista. Posad'te se na chvíli k nám a vyprávějte nám, co vás sem přivádí.“ Posadil jsem se a začal jsem rozhovor tím, že jsem řekl, „Džentlmeni, nevím, jaké je vaše zázemí takže nevím, jestli toto přijmete, ale anděl mi totiž řekl, že každý člověk, se kterým zde mluvím, je vyvolený Bohem ke slyšení tohoto poselství, mám tedy zato, že jste byli oba vyvoleni Bohem.“ Dívali se na mne, jako by vůbec nevěřili tomu, co říkám. Proto jsem připojil: „Bůh vás vyvolil, protože chce využít vašeho vzdělání a postavení, všeho co máte a čím jste, aby dosáhl na Filipínách svého cíle. Bůh nejedná náladově. Povolal vás ke zvláštnímu úkolu. Nevím, o jaký úkol se jedná, ale jsem si jist tím, že vás povolal. Bůh má plán: chce, abyste mu všechno vydali, protože stejně máte všechno jen od něho, ať už ho znáte nebo ne.“

Oba muži se na sebe podívali a pak se jeden z nich odvážil říci: „Zní to podivně, ale my vám věříme, takže když už jsme byly vyvoleni, jaký bude další krok?“

Věděl jsem dobře, co by mělo být dalším krokem. Myslel jsem však, že je musím ještě trochu přesvědčovat. Ukázalo se však, že už byli hotovi jít dál. Řekl jsem: „Bůh chce, abyste mu řekli“: „Dobře, Pane, zde jsem. Jsem rád, že mě miluješ a chceš z mého života něco udělat. Jsem ochoten konat tvoji vůli. Dávám ti svůj život a přijímám tě.“ Muži uvěřili, že toto poselství je od Boha, a to bez pochybností, pozvedli ruce a modlili se: „Bože, chceme vložit své ruce do tvých rukou. Jestliže jsi nám dal něco co chceš použít, pak je ti to k dispozici dáváme ti to. Ano, chceme, aby sis nás mohl použít!“ Několik minut jsem s nimi ještě mluvil. Pak jsme mluvili společně s Bohem. Vzývali jsme jej a vzdávali mu čest za jeho nadpřirozené působení. Pak mi ti muži řekli: „Máme zde v Iloilo zvláštní úkol, protože máme politickou a vládní kontrolu, a zbytek svého života dáváme Bohu, abychom pomohli lidem.“

Během rozhovoru jsem se zmínil o tom, že mi anděl řekl, že moje služba má přinést vysvobození. „Bůh se usmívá na obyvatele Filipín a chtěl by zde dát lidem osvobození těla, duše i ducha. K tomu vychovává pastory, kteří pomohou lidem z duchovní bídý.“ Dále jsem poznamenal: „Lid je chudý a utiskovaný. Je tomu tak už po staletí. Napřed zde byli Číňané, pak Španělé, Američané, Japonci a pak zase Američané. V současné době je národ utlačován vlastní vládou, Bůh chce utlačené vysvobodit!“ Nato odpověděli: „Jsme schopni a ochotni pomoci k vysvobození národa.“ Musel jsem jednoduše zvolat: „Haleluja!“ Neplánoval jsem vůbec, že něco takového vůbec řeknu, ale věděl jsem, že Bůh má otevřené srdce pro nouzi tohoto národa a že se na ně usmívá.

V pondělí ráno jsem v hotelové hale potkal jednoho muže. Velmi soustředěně se na mne zadíval, takže jsem myslel, že k němu mohu přijít, abych zjistil, zda je vyvolený Bohem. Protože vypadal jako Američan, oslovil jsem ho: „Jste Američan?“

„Ale ne, Němec“

Řekl jsem mu, že spousta Američanů je německého původu. Pak se mě zeptal, co zde na Filipínách dělám. Haleluja! Bůh mi dal znovu s někým promluvit podobně jako s oběma obchodníky. Začal jsem rozhovor podobně jako dříve s oběma obchodníky. „Nevím, zda mi budete věřit. Zjevil se mi anděl a řekl mi, že všichni lidé, s nimiž se na Filipínách dostanu do rozhovoru, jsou povoláni Bohem ke zvláštnímu úkolu. Nevím, jak budete reagovat na má slova. Bůh vás však vyvolil, abyste mne vyslechl!“

Řekl jsem mu dále, že Bůh chce použít jeho schopnosti a vzdělání. Ten člověk otevřel své srdce a přiznal: „Nikdy jsem si doposud neuvědomil, že Bůh se staral o to, co jsem v životě dělal. Rád bych našel smysl života.“ Řekl jsem mu, že Pán chce použít jeho schopnosti, vzdělání a inteligenci. Je však třeba, aby se vydal Bohu. Bez jakýchkoliv otázek přijal hned Pána! Začal plakat a tiše mluvit s Bohem. S otevřenýma očima a zdviženýma rukama hleděl vzhůru a řekl: „Bože, představ si, jsem na Filipínách teprve jeden den a už mám nového šéfa!“

Zeptal jsem se ho, proč přijel na Filipíny. Byl vyslán radou OSN, aby chudým a podvyživeným obyvatelům Filipín pomohl při rozvoji zemědělství. Vysvětlil jsem mu, že Bůh vyvolil určité lidi, kteří mají

vysvobodit lid. „Svoji práci můžete přispět k vysvobození lidí z hladu.“ Odpověděl: „Ano, k tomu máme kvalifikaci. Odevzdávám se Pánu, abych mu touto prací sloužil!“

Z Iloilo jsem jel lodí na ostrov Negro. Hotel se tam nacházel uprostřed města. Nikomu, ani pastoru místního sboru, jsem neřekl, co tam chci dělat. Nejdříve jsem pozoroval lidi, kterých mi bylo velice líto. S nikým jsem se však nemohl bavit, protože nikdo neuměl anglicky. Až po určité době jsem objevil mladého muže, který uměl trochu anglicky. Ten se stal mým tlumočnickem.

Bylo mu 21 let a po celou dobu u mne zůstal. Dokonce i v půl šesté ráno, když jsem odcházel z hotelu, čekal na mne. Bůh ho jistě vybral k tomu, aby mi lidé rozuměli. Právě ti lidé, o které jsem měl největší zájem a chtěl je oslovit, mi vůbec nerozuměli!

První den jsem se procházel po ulici a všiml jsem si dobře oblečené dámy, která držela před obličejem kapesník a plakala. Na moji otázku odpověděla, že je majitelkou obchodu. Vzlykala, až se jí zvedala a klesala ramena.

Zeptal jsem se: „Proč pláčete?“

Neodpovídala a plakala dál. Řekl jsem dále: „Jsem pastorem a rád bych vám pomohl. Bůh vás miluje a má pro váš problém připraveno řešení.“ Čekal jsem, zatím co mladý muž překládal.

„Řekněte tomu muži, že to není důležité.“

Když jsem to slyšel, musel jsem odpovědět: „Všechno, co je důležité pro vás, je důležité i pro Boha.“ Kapesník jí poklesl, takže jsem viděl její oči, červené od dlouhého pláče. Vzal jsem ji za ruku a modlil se, aby jí Bůh v její nouzi pomohl. Po modlitbě vzhledla vzhůru a mne se zdálo, jako by mraky ustoupily a vyšlo slunce.

„Zeptejte se jej, zda se jmenuje Ježíš! Už jsem se tolik naplakala, ale nikoho to nezajímalo. Tohoto člověka to však zajímalo!“

Turisté a misionáři se musí při pobytu v zahraničí řídit řadou předpisů. Mimo jiné je zakázáno plést se do něčeho. Zde jsem jednoznačně přestoupil pravidla. Než jsem se stačil rozhlédnout, byli jsme obklopeni spoustou lidí. Všichni byli zvědaví, co se zde děje. Pověst o tom, že jsem pomohl oné ženě, se rychle rozšířila!

Ještě jednou jsem nerespektoval zákaz, když jsem viděl nějakou starou ženu, která nesla těžký pytel rýže a kromě toho měla křivé nohy. Ptal jsem se jí, jak daleko ten pytel ještě musí nést. Odpověděla: „Asi tři kilometry.“ Mohl jsem snad požádat tlumočnicka, aby jí pomohl, ale místo toho jsem jí pytel odnesl sám. Někteří lidé to pozorovali a brzy si lidé v tomto městě o 360 000 obyvatelích začali o mně šeptat. Když jsem se vrátil na tržnici, šli lidé za mnou. Zastavovali mne a žádali o rozhovor. Při různých příležitostech jsem tak lidem mohl vyprávět o velké Boží lásce a prakticky jim ji ukázat! Zatímco jsem s lidmi mluvil, byli mnozí uzdraveni od různých nemocí, také i od velmi pokroucených končetin artritidou. O uzdravování jsem nic neříkal, ani se za ně nemodlil. Jen jsem vyprávěl o tom, jak je Ježíš veliký a jak miluje lidi. Několik hluchoněmých bylo uzdraveno i bez modlitby. Protože byli hluší, nemohli evangelium slyšet, a protože byli němí, nemohli ho šířit dále. Ale Pán je uzdravil, aby mohli slyšet i mluvit! Bůh mi dokázal, že tyto lidi skutečně vybral. Přicházeli do hotelu den co den, kde jsem se za ně potom modlil a sloužil jim.

Jednoho dne přišla zpráva, že v 8 hod. večer má do města dorazit tajfun. Byl jsem právě v místním sboru, když začalo velmi prudce pršet. Řekl jsem lidem, aby zůstali ve sboru, který byl mnohem stabilnější než jiné domy, které se mohly snadno zřítit. V příštích hodinách jsem myslel, že tajfun už dorazil, protože vítr řval kolem církve jako trysková letadla, ale bylo to způsobeno větry, které předchází plnou sílu tohoto tajfunu. Řekl jsem shromážděným věřícím, aby si nedělali starosti. Pro Pána není problém zadržet hurikán, nebo ho dokonce poslat nazpět, odkud přišel. Bůh je přece stále Bohem! Tito lidé žijí stále ve strachu, protože Filipíny jsou těmito bouřemi postiženy až 20x ročně. Tajfun, který jsme očekávali, měl být nejsilnější za několik let. Jistě by mnoho lidí zahynulo. Tento tajfun byl nazván tajfun „zabiják“, a všichni se báli! V půl osmé jsme se všichni shromáždili k modlitbě a chvále kolem kazatelny. Hurikán už nebyl příliš daleko. Prosili jsme Pána, aby ho poslal jiným směrem. Chvála Pánu! Skutečně zasáhl! Tajfun se otočil, až už byl téměř u nás a pokračoval směrem, kde nikdo nebydlí. Haleluja!

Tajfun by býval zničil všechny domy a budovy, ale naši oblast naprosto minul. Město Manila bylo také ušetřeno. Postižena byla jen řídká obydlená oblast. Bůh jistě zasáhl! Kdyby byla zasažena Manila, musely by

zemřít statisíce lidí. Jenom vítr a déšť připravil přes 270 000 lidí o střechu nad hlavou, samotný tajfun se však vyřádil nad rýžovými poli. Tím byla sice zničena rýže, ale lidé přežili! Jak nádherné, je pozorovat Pána v akci! Poslední večer před mým odjezdem, právě, když jsem si balil věci přišla zpráva, že letecké spojení je přerušeno, protože vichr ještě trvá. Jak to bude s mými letenkami odsud do Manily? Budou ještě platit? A jak to bude vypadat s dalším letem z Manily domů?

Na všechny tyto otázky jsem brzy dostal odpověď. Mé letenky byly všechny neplatné. Až do další středy byla všechna místa obsazena. Z Manily do Ameriky už nebyly žádné letenky volné. Jak dlouho potrvá než seženu letenku? Vtom mi přišla myšlenka: „Proč si děláš starosti? Bůh to ví! On je ten kdo mě sem přivedl!“ V jednu hodinu jsem volal letiště v Manile. Řekli mi: „Ulice jsou pod vodou, vítr dosahuje rychlost 300 km/hod. Žádné volné letenky. Potrvá nejméně 7–10 dní, než se něco uvolní.“ Tu jsem si vzpomněl na muže, kterého mi Bůh kdysi postavil do cesty a který mi dal svoji vizitku. Přitom mi řekl, že jestliže budu někdy na Filipínách potřebovat pomoc, mohu se na něj odvolat. Rozhodl jsem se, že to teď vyzkouším. Uvedl jsem jeho jméno i jeho příslib a během několika minut jsem měl místo v nejbližším letadle do Ameriky. Bůh se postaral předem!

Ve 12 hodin jsme přistáli v Manile. Stromy a domy byly vyvráceny. Záplava byla velmi zlá. Z letadla se zdálo, jako by město leželo uprostřed moře. Desetitisíce lidí chtěly z Manily odletět. Byl jsem jediný, který mohl odletět bez rezervace do Ameriky. Díky a chvála Bohu za to že, poslal toho vládního úředníka.

Poznámka; během této cesty jsem se setkal se všemi lidmi, které mi Gabriel jmenoval!

Kapitola XII. Michal a jeho andělé

Asi ve 2 hodiny v noci na pondělí jsem byl vzbuzen hlasitými zvuky které jakoby vycházely z přízemí mého domu. Šel jsem hned dolů, abych zjistil příčinu. Když jsem vešel do obývacího pokoje, uviděl jsem scénu, která vyvolala moji bázeň a úžas. Stáli tam 4 mocní váleční andělé, kolem nichž bylo zřejmě všechno v pohybu. Návštěvy andělů, které se doposud uskutečnily, mě naplňují vždy bázní. Tentokrát jsem však v duchu poznal, že Bůh koná něco důležitého.

Dole na schodišti jsem potkal Gabriela, který mě požádal, abych vešel do obývacího pokoje. Řekl: „Nechci, aby ses bál nebo nějak lekal, ale satanské síly proti tobě zahájily útok. Tak jako Bůh má svoji andělskou organizaci, tak i satan má svou organizaci vůdců temnoty, kteří však nejsou tak početní a mocní jako Boží vojsko. Moci temnoty nejsou všudypřítomné a nemohou být všude najednou. Jejich konečný osud je již nyní zpečetěn.“

Dále Gabriel řekl, že je třeba, abych posiloval jednotu Božího lidu a připomněl církvi, v jaké zvláštní době žijeme. Satan si je vědom toho, že Bůh v Boise koná zvláštním způsobem. Proto sem poslal knížata temnoty, aby křesťanům škodila. **Jejich úkolem je vpašovat myšlenky o věcech tohoto světa do jejich myslí a zastavit tím Boží dílo.** Připomněl mi také vysvobození Izraele z Egypta. Tehdy se moci temnoty pokusily překazit Boží záměr likvidací novorozenat mužského pohlaví. Chtěli tak zabít Mojžíše, zaslíbeného vysvoboditele. Při narození Pána Ježíše se odehrálo totéž. Zvlášť na mne zapůsobilo, když mi Gabriel řekl, že satan nemůže předvídat budoucnost. Nemůže také číst myšlenky. Pokouší se sice vždy brzdit Boží dílo, ale nikdy přesně neví, co se odehrává - a to ho velmi znervózňuje! Gabriel řekl, že jelikož Duch svatý vše sleduje, nedopustí aby něco takového učinil. Jakmile vidí, že by satanova lest mohla způsobit vážnou škodu, posílá andělská vojska, která se satanem bojují a zase vše uvedou do pořádku.

Jeden anděl mě zvlášť zaujal. Byl obrovský, vypadal bojovně a zároveň se nápadně podobal Gabrielovi. Nikdy nezapomenu na oči tohoto anděla, byly jako žhavé uhlíky! Právě jsem pozoroval jeho sílu, když mi Gabriel prostě sdělil, že je to nejmocnější válečný anděl, kterého Bůh poslal, aby zahnal moci temnoty. Skoro jsem nedýchal, neboť jsem stál poprvé před archandělem MICHAEM! Nelze popsat zvláštní vyzařování, vycházející z těchto andělů. V jejich přítomnosti jsem byl naplňován láskou, milosrdenstvím a veškerým ovocem Ducha svatého. Andělé vyzařují charakter Ježíše. Stejně jako Ježíš jsou všichni andělé naplnění ohromným slitováním.

Gabriel mi sdělil, že Bůh mi chce skrze Michaela vyřídít poselství. V úžasu jsem naslouchal! To všechno se skutečně odehrálo a o ničem se nedalo pochybovat. Konečně, vždyť jsem všechno sám prožil! Gabriel mi vysvětlil, že této noci probíhá duchovní bitva. Zde v mém obývacím pokoji je velitelství, z něhož títo čtyři mocní andělé velí zástupům bojovných andělů venku. Michal a tři kapitáni kteří tam sním byly, přijímaly

poselství od Ducha Svatého, který sleduje všechny aktivity, a tito hned vydávaly rozkazy ve mně neznámých jazyčích vedoucím andělům, kteří se jimi v boji řídili.

Michal řekl, že Bůh připouští tyto boje až do určeného času, kdy satan bude kompletně svržen. Satanovo vojsko bylo stále rozptylováno jednotkami andělů. Řekl mně, abych se nebál, protože Boží andělé vždy vítězí nad nepřítelem a že nad námi bdí a ochraňují nás! Haleluja! Michal mi podrobně objasňoval něco, co jsem doposud v takovém světle nikdy neviděl. Když nám Bůh přináší pravdu, musíme zapomenout na své teologické šablony, protože Bůh může KONAT to, co chce, a VÍ, co chce konat. (Žalm 115,3)

Michal řekl doslova: „až do určité, předem stanovené doby není našim úkolem satana zničit, nýbrž rozptylovat a zahánět mocnosti temnosti, vhnáme tyto mocnosti do tísně, aby nemohly škodit Božímu lidu.“ Dále pokračoval: „čekám s napětím na ten velký rozkaz, který jednoho dne dostanu. Pak už nebudu muset mít před Luciferem žádný respekt. Vyčistíme celé nebe od satana i jeho andělů tak důkladně, že z nich nezůstane ani jeden!“

„Pokud to ještě nevíš, zlé síly 24hodin denně žalují na Boží lid hříchy, které jsou už odpuštěny.“

Satan vidí věci docela jinak než Bůh. Ví sice, že Bůh tyto hříchy už odpustil, ale obviňuje Boží lid stejně. Michal řekl doslova: „Ale, jednoho dne budou nebesa úplně vyčištěna! Lucifer proti tomu bude marně bojovat, nemá žádnou šanci. Pokud si chceš přechíst o tom, co se stane, pak je to ve dvanácté kapitole Zjevení, verše sedm až deset.“ (Zjevení 12:7-10)

Zde jsem poprvé poznal, že Michal měl pod sebou anděly, kterým dával rozkazy. Slovo Boží říká ve zjevení Janově 12:7: „*a v nebi nastala válka: Michael a jeho andělé museli bojovat s drakem. Drak i jeho andělé bojovali, ale neobstáli, a už nebylo pro ně místo v nebi. A byl svržen veliký drak, ten dávný had, nazývaný Ďábel a Satan, který svádí celý obydlený svět; byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním. A uslyšel jsem mocný hlas v nebi, který říkal: „Nyní přišla záchrana, moc a kralování našeho Boha a pravomoc jeho Krista, neboť byl svržen žalobce našich bratří, který je obviňoval před naším Bohem dnem i nocí.“*

„*Oni nad ním zvítězili pro krev Beránkovu a pro slovo svého svědectví; a nemilovali svou duši až na smrt. Proto se radujte, nebesa a vy, kdo v nich přebýváte. Běda zemi a moři, neboť k vám sestoupil Ďábel s velikou zuřivostí; ví, že má málo času.“* (Zj 12,7-12 KMS)

Satan a jeho vojsko nemohou nikdy zadržet Boží plán. Během doby souzení bude na zemi velmi zle, protože na zemi budou všichni padlí andělé. Chvalme však Pána za to, že si nás vezme k sobě před tím, než se tohle stane.

Michal dále řekl: „V celém nebi už nebude pro tyto demony místa. Ani jeden z nich nezůstane!“ Zdůraznil to velmi rozhodně a řekl, že je to jeho úkol a je připraven tento úkol v určený den přijmout a provést!

Gabriel mi řekl, že tuto dobrou zprávu mám oznámit dál, abych povzbudil Boží lid. Bůh nad nimi bdí! On bdí nad celým světem! Díváme-li se na svět z Boží perspektivy, poznáváme, že Bůh svět nenechal na pospas satanovi. Někdy se nám zdá všechno tak temné. Bůh nám však chce říci, že si podržel vládu. Oba archandělé mi řekli, že moci temnosti byly minulou neděli tak blízko, že našich bohoslužeb se museli účastnit Boží bojovní andělé, aby nás ochránili. Haleluja! Velmi jsem se radoval, když Michal řekl, že tyto anděly tam ponechá, pokud jejich přítomnost bude potřebná. Z Michala vycházela obrovská síla, protože ke mně přišel přímo z Boží přítomnosti. Trvalo mi skoro celý den, než jsem se zotavil, protože lidské tělo není prostě stavěné tak, aby sneslo moc, která vychází z archanděla. Nejsem v tom žádnou výjimkou!

Pro lidskou mysl je velmi těžké pochopit, co Bůh v tyto dny koná. Tyto věci nám připadají velmi zvláštní, jsou však působeny Bohem Stvořitelem. Andělé se mohou lidem zjevit nebo s nimi hovořit jen na Boží pokyn. Když Bůh řekne „Běž!“ A to říká právě dnes! Oba archandělé si byli navzájem podobní, ale Michalův obličej byl razantnější než Gabrielův. Michalovy rysy byly velmi ušlechtilé a odpovídaly přesně popisu podle proroka Daniela. Podobně jako Gabriel byl oblečen do bílého roucha vyšíváného zlatem se širokým zlatým pásem. Barvu nohou měl podobnou člověku, který se opaluje, obuv měl podobnou sandálům. Daniel hovoří o „světlé, hladké mědi“. Jeho ruce a paže vydávali zář. Jeho měděná barva pleti byla vůbec neobvyklá, celá vyzařovala Boží přítomnost. Michal působil velitelským majestátem, takže si dovedu představit, že nepřítel před ním musí mít velký strach! Jeho vlasy jsou světlé jako len. Člověk by odhadl jeho stáří na 25 let. Je téměř nepochopitelné, že je starší než naše planeta! Ostatní váleční andělé byli oblečeni do hnědého roucha, podobného košili, u krku

staženého něčím co vypadalo jako tkanička od bot. Roucho sahalo přes široké uvolněné kalhoty. Boží andělé mají různé hodnosti. Gabriel je vedoucím andělem, který stojí v Boží přítomnosti a koordinuje celý systém. Maximální účinnost nebeské armády je způsobena důkladnou organizací a je to absolutně nádherné!

Existují také andělé, kteří bydlí zde na zemi s námi. Bůh ve svém Slově říká, že se kolem nás kladou jako vojsko. Pomáhají a slouží nám tím, že nás zbavují zranění a starostí. Znají tíseň našeho života a chtějí nám v ní pomáhat. Nosí sebou tlukot srdce samotného Boha, jeho lásky a věrně o nás pečují. Bydlí ve společenství andělů a mohou se nám zjevovat jako normální lidé, neboť nevyzařují Boží moc jako jiní andělé. Kromě nich jsou ještě dva druhy andělů; cherubínové a serafínové. V našich dnech existuje také zvláštní skupina andělů, podřízená andělu Gabrielovi, jejichž úkolem je přivádět ztracené lidi ke křesťanům, kteří jim jsou schopni zvěstovat evangelium. Tito andělé nedbají na lidské námitky! Michal je vrchním velitelem válečných andělů, kteří bojují proti mocnostem temnosti. Chrioni je jedním z vedoucích bojovných andělů, je kapitánem Hospodinova vojska. Podobně jako v pozemských armádách, jsou také v nebeském vojsku různí generálové nebo kapitáni. Každý má svůj zvláštní úsek, za který odpovídá, a příslušnou pravomoc. Když Lucifer padl, strhl s sebou množství andělů s různými hodnostmi, takže jeho armáda je organizována podobně. Také mezi demony existují různé hodnosti. V Božím Slově čteme o knížatech temnosti. Jsou to hodností nejvyšší andělé ve službě satanově. Během dějin svolával satan tato knížata vždy, když se dověděl, že Bůh chce konat něco zvláštního. Rozvíjeli pak společnou strategii, aby jakýmkoliv způsobem zadrželi Boží dílo. Vidíme to na příkladu Daniele. Měl k němu přijít archanděl Gabriel, ale 21 dní se zdržel, protože mu bránila knížata temnosti. Dosáhl svého cíle až poté, co Duch Svatý poslal archanděla Michala vedoucího válečných andělů, aby zahnal mocnosti temnosti. Díky své velké duchovní síle, byl Michal schopen zahnat všechny tyto síly temna. Potom se dostal skrz.

Gabriel Danielovi řekl: „*Andělské kníže perského království stálo proti mně 21 dní. A hle, Michal, jeden z předních archandělů, mi přišel na pomoc. Jemu jsem přenechal boj s knížetem perského království!*“

Bůh dnes působí zvláštním způsobem! Dnes jako tehdy zvolil místo, na němž se Bůh a jeho Slovo zjeví aktuálním způsobem. Tímto místem je nepochybně město Boise ve státě Idaho, neboť zde se dnes andělé zjevují. I satan to už zjistil a poslal sem mocnosti temnosti, aby kazily Boží dílo. Dábel však nemůže zvítězit!

Když oné noci přišla doba, kdy andělé byli připraveni opustit dům, otevřel Michal s jedním z ostatních andělů dveře na terasu a do zahrady. Sněžilo. Venku napadlo asi 15 cm sněhu. Andělé udělali 3 obrovské kroky do sněhu a náhle zmizeli. Zůstaly po nich jen obrovské stopy ve sněhu!

Kapitola XIII. Úkol andělů

Žijeme v době obnovené duchovní aktivity! Dějí se podivné věci! Lidé se probouzejí! Nepřátelé Krista opouštějí nepřátelský tábor a přecházejí na Boží stranu. Je slyšet nové hlasy, ohlašující „Dobré Zprávy.“ To dokazuje, že zástupy nebeského vojska zasahují! Často jsem už slyšel svědectví od lidí, kteří se Bohu úplně vzdělili. Přestože příbuzní a přátelé s nimi mluvili a modlili se za ně, nechtěli uvěřit. Zdálo se, že jejich případ je beznadějný, ale Bůh zasáhl skrze zvláštního posla a uvolnil jim cestu k obrácení. Stává se to mezi sportovci a obchodníky, ve světě zábavy i politiky. Všude se lidé obracejí k Bohu a objevují, že je skutečností. Zástupy andělů

jsou v akci! Podívejme se na tento nádherný úkol andělů. Můžeme se mnohému naučit ze *Soudců 13*: „*Izraelci se dále dopouštěli toho, co je zlé v Hospodinových očích. Proto je Hospodin vydal na 40 let do rukou Pelištejců. Byl jeden muž ze Soreje, z danovské čeledi, jménem Manue. Jeho žena byla neplodná a nerodila.*“

Bůh chtěl použít těchto 40 let k přípravě rodiny, skrze kterou by osvobodil národ.

„*I ukázal se té ženě Hospodinův posel a řekl jí: Hle, ty jsi neplodná, nerodila jsi, avšak otěhotníš a porodíš syna. Proto se teď měj na pozoru: nepij víno ani opojný nápoj a nejez nic nečistého. Hle, otěhotníš a porodíš syna, ale jeho hlavy se nesmí dotknout břitva, ten chlapec bude od mateřského života Boží zasvěcenec(Nazarejský).*“

On začne vysvobozovat Izraelce z rukou Pelištejců. Žena přišla povědět svému muži: *Přišel ke mně muž Boží. Vypadal jako Boží posel, tak byl hrozný. Ani jsem se ho nezeptala, odkud je, a on mi své jméno nepověděl. Řekl mi: Hle otěhotníš a porodíš syna. Nepij teď víno ani opojný nápoj a nejez nic nečistého, protože ten chlapec bude od mateřského života až do dne své smrti Boží zasvěcenec(Nazarejský).* Manue prosil Hospodina:

"Dovol prosím, panovníku, nechť k nám znovu přijde tebou poslaný Boží posel a poučí nás, co máme dělat s chlapcem, který se má narodit." Bůh Manue vyslyšel a Boží posel přišel znovu k té ženě, právě když seděla na poli a její muž Manue nebyl s ní. Žena rychle běžela o tom povědět svému muži. Řekla mu: Ukázal se mi ten muž, který ke mně oněhdy přišel. Manue šel hned se svou ženou, přišel k tomu muži a otázal se ho: Jsi ty ten muž, který mluvil k této ženě? On odpověděl: Jsem. Manue řekl: Nuže, až se splní tvá slova, na co je nutno u toho chlapce dbát a co s ním máme činit?

Hospodinův posel Manuovi odpověděl: "Ať se žena varuje všeho, o čem jsem jí řekl. Ať neokusí ničeho, co pochází z vinné révy. Nesmí pít víno ani opojný nápoj ani jíst něco nečistého. Ať bedlivě dbá na vše, co jsem jí přikázal." Manue řekl Hospodinovu poslu: "Dovol, abychom tě zdrželi a připravili ti kůzle." Ale Hospodinův posel Manuovi odpověděl: „I kdybys mě zdržel, nejedl bych z tvého pokrmu. Chceš-li však připravit zápalnou oběť, obětuj ji Hospodinu." Manue totiž nevěděl, že je to Hospodinův posel. Pak se ještě Hospodinova posla zeptal: "Jaké je tvé jméno? Rádi bychom tě poctili, až se splní tvá slova." Ale Hospodinův posel mu odvětil: "Proč se ptáš na mé jméno? Je podivuhodné." Manue vzal tedy kůzle a oběť přípravnou a obětoval na té skále Hospodinu a ten před Manuem a jeho ženou učinil podivuhodnou věc: Když totiž vystupoval plamen z oltáře k nebi, vystoupil v plameni z oltáře i Hospodinův posel. Jak to uviděli Manue a jeho žena, padli tváří k zemi." /Soudců 13,3-20/

Tento příběh obsahuje nádherné pravdy, které jsou aktuální dodnes. Bůh se postaral o to, aby se andělovo poselství vyplnilo. Vidíme, že andělé mohou vypadat jako lidé, ikdyž tomu tak nemusí být vždy. Andělé mohou být přítomni a být neviditelní! Při této příležitosti se anděl objevil tak, že byl viditelný lidským okem.

Bible nás učí, že andělé jsou Boží poslové, kteří činí jeho vůli. Bůh jim dává příkazy a pokyny. Proto se Manue modlil: „Dovol, prosím, Panovníku, nechť k nám znovu přijde tebou poslaný Boží posel...“ Z tohoto místa je zřejmé, že se nesmíme modlit k andělům. A rozkazy jim teprve nesmíme udílet! V tomto příběhu vidíme, že anděl zůstal po celou dobu u Manua a jeho ženy. Baval se s nimi a dokonce je vyučoval. Anděla nemáme nikdy uctívat nebo se k němu modlit, protože v andělských bytostech není místa pro čest nebo slávu. Andělé jsou Boží vojsko, jehož úkolem je pouze sloužit věčnému Bohu. Mnoho nádherných příběhů Bible nám ukazuje, jaké jsou úkoly andělů. Chrioni mi velmi živě vyprávěl mnoho příběhů, neboť sám byl většinou z nich osobně přítomen.

V Joz. 5,13-14 Izraelité právě překročili Jordán a chtěli dobýt zaslíbenou zemi. Jozue šel napřed a viděl muže držícího v ruce meč. Jozue se ho zeptal, zda patří k Izraelitům nebo k nepříteli. Kdybychom my, dnešní křesťané, dostali od anděla takovou odpověď, byli bychom s největší pravděpodobností velmi zklamáni. Řekl totiž: „Ani jedno, ani druhé! Nejsem jedním z tvých nepřátel, ale nepatřím ani ke tvé armádě. Jsem členem úplně jiné armády a poslouchám Boží příkazy. Kolem mne stojí miliardy andělů, tobě, Jozuovi, neviditelných. Jsem jejich velitelem!(Kapitánem)"

Jednou se mě někdo ptal, zda se toto biblické místo nedá vyložit na Ježíše. Hospodinův anděl by pak představoval Ježíše. Ptal jsem se na to Chrioniho, ale odpověděl, že to není možné, neboť on sám byl oním velitelem. Když Jozue padl na tvář a chtěl ho vzývat, Chrioni mu řekl: „*Zuj obuv ze svých nohou, protože místo, na kterém stojíš, je svaté.*“ Totéž řekl Hospodinův anděl Mojžíšovi, když se mu zjevil v hořícím keři! /Ex. 3,4-5/ Chrioni řekl, že Bůh má pro všechno připraven plán. Jericho bylo prvním městem, k němuž Izraelité přišli. Kdyby zde Izraelité dosáhli velkého vítězství, dostali by všichni ostatní kanaánští králové a armády strach. Poznali by, že Bůh stojí na straně Izraele. Aby uviděli zázrak, Bůh poslal Chrioniho se skupinou andělů. Pád Jericha byl naplánován! Kdybychom se mohli vrátit do minulosti a podívat se na Boží plán pro tuto jednotku andělů, četli bychom v něm asi toto: „Děti Izraele jsou našimi spojenci. Po sedm dní budou obcházet Jericho, poslední den dokonce sedmkrát. Udělil jsem jim už své příkazy. Musíme proto sladit naše plány s jejich činností. Kněží budou troubit na pozouny a lid bude na toto znamení hlasitě křičet. Když to uslyšíte, ZBOŘTE ZDI!"(doslova: zatlačte zdi směrem dolů).

Řekl mi dále, jak andělé zaujali své místa nahoře na zdi a čekali na křik Izraele. Izrael přirozeně nevěděl, co se děje, ale Bůh a jeho andělé měli všechno pod svojí kontrolou! Čekali tak dlouho, až zaznělo volání. Pak vši silou zeď zasunuli do země. Zeď byla tak široká, že na ní bylo možno postavit dům. Nestačilo by zeď jen překlopit, protože pak by se Izraelité přes ni stejně museli vyšplhat. A Bible skutečně říká, že zeď padla dolů vodorovně(anglicky: fell down FLAT) Ani se nemuseli prodírat trhlinami a troskami, protože ty zdi byly ZATLAČENY do země! (Jozue 6:20) To bylo úkolem andělů. Dovedu si představit, jak Chrioni studoval tyto rozkazy a povšiml si, že Bůh učinil jedinou výjimku. Raab, která schovala oba zvědy, kteří vnikli do země, aby ji prozkoumali, obdržela od Boha zaslíbení, že ona i celá její rodina bude zachráněna. Proto několik andělů dostalo příkaz, aby část zdi podrželo, zatímco zbytek zdi byl zatlačen!

Nedávno mi někdo řekl, že vykopávky u Jericha dokazují, že zeď byla zasunuta do země jako výtah do šachty. Představte si sílu, kterou andělé přítom museli vyvinout! Doslechl jsem se také, že archeologové našli místo, kde musel být dům Raab. Haleluja! Celou Bibli můžeme číst ve zcela novém světle, když víme, že titíž andělé, kteří tehdy pomohli Izraeli při dobytí Jericha, dnes při nás stojí pod vedením Ducha Svatého. Bůh má nekonečné zástupy andělů. Není nikdy bezmocný. Přirozeně by mohl zasáhnout i bez andělů, neboť On je BOHEM. Dává však přednost tomu, aby lidé a andělé spolupracovali.

Byl to anděl Hospodinův, který zabránil Balámovi, aby proklel Boží lid! Balám podlehl pokušení proklít Izrael za určitou sumu peněz. Než však k tomu došlo, přikázal Bůh andělu, aby Balámovi zabránil provést jeho úmysl. Anděl vstoupil Balámovi do cesty, aby od svého zlého záměru upustil. Když však přece šel dál, nemohl vyslovit kletbu, ale musel žehnat. Pravděpodobně si myslel: „Co se mnou děje? Zbláznil jsem se?“ Pak se ještě jednou pokusil proklínat, ale mohl vyslovit jen požehnání. Nepoznal, že před ním stál anděl a vložil mu jinou „kazetu“ do úst, aby Izrael získal požehnání! Bůh při této příležitosti nechal promluvit dokonce oslici! Anděl totiž stál před Balámem, takže oslice nemohla jít dál. Balám ho neviděl a pokoušel se popohnat oslici holí, ale ta se zarazila. Balám se rozzlobil a tloukl ji ještě víc. Tu oslice promluvila: „Baláme, což jsem ti nesloužila dobře tolik let? Proč mě biješ?“ Tu Bůh otevřel Balámovi oči, takže uviděl anděla. Proč Bůh vůbec nechal tento fantastický příběh zaznamenat do Bible? Jednoduše proto, že je pravdivý! Oslice mohla mluvit, protože jí anděl pomohl, i když neuměla mluvit!

Chtěl bych nyní uvést některá místa bible, z nichž je zřejmé, že andělé jsou ještě dnes s námi, a že si můžeme být vědomi jejich přítomnosti. Smíme očekávat Boží pomoc od této armády z nebe. K Zachariášovi a Alžbětě přišel anděl, aby jim oznámil narození Jana Křtitele. /Lk. 1,11-20/ Anděl Gabriel přišel k Marii a oznámil jí narození Ježíše, Božího Syna. /Lk 1,26-35/

Bůh ustanovil a nechal zapsat svůj plán před založením světa. Tento plán se včas naplňuje. Bůh naplánoval všechno tak, že se to uskutečňuje ve správný čas. Ježíš obětoval svůj život za hříchy světa v den, který Bůh přesně určil. Nestanovil tento den teprve několik let předtím! To vidíme z toho, že už proroku Danielovi nechal nahlédnout do svých plánů přes rameno.

Bůh řekl Danielovi asi toto: „Danieli, chtěl bych ti ukázat některé své plány. Izrael zůstane 70 let v zajetí. Po těchto 70ti letech vydá dekret, aby byl opět postaven Jeruzalém. Za 483 let přijdeš na muže, který se ještě nenarodil.“ Bůh zjevil Danielovi všechno o Alexandrově velkém vítězství a o vládě čtyř generálů, kteří měli podle Božího plánu vládnout místo Alexandrových synů. Pak Bůh řekl; "Po 483 letech položí Ježíš svůj život za svět. **Nezemře sám za sebe, ale za hříchy světa!**" A právě v této Bohem stanovené době Ježíš skutečně zemřel na kříži za hříchy světa! Všechno, co Bůh činí, nám ukazuje, jak nás miluje a snaží se nám pomoci!

Anděl varoval Josefa: „*Když odešli, hle, anděl Hospodinův se ukázal Josefovi ve snu a řekl: Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uprchni do Egypta a buď tam, dokud ti neřeknu, neboť Herodes bude hledat dítě, aby je zahubil*“ /Mt 2,13/

Jakmile byl Ježíš pokřtěn v Jordánu, můžeme v Božím slově číst, co se stalo dál: „*Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Postil se 40 dní a 40 nocí, až nakonec velmi vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: "Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby."* On však odpověděl: "Je psáno: nejenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst." Tu ho vezme ďábel do svatého města, postaví ho na vrcholek chrámu a řekne mu: "Jsi-li Syn Boží, vrhni se dolů, vždyť je psáno: svým andělům dá příkaz a na ruce tě vezmou, abys nenarazil nohou na kámen!" Ježíš mu pravil: "Je také psáno: Nebudeš pokoušet Hospodina, Boha svého." Pak ho ďábel vezme na velmi vysokou horu, ukáže mu všechna království světa i jejich slávu a řekne mu: "Toto všechno ti dám, padneš-li přede mnou a budeš se mi klanět." Tu mu Ježíš odpoví: "Jdi z cesty, satane, neboť je psáno: Hospodinu, Bohu svému se budeš klanět a jeho jediného uctívat." V té chvíli ho ďábel opustil a hle, andělé přistoupili a obsluhovali ho." /Mt. 4,1-11/

V Lk. 22,43 čteme, že z nebe přišel anděl, který Ježíše posiloval v Getsemane v hodině jeho nejvyšší nouze. O andělech jsou zprávy v celé Bibli od 1Mojžišovy až po Zjevení. V 1.Moj.24,7 čteme, že Bůh vyslal anděla, aby našel Izákovi nevěstu. I to bylo částí Božího plánu. Ve 2.Moj.23,20 čteme: „*Hle, posílám před tebou posla, aby tě opatroval na cestě a aby tě uvedl na místo, které jsem připravil.*“ Boží andělé připravovali Izraeli cestu při tažení z Egypta.

V Žalmu 34,8 nechal Duch svatý Davidovi zapsat následující: „*Vojensky se klade anděl Hospodinův okolo těch, kteří se ho bojí a zastává jich.*“

Vzpomeňte si, jak byl Daniel uvržen do jámy lvové /Dn. 6,22/. Král si byl jist tím, že lvi Daniele sežerou. Myslel, že příštího rána najdou jen pár hadrů. V noci král nemohl spát, protože ho trápila myšlenka, že Daniele sežrali lvi. Nemohl se zbavit výčitek svědomí, že spáchal tento hrozný čin a nechal Daniela uvrhnout do jámy se lvy. Příštího dne, hned časně zrána tam běžel a volal; „*Danieli, služebníku Boha živého, dokázat tě Bůh, kterého stále uctíváš, zachránit před lvy?*“ Neočekával vlastně žádnou odpověď, ale chtěl to jen zkusit. A Daniel skutečně odpověděl: „*Můj Bůh poslal svého anděla a zavřel ústa lvům, takže mi neublížili.*“ /Dn 6,21-23/ Boží andělé jsou mocní! Mají neomezenou moc, neboť jednají na Boží příkaz. A může-li jeden anděl tolik vykonat, což teprve celé vojsko andělů? A toto andělské vojsko dnes působí na naší planetě! Vždy, když Bůh zahájil novou kapitolu svého plánu, objevili se andělé a přinesli lidem poselství. A v těchto dnech jsou všude na světě lidé navštěvováni anděly. Z toho bychom měli něco poznat: Bůh nenechá náš svět na holičkách. Začíná právě rozvíjet novou kapitolu svého plánu. Ježíš je připraven přijít brzy! Haleluja! Brzy se bude konat největší záchranná akce v celé historii lidstva. Bůh už nyní vyslal své anděly. Objevili se nejen jednotlivcům, ale i více lidem najednou. Jsou o tom zprávy.

Byl jsem nadšen tím, co vyprávěl John Weaver, pastor Křesťanského centra v Bozemanu, stát Montana. Dvakrát jej navštívil anděl. Poprvé přijal pokyn od Boha, ale myslel, že je to sen. Kromě toho měl strach, že se mu lidé vysmějí. Ale o 2 týdny později však anděla potkal znovu, když jel domů autem z bohoslužeb. Jel rychlostí asi 80 km/hod. dveře a okna byly otevřené. Místo pro spolujezdce bylo prázdné. Najednou seděl vedle něho anděl a chvíli se s ním bavil. Připomněl Johnovi úkol, který mu Bůh dal. Když pastor Weaver slíbil, že udělá všechno, co mu Bůh přikázal, zmizel anděl tak náhle, jak přišel! Když anděl, který se zjevil Manue, odešel v plameni, proč by tento anděl nemohl zmizet z jedoucího auta bez toho, aby se zranil?

Bible nám říká, že Bůh je stále stejný. Slovo Boží také říká, že lidé přijali cizince, aniž si byli vědomi toho, že to byli andělé. Ne vždy anděly poznáme, když je vidíme. Až dokud je nevidíte, když se ztrácí v plameni nebo z jedoucího auta, nebo člověka vzbudí v noci. Pokaždé je člověk nepozná, ale to nic nemění na tom, že jsou zde. Žádný anděl nikdy nezemřel! Jejich moc se nezmenšuje, jsou vysláni, aby se o nás starali a chránili nás, vojensky se kolem nás kladli. V Ž. 91,11 je řečeno, že nás chrání na všech našich cestách. Přicházejí k nám tak rychle jako Boží myšlenka. Možná se objeví jako normální člověk na ulici. Někdy se objevují jako průhledné, téměř neviditelné postavy. Někdy se objeví jako vy nebo já. Jedno je však jisté: skutečné andělské zjevení lze rozeznat od pouhé halucinace. Člověk se nemusí namáhat, aby anděly uviděl. Jestliže dostanou příkaz, pak se zcela určitě zjeví.

Andělé nás předcházejí a připravují nám cestu tak, jak to popisuje bible. Bůh chce, abychom si byli vědomi, že nesedí a bezmocně nepřihlíží. Vyslal své anděly, aby se starali o jeho lid.

„*Apoštolově i potom vydávali svědectví a kázali slovo Páně. Pak se vraceli do Jeruzaléma...Anděl Páně řekl Filipovi: Vydej se na jih k cestě, která vede z Jeruzaléma do Gázy. Ta cesta je opuštěná.*“ /Sk 8,25-27/ Proč mu anděl řekl, aby šel na opuštěnou cestu? Aby se setkal se správcem pokladů etiopské královny a přivedl ho k Ježíši! Dnes jedná Bůh zrovna tak! Bylo by pro nás velmi napínavé, kdybychom teď mohli vidět, jak andělé usilují o naše neobrácené příbuzné. Možná si myslíte, že neexistuje nic na nebi ani na zemi, co by mohlo tyto lidi přivést k Bohu. Ale venku jsou andělé, kteří tyto lidi dotlačí a dostrkají k tomu, aby se podvolili Boží vůli a vydali svůj život Ježíši. Andělé dnes mají zvláštní úkol: pomoci vašim příbuzným, přátelům a známým k tomu, aby našli Boha! Bůh nás tak miluje, že dělá všechno pro to, aby nám pomohl. Poslal svého Ducha Svatého, který při nás stojí, vyučuje nás a bdí nad námi. Andělé se kolem nás utábořili! Jak bychom mohli prohrát? Andělé mají dnes zvláštní úkol! Haleluja!

Kapitola XIV. Ježíš přijde znovu!

Kde se teď nacházíme na Božím kalendáři? Kdybychom znázornili pobyt člověka na této planetě od doby Adama a Evy až doposud na hodinách, domnívám se, že v každém případě se nacházíme krátce před dvanáctou. Mnoho věcí ukazuje na to, že se nacházíme na konci nám známé dimenze času!

Ježíš přijde! Přesnou dobu svého příchodu nevedl, ale můžeme sledovat znamení doby. Každá roční doba je doprovázena určitými jevy v přírodě. Na jaře se tráva zelená a raší pupeny. V létě kvetou stromy a květiny. Na podzim se příroda zbarvuje do hněda a žluta. Zima přináší studené počasí nebo sněh. Na těchto různých jevech poznáváme, jaká je právě roční doba. Nevíme, kolik času ještě máme. Poznáváme jen, že smíme žít v nejnápinavějších a nejdůležitějších dnech dějin světa. V těchto dnech odpovídá na Boží volání více lidí, než kdykoliv předtím. Ze všech náboženských společenstev a oblastí života jsou povoláváni lidé k živé naději a probouzejí se! Lidé objevují, že existuje jen jeden jistý základ pro život: věčné Boží Slovo! Všude na světě mají lidé hlad po Božím slově a lepším porozumění jeho zaslíbením. Náhle chápou, že Bůh nikdy nejedná proti vlastnímu charakteru, a proto se vždy jeho Slovo vyplní!

„V domě Otce mého je mnoho příbytků, kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já.“ /Jan 14,2-3/ **JEŽÍŠ ŘEKL, ŽE PŘIJDE ZNOVU!**

„Budou znamení na slunci, měsíci a hvězdách a na zemi úzkost národů, bezradných, kam se podít před řevem valícího se moře. Lidé budou zmírat strachem a očekáváním toho, co přichází na svět. Neboť mocnosti nebeské se zachvějí. A tehdy uzří Syna člověka přicházet v oblaku s mocí a velikou slávou. Když se toto začne dít, napřimte se a zvedněte hlavy, neboť vaše vykoupení je blízko.“ /Lukáš 21,25-28/

„A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“ /Skutky 1,10-11/

Když byl Ježíš na zemi, navštěvovali ho andělé. A totéž dělají ještě dnes! Všimli jste si, že andělé řekli: „Tento Ježíš?“ Dnes andělé mluví naprosto stejně jako tehdy. Přinášejí stejnou dobrou zprávu, že Ježíš opět přijde! Tento Ježíš opět přijde na Zemi! Nevím jak, nebo kdy, jsem si však jist, že přijde! Bůh má věčnou zásobu tajemství, které nám ještě neřekl. Ale zcela jednoznačně nám zjevil, že Ježíš přijde znovu! Pro učedníky byla příprava na příchod Pána velmi naléhavá. Těšili se, až „*zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve.*“ /I Tesalonickým 4,16/

Pavel říká, že my všichni, kdo věříme v Ježíšovu smrt a zmrtvýchvstání, máme věřit i v jeho druhý příchod. Měli bychom se tímto učením navzájem potěšovat. /I. Tesalonickým 4,18/ Můžeme o tomto napínavém tématu mluvit s jinými lidmi. Když se setkáme s někým, kdo je zrovna deprimován, můžeme mu říci: „Těš se, Ježíš přijde!“

Tento pozitivní postoj nacházíme na mnoha místech v Pavlových dopisech. Řekl, že část „Dobré Zprávy“ je to že se o nás Bůh stará tak, abychom se nemuseli neustále starat strachovat se a lámat si hlavu jestli budeme připraveni, když Ježíš přijde. Cesta s Ježíšem někdy může jít i s kopce dolů, ale když se mu svěříme do péče a chceme mu celým srdcem sloužit, patříme s konečnou platností do Boží rodiny a Bůh pokoje vás „*cele posvětil*“ a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu Pána Ježíše Krista. *Věrný je ten, který vás povolal, on to také učiní.*“ /I Tesalonickým 5,23-24/

Obsah andělských poselství usnadňuje lidem najít v našem životě nová vítězství. Můžete se uvolnit a přestat bojovat ve vlastní síle. Místo toho můžete skrze sebe nechat proudit jeho život. Tento překypující život překoná všechny problémy a starosti, se kterými se jinak vláčíte. A když upíráte svůj pohled pevně na Ježíše, který je odpovědí na všechny problémy, místo na problém samotný, pak je pro nás lehké nechat skrze nás proudit jeho život.

V listu Jakuba 5,7-7 stojí psáno: „*Buďte tedy trpěliví, bratři, až do příchodu Páně. Pohledte, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště. I vy tedy trpělivě čekejte, posilněte svá srdce, vždyť příchod Pána je blízko.*“

Možná nepřijde zrovna tehdy, kdy myslíte vy, neboť musí to či ono ještě naplnit, ale buďte trpěliví, ON PŘIJDE! Apoštol Petr psal také o době, kdy se Pán Ježíš zjeví z nebe. V 1 Petrově 1,13 říká, že si můžeme přestat dělat starosti, neboť můžeme odpočinout v milosti, která k nám přijde ve zjevení Ježíše Krista. Nepotřebujeme hledět na své slabosti, zranění a těžkosti kolem nás, ale spíše se můžeme těšit na zvláštní milost,

které se nám onoho dne dostane při zjevení Ježíše Krista z nebe. „*Jimž si Bůh přál oznámit, jaké je bohatství tohoto slavného tajemství mezi pohany: je to Kristus ve vás, ta naděje slávy. /Koloským 1:27/*

V 1. Janově 3,2 je o druhém příchodu Pána Ježíše řečeno: „*Milovaní, teď jsme Boží synové, ale ještě se neukázalo, co budeme. Víme však, že až se ukáže, budeme podobní jemu, neboť ho uvidíme tak, jak je!*”

V Judově listě 24 je psáno o Jeho příchodu kde řekl: „*Nyní tomu, kdo je mocen vás zachovat bez klopýtnutí a postavit bezúhonné s jásotem před svou slávu.*” Juda těmto slovům věřil! Proto mohl své čtenáře napomenout, aby si přestali dělat starosti s tím, jestli upadnou. Bůh je dost mocný k tomu, aby vás povolal, pomohl vám ve vaší situaci a vysvobodil vás ze všech vašich hříchů. Všechna znamení doby svědčí o tom, že Ježíš přijde! Nízká úroveň morálky, ukazující na vzrůstající satanovu aktivitu, znamení v přírodě a mocné působení Ducha Svatého - všechno ukazuje na druhý příchod Ježíše! Nelze o tom už pochybovat. Něco se dnes v duchovní oblasti děje, a my jsme toho živou součástí!

Když myslím na druhý příchod Ježíše, vzpomínám na Gabrielova slova: "**Od prvního příchodu Ježíše nebylo v nebi ještě nikdy tolik aktivity a očekávání, jako nyní!**"

MARANATHA, PŘIJĎ BRZY, PANE JEŽÍŠI !

Kapitola XV. Doslov od Charlese a Frances Hunterových

Když jsme už skoro dokončovali tuto knihu, zavolali jsme pastoru Buckovi, protože jsme chtěli udělat v textu menší změny. Při této příležitosti nám váhavě sdělil, že v časných ranních rodinách 18. března 1979 měl další andělskou návštěvu. Gabriel a dva další andělé Chrioni a Cyprión přišli do jeho domu s poselstvím od Boha. Řekli, že Pán si přeje, aby jeho lid pochopil význam chválení a velebení. Andělé mu pak řekli: „Budeš s námi teď chválit a velebit Pána." Pastor Buck hned přijal nový modlitební jazyk, kterým ještě nikdy nemluvil. 35 minut chválili a velebili Gabriel, Chrioni, Cyprión a pastor Buck společně Pána. Pastor pak řekl, že jím protékala „řeka jazyka", kterou sám nemohl začít ani s ní přestat! Když tak společně chválili a velebili Boha, otevřel pastor Buck oči a uviděl něco, co nemohl pochopit. Z andělů, kteří byli toho nedělního rána přítomni, byl Chrioni nejvyšší. Jakmile se však i pastor Buck podíval, zjistil, že všichni byli stejně vysokí jako on sám! Pak pohleděl na Gabriele! On také byl ve stejné úrovni! Cyprián byl také ve stejné výšce jako všichni ostatní! Jak to bylo možné? Pastor Buck se podíval dolů. Gabriel se vznášel asi 10 cm nad podlahou. I Cyprión byl asi 45 cm nad podlahou. Nakonec k vlastnímu velkému překvapení zjistil, že sám se také vznáší asi ve výšce 45 cm! Poprvé v životě se vznášel ve vzduchu!

Tu mu Gabriel řekl něco zajímavého. Všichni andělé a všichni lidé jsou si před Bohem rovni, když chválí a velebí Boha. Nejlepší vyrovnávač mezi nebem a zemí, je chválení a velebení Pána! Tím, co se stalo, byla tahle pravda pouze ilustrována. Může se něco takového stát i jiným lidem? Podle Gabriela se to stane všem lidem, až Ježíš přijde, aby je vzal k sobě. Bible k tomu říká následující; „*Nechci pak, bratři, abyste nevěděli o těch, kdo zesnuli, abyste se nermoutili jako ti ostatní, kteří nemají naději. Věříme-li totiž, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, právě tak věřme, že i ty, kdo zesnuli v Ježíši, Bůh přivede s ním. Říkáme vám totiž Pánovým slovem toto: My, kdo zůstaneme živí až do Pánova příchodu, rozhodně nepředejdeme ty, kdo zesnuli. Vždyť až zazní zvolání, hlas archanděla a Boží polnice, sestoupí sám Pán z nebe a mrtví v Kristu vstanou jako první. Potom my, kdo zůstaneme živí, budeme spolu s nimi v oblacích uchvázeni do vzduchu vstříc Pánu; a tak budeme navždycky s Pánem. Proto se navzájem potěšujte těmito slovy.*" /1 Tesalonickým 4:13/

Pastor Buck má odvalu víry, kterou jsme ještě u nikoho jiného neviděli. Má svobodu říci ostatním lidem o tom, co se děje v jeho vlastním životě. V této knize jsme si krátce uvědomili mnoho Biblických pravd.

Máme pocit, že křesťané stojí krátce před velkou událostí, před dosažením nejvyššího cíle. **BUDEME NAVĚKY U BOHA A U KRISTA JEŽÍŠE ! HALELUJA!**

Charles a Frances Hunterovi

Kapitola XVI. Začátek

V Americe vyšla tato kniha během dvou měsíců třikrát. Ptali jsme se, proč v prvním vydání chybělo na konci knihy sedm stran. Teď už známe odpověď! Když jsme ve spolupráci s pastorem Buckem psali knihu o andělech, dal nám k tomu Bůh nadpřirozenou sílu a energii. Mnoho dní jsme pracovali 16-20 hodin, protože jsme mysleli, že je velmi naléhavé, aby se světu toto poselství dostalo! Přítomnost andělů vyplnila náš dům a Bůh nás posiloval a ukázal nám svoji lásku. Přestože se Bůh ve své lásce ukázal tak mocný, nemohli jsme tušit, co se stane, až se kniha „Setkání s anděly“ dostane na knižní trh! Bůh řekl na začátku, že propůjčí poselstvím křídla a bude je doprovázet všude, kam přijdou. Nikdy se nám však ani nesnilo, že Boží plán na záchranu rodin nabude takových rozměrů! Naše srdce byla nadchnuta když jsme psali kapitolu „Dobrá zpráva pro vás a vaši rodinu!“

V Americe vyjde tato kniha během dvou měsíců již potřetí. Ptali jsme se, proč v prvním vydání chybělo na konci knihy sedm stran. Teď už máme odpověď! Bůh chtěl, abychom vám sdělili některé věci, které se staly od doby, kdy kniha vyšla.

...Čtyřiaosmdesátiletá žena si koupila šest výtisků „Setkání s anděly“ a darovala každému ze svých neobrácených dětí jeden výtisk. Každé dítě přijalo po přečtení knihy Ježíše jako Pána a Spasitele! Haleluja!

... Dcera jednoho pastora zavolala pastoru Buckovi a sdělila mu tento krásný příběh: V šestnácti letech se zřekla víry a žila velmi vzdálena od Boha. Pak jí někdo dal jeden výtisk knihy. Během četby si jasně uvědomila poselství BOŽÍ LASKY. To ji hluboce pohnulo, tak, že se znovu vydala Pánu. Krátce nato přivedla k Ježíši i svoji uklízečku!

... Jeden muž ze Spokane ve státě Washington, který pracuje jako listonoš, nám zavolal a vyprávěl, že si koupil také tuto knihu po přečtení naší reklamy v časopise, který roznášel. Knihu však zatím načetl, protože jeho dvanáctiletý syn se do ní začel a nechce ji dát z ruky. Chlapec má jít na operaci rakovinného nádoru. Otec řekl: „šel do nemocnice jako úplně nový člověk!“

... Jedna žena volala ze státu Mississippi a sdělila, že její muž a tři synové začali číst tuto knihu, ačkoliv ještě nebyli věřící. Všichni se po přečtení kapitoly „Dobrá zpráva pro vás a vaši rodinu“ obrátili. Mezitím jeden z nich oznámil, že ho Pán povolal do služby jako evangelistu!

... Když jsme byli v Lorain, stát Ohio, požádali jsme první večer členy sboru, aby si napsali jména neobrácených členů rodiny na ruku. Pak jsme se modlili a prosili Pána, aby poslal anděly, kteří by tyto lidi přivedli ke zvěstovatelům evangelia. Potom jsme mu děkovali, že se ještě před odjezdem z města dovíme konkrétní zkušenosti. Třetího večera předstoupil před shromáždění 79letý muž a prostě řekl: „Chci být zachráněn!“ Byl dříve ateista, otec jednoho člena sboru, který se s námi za něj modlil. Chvála Pánu!

... Při jednom shromáždění společnosti AGLOW v Texasu jsme požádali všechny ženy, jejichž muži ještě nebyli zachráněni, aby si na ruce napsaly jména svých mužů a ruce zvedly. Hned příštího rána se jeden z těch mužů probudil a řekl: „Miláčku, nevím, co to se mnou je. Prosím tě, zavolej Klub 700 /Křesťanský televizní program/ Musím se bezpodmínečně obrátit!“ Hned na místě přijal Ježíše jako Pána a Spasitele! Nevěděl, co se stalo, ale my jsme to snadno uhodli – byl celou noc obklopen anděly!

... Při jednom shromáždění v New Yorku jsme požádali všechny přítomné, kteří mají v rodině neobrácené lidi, aby jejich jména napsali na lístek a ten přiložili na ruku. Pak ať prosí Pána, aby poslal anděla, který by vykonal vše potřebné, aby byli přivedeni k Ježíši.

... Modlila jsem se zvlášť s jednou ženou, která mínila, že její muž nikdy nepůjde do shromáždění. Varovala jsem ji před podceňováním Boží moci – a k jejímu úžasu se její muž objevil ve večerním shromáždění. Nemodlil se za odpuštění hříchů, ale šel dozadu. Zatímco se Charles vpředu modlil za nemocné, řekl mi Duch svatý, abych šla dozadu za ním. Přišla jsem právě včas a toho muže ještě zastihla. Řekla jsem mu, že ho sem přivedli andělé a zeptala jsem se ho, zda nechce svůj život odevzdat Pánu. A on to udělal! Když zjistil, jak je Bůh skutečný, tekly mu po obličejí slzy. Přijal toho večera úplně nový život!

... V Michiganu mi Duch svatý řekl, že musím jít do zadní části sboru. Zpočátku se zdálo, že tam nikdo není, ale pak se otevřely dveře, za nimiž stál namol opilý muž. Jednoduše jsem mu řekl: „Andělé vás sem dnes večer přivedli, abyste byl zachráněn. Chcete přijmout Ježíše?“ Andělé skutečně vykonali svoji službu, neboť muž začal plakat a prosil za odpuštění svých hříchů. Haleluja!

... Jednoho večera si jeden mladý muž koupil naši knihu a neodložil ji, dokud ji celou nepřečetl. Příštího dne si řekl: Vždy jsem slyšel o tom, že Bůh mě miluje, ale teď to poprvé vím hluboko ve svém srdci!

...Jedna z věcí, která se opravdu dotkla našich srdcí se stala, když jsme letěli do Boise, Idaho, abychom mohli knihu dedikovat. Když jsme se dívali z okna letadla někde mezi Salt Lake City a Boise, Frances uviděl našeho zvláštního válečného anděla, kterého Bůh poslal, aby nás ochraňoval jak „poklusává“ vedle našeho letadla. Naklonila se k Charlesovi a řekla, „Miláčku, není to legrační, že je venku místo toho, aby byl uvnitř?“ Smáli jsme se, protože Charles řekl: „Možná potřebuje trochu cvičení!“

Málo jsme si uvědomili, co bylo pro nás nachystáno! Když letadlo v Boise začalo přistávat, byli jsme téměř u země, když v tom pilot „dupl na plyn“ a letadlo šlo zpět do vzduchu. Potom ohlásil, že letadlo před námi přistálo o trochu později a museli jsme kroužit okolo Boise k novému přistání. Když jsme přistávali, něco se stalo a letadlo poskočilo asi tak 9metrů do vzduchu! Jaký šok toto pro nás byl, až dokud jsem si uvědomil, co se venku dělo! Náš velký anděl jednoduše uchopil křídlo letadla do ruky a skákání přestalo!

„On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách“ . /Žalm 91:11/

...Jedna z nejnapínavějších věcí, která se nám přihodila ve Wyokoffu, stát New Jersey. Měli jsme odpolední shromáždění a kázali jsme o tom, že i dnes se zjevují Boží andělé. Najednou šest nebo sedm lidí začalo ukazovat na kazatelnu a volat, „Podívejte se na ty paprsky světla! Podívejme se na ty paprsky světla za vámi! Jsou přímo za vámi!“

V okamžiku začali všichni volat: „Paprsky světla, paprsky světla, podívejte se! Radostí poskakovali nahoru a dolů.

Vysvětlili jsme jim, že andělé jsou obklopeni světlem, protože přebývají v Boží slávě. Pravděpodobně viděli toto světlo. Nikdo z nás se kupodivu za-světlem neohlížel! Později, když jsme přijeli k-vedení knihy do Boise, nám pastor Buck řekl: „Vyprávěl jsem vám už o tom, jak mi Gabriel řekl, že byl se svými anděly přítomen vašim bohoslužbám? Řekl, že se neobjevili obvyklým způsobem, ale jako SVĚTELNÉ PAPERKY!“ Sláva Bohu!

Konec knihy

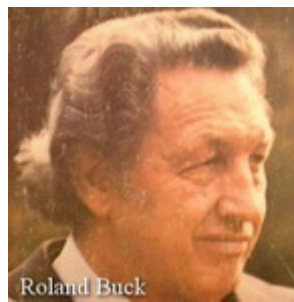

Roland a Charmian Buck

Pastor Buck a Queenie

Jeden z mnoha rozhovorů.

Roland Buck

Pes Queenie a R.Buck u potoka za domem.